

Bruksela, 3 czerwca 2016 r.
(OR. en)

9801/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0268 (COD)

EF 156
ECOFIN 547
CODEC 814

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z ofertą publiczną lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek prezydencji dotyczący podejścia ogólnego w sprawie
wyżej wymienionego wniosku Komisji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z ofertą publiczną lub
dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsze rozporządzenie stanowi zasadniczy krok w kierunku utworzenia unii rynków kapitałowych, określonej w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych” z 30 września 2015 r. Celem unii rynków kapitałowych jest zapewnienie przedsiębiorstwom pomocy w pozyskiwaniu bardziej zróżnicowanych źródeł kapitału w obrębie całej Unii Europejskiej (zwanej dalej „Unią”) oraz sprawienie, aby rynki skuteczniej funkcjonowały i oferowały inwestorom i oszczędzającym dodatkowe możliwości zainwestowania swoich pieniędzy, w celu pobudzenia wzrostu i tworzenia miejsc pracy.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (2) W dyrektywie 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanowiono zharmonizowane zasady i przepisy w sprawie prospektu emisyjnego sporządzanego, zatwierdzanego i publikowanego w związku z ofertą publiczną lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych na rynku regulowanym. Ze względu na zmiany ustawodawcze i rynkowe, które zaszły od czasu wejścia w życie wspomnianej wyżej dyrektywy, dyrektywę tę należy zastąpić.
- (3) Ujawnianie informacji w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych lub dopuszczania papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym odgrywa kluczową rolę w ochronie inwestorów, ponieważ eliminuje asymetrię informacji pomiędzy nimi a emitentami. Ujednolicenie tego obowiązku informacyjnego umożliwia ustanowienie transgranicznego mechanizmu paszportów, który ułatwia skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie szerokiej gamy papierów wartościowych.
- (4) Rozbieżne podejścia doprowadziłyby do fragmentacji rynku wewnętrznego, ponieważ emitenci, oferujący i osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu podlegaliby w poszczególnych państwach członkowskich różnym przepisom, i prospekty emisyjne zatwierdzone w jednym państwie członkowskim mogłyby nie zostać dopuszczone do stosowania w innych państwach członkowskich. Wobec braku zharmonizowanych ram służących zapewnieniu jednolitego obowiązku informacyjnego i funkcjonowania paszportu w Unii istnieje zatem prawdopodobieństwo, że różnice w ustawodawstwie państw członkowskich stworzyłyby przeszkody utrudniające sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego papierów wartościowych. W związku z tym, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawić warunki jego funkcjonowania, zwłaszcza w odniesieniu do rynków kapitałowych, oraz aby zagwarantować wysoki poziom ochrony konsumentów i inwestorów, należy określić na poziomie Unii ramy regulacyjne dotyczące prospektów emisyjnych.

- (5) Aby zapewnić jednolity sposób stosowania w Unii przepisów bezpośrednio nakładających zobowiązania na osoby zaangażowane w przygotowywanie publicznych ofert papierów wartościowych oraz dopuszczanie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, właściwe i konieczne jest nadanie przepisom dotyczącym ujawniania informacji na temat oferty publicznej papierów wartościowych lub dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym formy rozporządzenia. Ponieważ ramy prawne przepisów dotyczących prospektów emisyjnych muszą koniecznie zawierać środki określające szczegółowo wymogi w odniesieniu do wszystkich innych aspektów związanych nieodłącznie z prospektami emisyjnymi, nawet niewielkie odstępstwa od podejścia stosowanego w odniesieniu do jednego z tych aspektów mogłyby doprowadzić do znaczących utrudnień w zakresie transgranicznych ofert papierów wartościowych, notowań na kilku rynkach regulowanych równolegle oraz unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumentów. W związku z tym wybór rozporządzenia jako instrumentu prawnego, który jest bezpośrednio stosowany bez potrzeby przyjęcia przepisów krajowych, powinien ograniczyć możliwość uchwalenia rozbieżnych środków na szczeblu krajowym, a także powinien zapewnić jednolite podejście i zwiększenie pewności prawa oraz zapobiec powstawaniu znaczących utrudnień w zakresie ofert transgranicznych i dopuszczeniu do obrotu na kilku rynkach regulowanych równolegle. Wybór rozporządzenia wzmocni także zaufanie do przejrzystości rynków w całej Unii oraz przyczyni się do zmniejszenia zawilości regulacyjnych, jak również kosztów wyszukiwania informacji i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa.
- (6) Ocena dyrektywy 2010/73/UE wykazała, że niektóre zmiany wprowadzone tą dyrektywą nie przyczyniły się do realizacji jej pierwotnych celów oraz że należy wprowadzić dalsze zmiany w systemie prospektu emisyjnego w Unii, aby uprościć i udoskonalić jego stosowanie oraz zwiększyć jego skuteczność, a także wzmocnić międzynarodową konkurencyjność Unii, przyczyniając się tym samym do ograniczenia obciążeń administracyjnych.
- (7) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie ochrony inwestorów i sprawności rynku, a tym samym wzmocnienie jednolitego rynku kapitałowego. Dostarczanie informacji, które, biorąc pod uwagę charakter emitenta i papierów wartościowych, jest niezbędne, aby umożliwić inwestorom podejmowanie przemyślanych decyzji inwestycyjnych, pozwala zapewnić, wraz z zasadami prowadzenia działalności, ochronę inwestorów. Ponadto informacje takie stanowią skuteczny środek zwiększenia zaufania do papierów wartościowych i w ten sposób przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania i rozwoju rynków papierów wartościowych. Właściwym sposobem udostępniania takich informacji jest publikacja prospektu emisyjnego.

- (8) Obowiązki informacyjne zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie uniemożliwiają państwom członkowskim, właściwym organom lub giełdom (za pośrednictwem ich regulaminów) nakładania innych szczególnych wymogów w odniesieniu do dopuszczenia do obrotu papierów wartościowych na rynku regulowanym, wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu (przede wszystkim dotyczących ładu korporacyjnego). Tego rodzaju wymogi nie mogą bezpośrednio ani pośrednio ograniczać możliwości sporządzania, treści ani rozpowszechniania prospektu emisyjnego zatwierdzonego przez właściwy organ.
- (9) Papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym emitowane przez państwo członkowskie lub władze regionalne lub lokalne państwa członkowskiego, przez międzynarodowe instytucje publiczne, których członkiem jest jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba, przez Europejski Bank Centralny lub przez banki centralne państw członkowskich nie powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, a tym samym niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć na nie wpływu.
- (10) W celu zapewnienia ochrony inwestorów zakres wymogu sporządzania prospektu emisyjnego powinien obejmować oferty publiczne lub dopuszczenie do obrotu na rynkach regulowanych zarówno udziałowych papierów wartościowych, jak i papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym. Niektóre z papierów wartościowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia uprawniają posiadacza do nabycia zbywalnych papierów wartościowych lub do uzyskania kwoty pieniężnej w drodze rozliczenia gotówkowego ustalonego poprzez odniesienie do innych instrumentów, przede wszystkim zbywalnych papierów wartościowych, walut, stóp procentowych lub stóp zwrotu, towarów giełdowych lub innych wskaźników lub mierników. Zakres niniejszego rozporządzenia obejmuje w szczególności warranty subskrypcyjne, warranty opcyjne, certyfikaty, kwity depozytowe i papiery zamienne, np. papiery wartościowe zamienne według wyboru inwestora.
- (11) Aby zapewnić zatwierdzenie i paszportowanie prospektu emisyjnego, a także nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia, dotyczących w szczególności działalności reklamowej, w odniesieniu do każdego prospektu należy wskazać właściwy organ. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy wyraźnie określić macierzyste państwo członkowskie, które posiada najodpowiedniejsze kompetencje do zatwierdzenia prospektu.
- (12) W przypadku ofert publicznych papierów wartościowych o wartości poniżej 500 000 EUR koszt sporządzenia prospektu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem prawdopodobnie może być nieproporcjonalny w stosunku do przewidywanych wpływów z tej oferty. Wymóg dotyczący sporządzenia prospektu emisyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinien zatem mieć zastosowania do ofert o tak małej wartości. Państwa członkowskie mają prawo nakładać minimalne obowiązki informacyjne na szczeblu krajowym w odniesieniu do ofert publicznych papierów wartościowych o łącznej wartości poniżej 500 000 EUR w zakresie, w jakim takie obowiązki nie stanowią nieproporcjonalnego lub niepotrzebnego obciążenia w odniesieniu do takich ofert papierów wartościowych.

- (13) W przypadku oferty publicznych papierów wartościowych o łącznej wartości nieprzekraczającej 10 000 000 EUR w Unii Europejskiej koszt sporządzenia prospektu może być nieproporcjonalny. Należy zatem zezwolić państwom członkowskim na podejmowanie decyzji o wyłączeniu takich rodzajów ofert z obowiązku sporządzenia prospektu emisyjnego, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę poziom ochrony inwestorów krajowych, jaki państwa członkowskie uznają za stosowny. Państwa członkowskie powinny w szczególności dysponować swobodą uznania w zakresie ustanawiania w swoich przepisach krajowych progu w przedziale od 500 000 EUR do 10 000 000 EUR, wyrażonego jako całkowita wartość oferty w okresie 12 miesięcy, począwszy od którego to progu wspomniane wyłączenie powinno mieć zastosowanie. Państwa członkowskie mają prawo nakładać minimalne obowiązki informacyjne na szczeblu krajowym w zakresie, w jakim takie obowiązki nie stanowią nieproporcjonalnego lub niepotrzebnego obciążenia w odniesieniu do takich wyłączonych ofert papierów wartościowych.
- (13b) Samo dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na wielostronnej platformie obrotu nie powinno być uznawane za ofertę publiczną papierów wartościowych i w związku z tym nie powinno podlegać obowiązkowi sporządzenia prospektu emisyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Publikacja prospektu emisyjnego powinna być wymagana jedynie w przypadku gdy dopuszczeniu papierów wartościowych do obrotu na wielostronnej platformie obrotu towarzyszy komunikat spełniający definicję „oferty publicznej papierów wartościowych”. Publikacja cen kupna i sprzedaży w związku z obrotem na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu nie powinna podlegać obowiązkowi publikacji prospektu emisyjnego, jeżeli nie następuje po niej komunikat spełniający definicję „oferty publicznej papierów wartościowych”.
- (14) W przypadku gdy oferta papierów wartościowych jest skierowana wyłącznie do ograniczonego kręgu inwestorów niebędących inwestorami kwalifikowanymi nie należy wymagać sporządzenia prospektu emisyjnego, ponieważ stanowi ono wówczas nieproporcjonalne obciążenie ze względu na niewielką liczbę osób, których dotyczy dana oferta. Powinno to dotyczyć np. oferty adresowanej do krewnych lub znajomych kadry kierowniczej przedsiębiorstwa.
- (14a) Niniejsze rozporządzenie należy interpretować w sposób spójny z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi w odniesieniu do ofert przejęcia, transakcji łączenia i innych transakcji mających wpływ na własność lub kontrolę nad spółkami, nadzorowanych przez organy nadzoru wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia.

- (15) Zachęcanie dyrektorów i pracowników do posiadania papierów wartościowych swojego przedsiębiorstwa może mieć pozytywny wpływ na zarządzanie przedsiębiorstwami oraz pomóc w tworzeniu wartości w perspektywie długoterminowej przez wspieranie zaangażowania i poczucia odpowiedzialności pracowników, zbliżenie poszczególnych interesów udziałowców i pracowników, jak również zapewnienie tym drugim możliwości inwestycyjnych. Posiadanie przez pracowników udziałów w przedsiębiorstwie, w którym są zatrudnieni, jest szczególnie ważne dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w przypadku których poszczególni pracownicy mogą odgrywać znaczącą rolę w sukcesie przedsiębiorstwa. W związku z tym nie należy nakładać wymogu publikowania zatwierdzonego prospektu emisyjnego w przypadku ofert składanych w ramach programu akcji pracowniczych w Unii, pod warunkiem że udostępniony zostanie dokument zawierający informacje na temat liczby i charakteru papierów wartościowych oraz uzasadnienia i szczegółów oferty, aby zagwarantować ochronę inwestorów. W celu zapewnienia równego dostępu do programów akcji pracowniczych wszystkim dyrektorom i pracownikom, niezależnie od tego, czy ich pracodawca posiada siedzibę w Unii czy poza jej terytorium, nie należy już wymagać podejmowania decyzji o równoważności w odniesieniu do rynku danego państwa trzeciego, o ile dostępny jest wspomniany wcześniej dokument. W związku z tym wszyscy uczestnicy programów akcji pracowniczych będą korzystać z równego traktowania i dostępu do informacji.
- (16) Rozważniające emisje akcji lub papierów wartościowych zapewniających dostęp do akcji często wskazują na transakcje o znaczącym wpływie na strukturę kapitału emitenta, jego perspektywy i sytuację finansową, więc informacje na ten temat należy uwzględnić w prospekcie emisyjnym. Natomiast w sytuacji gdy emitent posiada akcje już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, prospekt emisyjny nie powinien być wymagany w przypadku żadnego kolejnego dopuszczenia do obrotu tych samych akcji na tym samym rynku regulowanym, w tym gdy chodzi o akcje wynikające z zamiany lub wymiany innych papierów wartościowych lub z wykorzystania praw przenoszonych przez inne papiery wartościowe, pod warunkiem że akcje nowo dopuszczone do obrotu stanowią niewielki odsetek akcji tej samej klasy wyemitowanych już na tym samym rynku regulowanym, chyba że dopuszczeniu temu towarzyszy oferta publiczna objęta zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Ta sama zasada powinna mieć bardziej ogólne zastosowanie do papierów wartościowych zamiennych na papiery wartościowe dopuszczone już do obrotu na rynku regulowanym.

- (16a) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji kredytowych na podstawie dyrektywy 2014/59/UE, w szczególności art. 53 i 63 tej dyrektywy, gdy nie ma wymogu publikacji prospektu emisyjnego.
- (17) W sytuacji gdy papiery wartościowe są przydzielane, bez uwzględnienia elementu indywidualnego wyboru po stronie odbiorcy, w tym w przypadku przydziału papierów wartościowych bez prawa do odstąpienia od takiego przydziału, lub gdy przydział jest automatyczny w wyniku decyzji sądu, np. w przypadku przydziału papierów wartościowych obecnym wierzycielom w trakcie sądowego postępowania upadłościowego, transakcja taka nie kwalifikuje się jako oferta publiczna papierów wartościowych.
- (18) Emitenci, oferujący lub osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych, którzy nie podlegają obowiązkowi publikacji prospektu emisyjnego, powinni korzystać z możliwości paszportu jednolitego, jeżeli dobrowolnie zdecydują, że będą przestrzegać przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (19) Obowiązek informacyjny w postaci prospektu emisyjnego nie powinien mieć zastosowania w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych skierowanych wyłącznie do inwestorów kwalifikowanych. Jednakże każda publiczna odsprzedaż lub obrót publiczny w drodze dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym wymaga publikacji zatwierdzonego prospektu emisyjnego.

- (20) Ważny prospekt emisyjny sporządzony przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu, udostępniony do publicznej wiadomości w momencie ostatecznego plasowania emisji papierów wartościowych poprzez pośredników finansowych lub podczas każdej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych, dostarcza inwestorom wystarczających informacji do tego, by mogli oni podejmować przemyślane decyzje inwestycyjne. Pośrednicy finansowi dokonujący plasowania lub następującej po nim odsprzedaży papierów wartościowych powinni być zatem uprawnieni do korzystania z pierwotnego prospektu emisyjnego opublikowanego przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za jego sporządzenie, o ile prospekt ten pozostaje ważny i jest należycie uzupełniony suplementem, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie takiego prospektu wyraża zgodę na jego wykorzystanie. Emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego powinni mieć możliwość obwarowania swojej zgody warunkami. Zgoda na wykorzystanie prospektu emisyjnego, w tym wszelkie towarzyszące jej warunki, powinna być udzielana w formie pisemnej, umożliwiającej ocenę przez odnośne strony, czy odsprzedaż lub ostateczne plasowanie emisji papierów wartościowych są z nią zgodne. W przypadku udzielenia zgody na wykorzystanie prospektu emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie pierwotnego prospektu powinni odpowiadać za zawarte w nim informacje, a w przypadku prospektu emisyjnego podstawowego – za przekazanie i przedłożenie warunków ostatecznych, przy czym nie należy wymagać żadnego innego prospektu emisyjnego. Jednakże od pośrednika finansowego należy wymagać opublikowania nowego prospektu emisyjnego, w przypadku gdy emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie pierwotnego prospektu nie wyrażą zgody na jego wykorzystanie. W takiej sytuacji pośrednik finansowy powinien być odpowiedzialny za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym, w tym wszelkie informacje włączane przez odniesienie oraz – w przypadku podstawowego prospektu emisyjnego – warunki ostateczne.
- (21) Harmonizacja informacji zawartych w prospekcie emisyjnym powinna zapewniać równoważną ochronę inwestorów na poziomie Unii. Aby umożliwić inwestorom podejmowanie przemyślnych decyzji inwestycyjnych, takie informacje muszą być wystarczające i obiektywne, w tym w zakresie sytuacji finansowej emitenta i praw związanych z papierami wartościowymi, oraz powinny być przedstawiane w zrozumiałej, zwartej formie umożliwiającej łatwą analizę. Informacje zawarte w prospekcie emisyjnym powinny być dostosowane do charakteru i sytuacji danego emitenta i rodzaju papierów wartościowych. Wymogi te powinny mieć zastosowanie do wszystkich typów prospektów emisyjnych sporządzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym do prospektów objętych obowiązkami informacyjnymi w odniesieniu do ofert wtórnych i MŚP. Prospekt emisyjny nie powinien zawierać informacji, które nie są istotne lub specyficzne dla danego emitenta i odnośnych papierów wartościowych, ponieważ mogą one przysłonić informacje istotne z punktu widzenia decyzji inwestycyjnej, a co za tym idzie osłabić ochronę inwestorów.

- (22) Podsumowanie prospektu emisyjnego powinno stanowić użyteczne źródło informacji dla inwestorów, w szczególności dla inwestorów detalicznych. Powinno ono stanowić samodzielną część prospektu emisyjnego oraz skupiać się na informacjach kluczowych dla inwestorów celem umożliwienia im podejmowania decyzji, które oferty i dopuszczenia papierów wartościowych należy dalej rozważyć. Tego rodzaju kluczowe informacje powinny obejmować podstawową charakterystykę emitenta, ewentualnego gwaranta i papierów wartościowych oferowanych lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, a także związane z nimi ryzyka. Informacje te powinny także obejmować ogólne warunki oferty. W szczególności zawarty w podsumowaniu opis czynników ryzyka powinien ograniczać się do szczegółowych rodzajów ryzyka, które emitent uznaje za najbardziej istotne.
- (23) Podsumowanie prospektu emisyjnego powinno być krótkie, proste, jasne i łatwe do zrozumienia dla inwestorów. Podsumowanie należy formułować prostym, nietechnicznym językiem, przedstawiając informacje w przystępny sposób. Nie powinno ono natomiast stanowić zwykłego zbioru fragmentów prospektu emisyjnego. Należy określić maksymalną długość podsumowania w celu zapewnienia, aby inwestorzy nie zniechęcali się do jego czytania, oraz zachęcenia emitentów do dokonywania selekcji informacji istotnych dla inwestorów.
- (24) Aby zapewnić jednolitą strukturę podsumowania prospektu emisyjnego, należy wprowadzić podział na sekcje ogólne i podtytuły, a w treści informacji emitent powinien zawrzeć zwięzłe opisy obejmujące w stosownych przypadkach dane liczbowe. Emitenci powinni mieć swobodę uznania w zakresie selekcji informacji, które uznają za istotne i znaczące, pod warunkiem że informacje te są przedstawione w sposób rzetelny i wyważony.
- (25) Podsumowanie prospektu emisyjnego powinno być w miarę możliwości wzorowane na dokumencie zawierającym kluczowe informacje wymagane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014³. W przypadku gdy papiery wartościowe są objęte zakresem stosowania zarówno niniejszego rozporządzenia, jak i rozporządzenia (UE) nr 1286/2014, należy zezwolić na ponowne wykorzystanie pełnej treści dokumentu zawierającego kluczowe informacje w podsumowaniu, tak aby zminimalizować koszty przestrzegania przepisów i obciążenie administracyjne dla emitentów. Emitenci mogą skorzystać z tej możliwości w jak najszerszym zakresie. Nie należy jednak znosić wymogu dotyczącego sporządzenia podsumowania, jeżeli wymagany jest dokument zawierający kluczowe informacje, ponieważ dokument taki nie zawiera kluczowych informacji na temat emitenta oraz oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu danych papierów wartościowych.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

- (26) Żadna osoba nie powinna ponosić odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia, chyba że wprowadza ono w błąd, jest niedokładne lub niezgodne z istotnymi częściami prospektu emisyjnego lub w przypadku gdy nie dostarcza – w zestawieniu z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego – kluczowych informacji mających pomagać inwestorom przy podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe. W tym celu podsumowanie powinno zawierać jednoznaczne ostrzeżenie. Państwa członkowskie powinny także zapewnić, by należycie uwzględniano ograniczenia dotyczące długości i treści podsumowania przy ustalaniu odpowiedzialności emitenta na podstawie podsumowania.
- (27) Emitentom, którzy wielokrotnie pozyskują finansowanie na rynkach kapitałowych, należy zaproponować szczególne formaty dokumentów rejestracyjnych i prospektów emisyjnych, jak również szczególne procedury ich składania i zatwierdzania, tak aby zapewnić im większą elastyczność oraz umożliwić im reagowanie na pojawiające się możliwości wejścia na rynek. W każdym przypadku wspomniane formaty i procedury powinny mieć charakter fakultatywny, a emitenci powinni móc decydować o ich wyborze.
- (28) W odniesieniu do wszystkich papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, w tym w sytuacji gdy są one emitowane w sposób ciągły lub powtarzalny, lub w ramach programu ofertowego, emitenci powinni mieć możliwość sporządzania prospektu emisyjnego w formie prospektu emisyjnego podstawowego. W prospekcie emisyjnym podstawowym i jego warunkach ostatecznych powinny znajdować się te same informacje, co w prospekcie emisyjnym.
- (29) Należy również sprecyzować, że warunki ostateczne prospektu emisyjnego podstawowego powinny zawierać jedynie informacje z zakresu dokumentu ofertowego dotyczące konkretnie danej emisji i możliwe do określenia jedynie w momencie dokonywania danej emisji. Tego rodzaju informacje mogą przykładowo obejmować międzynarodowy kod identyfikujący papier wartościowy, cenę emisyjną, termin zapadalności, ewentualny kupon, datę wykonania, kurs wykonania i cenę wykupu oraz inne warunki nieznane w czasie sporządzania prospektu emisyjnego podstawowego. Jeżeli warunki ostateczne nie są zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym, nie powinny one podlegać obowiązkowi zatwierdzenia przez właściwy organ, lecz powinny być jedynie składane wraz z tym prospektem. Inne nowe informacje, które mogą wpłynąć na ocenę emitenta i papierów wartościowych, powinny być zamieszczane w suplemencie do prospektu emisyjnego podstawowego. Ani warunków ostatecznych, ani suplementu nie należy wykorzystywać do celu uwzględniania w nich rodzaju papierów wartościowych, który nie został już opisany w prospekcie emisyjnym podstawowym.

- (30) W ramach prospektu emisyjnego podstawowego emitent powinien sporządzić wyłącznie podsumowanie w odniesieniu do każdej oferowanej przez niego emisji w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych i poprawy czytelności dla inwestorów. To podsumowanie dotyczące danej emisji powinno zostać załączone do warunków ostatecznych i powinno zostać zatwierdzone przez właściwy organ wyłącznie wtedy, gdy warunki ostateczne są uwzględnione w prospekcie emisyjnym podstawowym lub suplemencie do niego.
- (31) W celu zwiększenia elastyczności i opłacalności prospektu emisyjnego podstawowego emitent powinien mieć możliwość sporządzenia prospektu emisyjnego podstawowego w formie zestawu dokumentów. Emitenci dokonujący częstych emisji powinni mieć możliwość zastosowania uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego jako części składowej tego prospektu emisyjnego podstawowego.
- (32) Zachętą do sporządzania prospektu emisyjnego w formie zestawu dokumentów powinno być dla emitentów dokonujących częstych emisji obniżenie ponoszonych przez nich kosztów przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zdolność do szybkiego reagowania na pojawiające się możliwości wejścia na rynek. W związku z tym emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych lub wielostronnych platformach obrotu, powinni mieć możliwość, ale nie obowiązek, sporządzania i publikowania w każdym roku obrotowym uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego zawierającego informacje prawne, biznesowe, finansowe, księgowe i informacje na temat akcjonariatu oraz opis dotyczący emitenta w odniesieniu do danego roku obrotowego. Powinno umożliwić to emitentowi zapewnienie aktualności informacji oraz sporządzenie prospektu emisyjnego, gdy warunki rynkowe staną się korzystne w odniesieniu do oferty lub dopuszczenia do obrotu, poprzez dodanie dokumentu ofertowego i dokumentu podsumowującego. Uniwersalny dokument rejestracyjny powinien być wielofunkcyjny w tym sensie, że jego treść powinna być taka sama, niezależnie od tego, czy emitent wykorzysta go następnie do celów dokonania oferty lub dopuszczenia do obrotu udziałowych papierów wartościowych lub papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym. W związku z tym standardy informacyjne dla uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego powinny opierać się na standardach dla udziałowych papierów wartościowych. Uniwersalny dokument rejestracyjny powinien służyć jako źródło informacji o emitencie, dostarczając inwestorom i analitykom minimum informacji niezbędnych do wyrobienia sobie poglądu na temat działalności danego przedsiębiorstwa, jego sytuacji finansowej, wyników finansowych i perspektyw, struktury zarządzania i akcjonariatu.

- (33) Ogólna treść uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego emitenta, który złożył wniosek o zatwierdzenie uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego i uzyskał takie zatwierdzenie przez trzy kolejne lata, może być uważana za dobrze znaną właściwemu organowi. W związku z tym należy zezwolić, aby wszelkie kolejne uniwersalne dokumenty rejestracyjne były składane bez wcześniejszego zatwierdzenia oraz poddawane przeglądowi na zasadzie *ex post* przez właściwy organ, jeżeli organ ten uzna, że jest to konieczne. Każdy właściwy organ powinien ustalić częstotliwość takiego przeglądu, uwzględniając na przykład swoją ocenę ryzyk związanych z danym emitentem, jakość wcześniej ujawnianych przez niego informacji lub czas, jaki upłynął od momentu dokonania ostatniego przeglądu przedłożonego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego.
- (34) Powinna istnieć możliwość wprowadzania zmian do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, dopóki nie stanie się częścią składową zatwierdzonego prospektu emisyjnego, dobrowolnie przez emitenta – przykładowo w przypadku istotnej zmiany w jego strukturze organizacyjnej lub sytuacji finansowej – lub na żądanie właściwego organu w kontekście przeglądu dokonywanego po przedłożeniu, jeżeli nie są spełnione standardy kompletności, zrozumiałości i spójności. Takie zmiany powinny być publikowane według takich samych zasad, jakie mają zastosowanie do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego. W szczególności, jeżeli właściwy organ zidentyfikuje istotne pominięcie, istotny błąd lub istotną niedokładność, emitent powinien wprowadzić zmianę w swoim uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym i bez zbędnej zwłoki podać tę zmianę do wiadomości publicznej. Ponieważ nie jest dokonywana oferta publiczna ani nie ma miejsca dopuszczenie do obrotu papierów wartościowych, procedura wprowadzenia zmiany w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym powinna różnić się od procedury uzupełniania prospektu emisyjnego suplementem, która powinna mieć zastosowanie wyłącznie po zatwierdzeniu prospektu.
- (35) W przypadku gdy emitent sporządza prospekt emisyjny składający się z zestawu dokumentów, wszystkie jego części składowe powinny podlegać zatwierdzeniu, w tym, w stosownych przypadkach, uniwersalny dokument rejestracyjny i jego zmiany, jeżeli zostały wcześniej przedłożone właściwemu organowi, lecz nie zatwierdzone.
- (36) Aby przyspieszyć proces sporządzania prospektu emisyjnego i ułatwić dostęp do rynków kapitałowych w sposób opłacalny, emitenci dokonujący częstych emisji, którzy sporządzają uniwersalny dokument rejestracyjny, powinni uzyskać korzyść w postaci szybszego procesu zatwierdzenia, ponieważ główna część składowa prospektu emisyjnego została już zatwierdzona lub jest już dostępna na potrzeby dokonania przeglądu przez właściwy organ. Czas niezbędny do uzyskania zatwierdzenia prospektu emisyjnego powinien zostać zatem skrócony, jeżeli dokument rejestracyjny przyjmuje formę uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego.

- (37) O ile emitent postępuje zgodnie z procedurami dotyczącymi przedkładania, rozpowszechniania i przechowywania informacji regulowanych oraz przestrzega terminów przewidzianych w art. 4 i 5 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴, należy zezwolić na publikowanie rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych wymaganych na mocy dyrektywy 2004/109/WE w ramach uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, chyba że macierzyste państwa członkowskie emitenta są różne do celów niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2004/109/WE i chyba że język uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego nie spełnia warunków określonych w art. 20 dyrektywy 2004/109/WE. Powinno to zmniejszyć obciążenie administracyjne związane z wielokrotnymi przedłożeniami, bez wpływu na informacje podane do wiadomości publicznej lub nadzór sprawowany nad wspomnianymi sprawozdaniem zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE.
- (38) Termin ważności prospektu emisyjnego powinien być jednoznacznie określony w celu uniknięcia podejmowania decyzji inwestycyjnych na podstawie nieaktualnych informacji. W celu zwiększenia pewności prawa okres ważności prospektu powinien rozpoczynać się wraz z jego zatwierdzeniem, którego datę właściwy organ może łatwo sprawdzić. Oferta publiczna papierów wartościowych w ramach prospektu emisyjnego podstawowego może trwać po upływie okresu ważności tego prospektu wyłącznie wtedy, gdy przed upływem takiego okresu ważności zostanie zatwierdzony i opublikowany kolejny podstawowy prospekt emisyjny obejmujący trwającą ofertę.
- (39) Ze względu na swój charakter, zawarte w prospekcie emisyjnym informacje na temat podatków dochodowych z tytułu papierów wartościowych mogą być jedynie ogólne, a ich wartość informacyjna dla inwestora indywidualnego jest niewielka. Ponieważ takie informacje muszą obejmować nie tylko państwo siedziby statutowej emitenta, lecz również państwa, w których dokonywana jest oferta lub w których złożono wnioski o dopuszczenie do obrotu, w przypadku gdy prospekt emisyjny otrzymuje paszport, ich uzyskanie jest kosztowne i może utrudnić dokonywanie ofert transgranicznych. W związku z tym prospekt emisyjny powinien zawierać jedynie ostrzeżenie o tym, że przepisy podatkowe państwa członkowskiego inwestora i państwa członkowskiego siedziby statutowej emitenta mogą mieć wpływ na dochody uzyskiwane z tytułu papierów wartościowych. Prospekt emisyjny powinien jednak zawierać odpowiednie informacje na temat podatków, jeżeli proponowana inwestycja ma związek z konkretnym systemem podatkowym, na przykład w przypadku inwestycji w papiery wartościowe zapewniających inwestorom korzystny sposób traktowania pod względem podatkowym.

⁴ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (40) Po dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym klasy papierów wartościowych inwestorzy otrzymują informacje bieżące ujawniane przez emitenta zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁵ i dyrektywą 2004/109/WE. Potrzeba przedstawienia pełnego prospektu emisyjnego jest zatem mniej pilna w przypadku kolejnych ofert publicznych lub dopuszczeń do obrotu papierów wartościowych tego emitenta. Odrębny prospekt emisyjny powinien w związku z tym być dostępny do wykorzystania w przypadku ofert wtórnych, a jego treść powinna być uproszczona w porównaniu ze zwykłym schematem, biorąc pod uwagę informacje już ujawnione. Inwestorom należy jednak zapewnić skonsolidowane i odpowiednio ustrukturyzowane informacje na temat takich elementów, jak warunki oferty i jej kontekst, w tym skrócona prezentacja najnowszych i istotnych informacji ujawnionych na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, oświadczenie o kapitale obrotowym, oświadczenie o kapitalizacji i zadłużeniu, wykorzystanie wpływów pieniężnych, istotne czynniki ryzyka związane z emitentem i papierami wartościowymi, struktura akcjonariatu, transakcje z podmiotami powiązanymi, a także znaczące zmiany w działalności i sytuacji finansowej emitenta od czasu zakończenia ostatniego okresu obrotowego, za który opublikowano roczne lub okresowe informacje finansowe. Ponieważ zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 i dyrektywą 2004/109/WE nie ma wymogu ujawniania takich informacji na bieżąco, właściwe jest, aby zawierał je przynajmniej prospekt emisyjny sporządzany w przypadku oferty wtórnej.
- (41) Szczególny system obowiązków informacyjnych w odniesieniu do ofert wtórnych należy udostępnić dla ofert publicznych dokonywanych przez emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach rozwoju MŚP, ponieważ zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE operatorzy tych rynków mają obowiązek ustanowienia i stosowania przepisów zapewniających obowiązek ujawniania odpowiednich informacji bieżących przez emitentów, których papiery wartościowe są w obrocie w takich systemach.
- (42) Szczególny system obowiązków informacyjnych w odniesieniu do ofert wtórnych powinien być dostępny do użytku wyłącznie po upływie minimalnego okresu od momentu pierwszego dopuszczenia do obrotu danej klasy papierów wartościowych emitenta. 18-miesięczny okres powinien zapewnić, aby emitent co najmniej raz wywiązał się z obowiązku opublikowania rocznego sprawozdania finansowego zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE lub regulaminem operatora rynku rozwoju MŚP.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- (43) Jednym z kluczowych celów unii rynków kapitałowych jest ułatwienie dostępu do finansowania na rynkach kapitałowych dla MŚP w Unii. Ponieważ takie przedsiębiorstwa zazwyczaj muszą pozyskiwać stosunkowo niższe kwoty kapitału niż inni emitenci, koszty sporządzenia prospektu emisyjnego mogą być dla nich niewspółmiernie wysokie i mogą zniechęcić je do publicznego oferowania swoich papierów wartościowych. Jednocześnie, ze względu na ich wielkość i potencjalnie mniejsze udokumentowane doświadczenie, MŚP mogą być obarczone wyższym ryzykiem inwestycyjnym niż więksi emitenci i powinny ujawniać informacje wystarczające dla inwestorów do podjęcia decyzji inwestycyjnej. Należy więc zachować odpowiednią równowagę między opłacalnym dostępem do rynków finansowych a ochroną inwestorów przy określaniu treści prospektu emisyjnego mającego zastosowanie do MŚP, a w związku z tym, aby zrealizować ten cel, należy opracować szczególny system obowiązków informacyjnych dla MŚP.
- (44) Zakres informacji minimalnych, jakie MŚP mają obowiązek ujawniać w ramach szczególnego systemu obowiązków informacyjnych, powinien być tak dostosowany, by skoncentrować się na informacjach mających istotne znaczenie dla przedsiębiorstw tej wielkości i ich inwestorów, w dążeniu do zapewnienia proporcjonalności między wielkością przedsiębiorstwa i jego potrzebami w zakresie pozyskiwania środków finansowych z jednej strony a kosztami sporządzenia prospektu emisyjnego z drugiej. Z uwagi na cechy charakterystyczne MŚP, nie jest właściwe określenie minimalnej treści prospektów emisyjnych dla MŚP jedynie poprzez zwykłe usunięcie niektórych rodzajów informacji, których ujawnianie jest zazwyczaj obowiązkowe dla większych emitentów. W celu zapewnienia, aby MŚP miały możliwość sporządzania prospektów emisyjnych bez ponoszenia kosztów, które są niewspółmierne do ich wielkości, a zatem wielkości pozyskiwanych przez nich środków finansowych, szczególny system obowiązków informacyjnych przeznaczony dla MŚP powinien być bardziej elastyczny niż system mający zastosowanie do przedsiębiorstw na rynkach regulowanych w zakresie umożliwiającym zagwarantowanie, że ujawniane są podstawowe informacje potrzebne inwestorom.

- (45) Szczególny system obowiązków informacyjnych powinien zostać udostępniony dla ofert publicznych papierów wartościowych MŚP, których papiery wartościowe są w obrocie na wielostronnych platformach obrotu, w tym na rynkach rozwoju MŚP, ponieważ takie systemy obrotu mogą stanowić drogę dostępu do rynków kapitałowych dla MŚP i podlegają mniej rygorystycznym przepisom w odniesieniu do ujawniania informacji niż rynki regulowane. Należy również rozszerzyć definicję MŚP, aby objąć nią MŚP w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE, w celu zapewnienia spójności między niniejszym rozporządzeniem a dyrektywą 2014/65/UE. MŚP, których papiery wartościowe nie są w obrocie w żadnym systemie obrotu, również powinny kwalifikować się do stosowania tego systemu obowiązków informacyjnych, ponieważ przedsiębiorstwa te mogą być także zobowiązane do sporządzenia prospektu emisyjnego w związku z dokonywaniem oferty publicznej ich papierów wartościowych, w tym za pośrednictwem platform finansowania społecznościowego. MŚP notowane na rynkach regulowanych nie powinny jednak kwalifikować się do stosowania tego systemu, ponieważ inwestorzy na rynkach regulowanych powinni mieć pewność, że emitenci, w których papiery wartościowe inwestują, podlegają jednolitemu zbiorowi przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych. W związku z tym na rynkach regulowanych nie powinien istnieć podwójny standard informacyjny zależny od wielkości emitenta.
- (46) MŚP oferujące akcje i niehybrydowe dłużne papiery wartościowe – pod warunkiem, że nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – powinny mieć możliwość stosowania fakultatywnej metody sporządzania prospektu emisyjnego w postaci łatwego do zrozumienia dokumentu informacyjnego zawierającego pytania i odpowiedzi. Format ten, stanowiący alternatywę dla stosowanego zazwyczaj schematu ujawniania informacji, powinien być opracowany tak, aby zminimalizować koszty ponoszone przez MŚP poprzez zezwolenie im na sporządzanie prospektu emisyjnego samodzielnie, w oparciu o własne możliwości. Pytania przedstawione w formularzu powinny być opracowane w sposób umożliwiający uzyskanie określonych rodzajów informacji mających szczególne znaczenie dla MŚP, tak aby osoby korzystające z formatu opartego na pytaniach i odpowiedziach mogły łatwiej zrozumieć, jakie informacje są poszukiwane. Formularz powinien też, w miarę możliwości, zawierać standardowe, domyślne sformułowania, które MŚP będą mogły uzupełniać lub dostosowywać do swoich szczególnych okoliczności.

- (47) (skreślony)

- (48) Głównym celem uwzględnienia czynników ryzyka w prospekcie emisyjnym jest zapewnienie, aby inwestorzy dokonywali przemyślanej oceny takiego ryzyka i tym samym podejmowali decyzje inwestycyjne z pełną znajomością stanu faktycznego. Czynniki ryzyka powinny zatem ograniczać się do tych rodzajów ryzyka, które są istotne i specyficzne dla danego emitenta i jego papierów wartościowych oraz które są potwierdzone w treści prospektu emisyjnego. Prospekt emisyjny nie powinien obejmować czynników ryzyka, które są ogólne i które pełnią jedynie funkcję zastrzeżeń prawnych, ponieważ mogą one przysłonić bardziej szczegółowe czynniki ryzyka, jakich inwestorzy powinni być świadomi, co z kolei sprawi, że przedstawione w prospekcie informacje nie będą miały łatwej do przeanalizowania, zwięzłej i zrozumiałej formy. Aby pomóc inwestorom w zidentyfikowaniu najistotniejszych rodzajów ryzyka, emitent powinien odpowiednio opisać każdy z czynników ryzyka, wyjaśniając jak wpływają one na emitenta lub oferowane przez niego papiery wartościowe. Emitent powinien również przydzielić czynniki ryzyka do ograniczonej liczby kategorii, w zależności od ich charakteru. W każdej kategorii w pierwszej kolejności wymieniane są najistotniejsze czynniki ryzyka według oceny emitenta w momencie zatwierdzania prospektu emisyjnego. Ograniczoną liczbę czynników ryzyka wybranych przez emitenta na podstawie tej oceny należy uwzględnić w podsumowaniu.
- (48a) Uwarunkowania środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym, często postrzegane jako zewnętrzne i ogólne, mogą także stanowić specyficzne i istotne ryzyko w odniesieniu do produktu finansowego. W związku z tym należy dołożyć odpowiednich starań, aby nie spowodować bezpodstawnego wykluczenia takich faktycznie istotnych i specyficznych ryzyk, jeżeli mogą one spowodować szkody dla inwestora.
- (49) Pominięcie informacji szczególnie chronionych w prospekcie emisyjnym powinno być dozwolone w określonych okolicznościach w drodze odstępstwa udzielonego przez właściwy organ w celu uniknięcia sytuacji niekorzystnych dla emitenta, bez naruszania przy tym zdolności prospektu emisyjnego do spełnienia wymogów dotyczących treści określonych w art. 6 i 14 niniejszego rozporządzenia.
- (50) Państwa członkowskie publikują wyczerpujące informacje na temat swojej sytuacji finansowej, które są na ogół publicznie dostępne. Dlatego też, jeżeli gwarantem oferty papierów wartościowych jest państwo członkowskie, nie powinno być potrzeby przedstawiania takich informacji w prospekcie emisyjnym.

- (51) Zezwolenie emitentom na włączenie przez odniesienie dokumentów zawierających informacje, które mają być ujawnione w projekcie emisyjnym – z zastrzeżeniem wymogu, by dokumenty takie zostały już opublikowane w formie elektronicznej – powinno ułatwić procedurę sporządzania prospektu emisyjnego oraz obniżyć koszty ponoszone przez emitentów bez narażenia ochrony inwestorów na szwank. Wspomnianego celu, jakim jest uproszczenie i obniżenie kosztów sporządzania prospektu emisyjnego, nie należy jednak realizować kosztem innych interesów, które prospekt ma chronić, jak np. dostępności informacji. Język informacji włączanych przez odniesienie powinien być zgodny z systemem językowym mającym zastosowanie do prospektów emisyjnych. Informacje włączane przez odniesienie mogą dotyczyć danych historycznych, jednak jeżeli informacje te są już nieaktualne z powodu istotnej zmiany, należy to wyraźnie stwierdzić w prospekcie emisyjnym, a ponadto zamieścić aktualne informacje.
- (52) Wszelkie informacje regulowane, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2004/109/WE, powinny kwalifikować się do włączenia przez odniesienie do prospektu emisyjnego. Emitenci, których papiery wartościowe są w obrocie na wielostronnej platformie obrotu, i emitenci, którzy są zwolnieni z obowiązku publikowania rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych na mocy art. 8 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/109/WE, również powinni mieć możliwość włączania do prospektu emisyjnego przez odniesienie całości lub części swoich rocznych i okresowych informacji finansowych, sprawozdań z badania, sprawozdań finansowych, sprawozdań z działalności lub oświadczeń o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, z zastrzeżeniem ich publikacji w formie elektronicznej.

- (53) Nie wszyscy emitenci mają dostęp do odpowiednich informacji i wytycznych dotyczących procedury weryfikacji i zatwierdzania oraz niezbędnych działań, jakie należy podjąć, aby uzyskać zatwierdzenie prospektu emisyjnego, ponieważ właściwe organy w państwach członkowskich stosują różne podejścia. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić wyeliminowanie tych różnic poprzez harmonizację przepisów mających zastosowanie do procesu weryfikacji i zatwierdzania w celu zapewnienia, aby wszystkie właściwe organy przyjęły spójne podejście przy badaniu kompletności, spójności i zrozumiałości informacji zawartych w prospekcie emisyjnym. Wytyczne dotyczące sposobu uzyskania zatwierdzenia prospektu emisyjnego powinny być publicznie dostępne na stronach internetowych właściwych organów. ESMA powinien odgrywać kluczową rolę we wspieraniu konwergencji praktyk nadzorczych w tej dziedzinie poprzez stosowanie uprawnień przysługujących temu urzędowi na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁶. W szczególności ESMA powinien w stosownym terminie przed przeglądem niniejszego rozporządzenia oraz zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 przeprowadzić na podstawie niniejszego rozporządzenia wzajemne oceny obejmujące działania właściwych organów.
- (54) W celu ułatwienia dostępu do rynków państw członkowskich ważne jest, aby ujawniane były opłaty pobierane przez właściwe organy za zatwierdzanie i składanie prospektów emisyjnych i związanych z nimi dokumentów.
- (55) Ponieważ internet zapewnia łatwy dostęp do informacji – oraz w celu zapewnienia lepszej dostępności dla inwestorów – zatwierdzony prospekt emisyjny powinien być zawsze publikowany w formie elektronicznej. Wymaganie od inwestorów wyrażenia zgody na zastrzeżenie prawne o ograniczeniu odpowiedzialności, uiszczenia opłaty lub przejścia przez procedurę rejestracji, aby uzyskać dostęp do prospektu emisyjnego, ogranicza dostępność i nie powinno być dozwolone. Filtrów uprzedzających o tym, w których jurysdykcjach dokonywana jest oferta, i obligujących inwestorów do ujawnienia kraju siedziby lub wskazania, że nie są rezydentami w konkretnym kraju lub jurysdykcji, nie powinno uznawać się za zastrzeżenia prawne o ograniczeniu odpowiedzialności. Prospekt emisyjny powinien być publikowany w wyznaczonej części strony internetowej emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu lub, w stosownych przypadkach, na stronie internetowej pośredników finansowych dokonujących plasowania lub sprzedaży papierów wartościowych, w tym również upoważnionych płatników, lub na stronie internetowej rynku regulowanego, na którym papiery wartościowe mają zostać dopuszczone do obrotu, lub na stronie internetowej operatora wielostronnej platformy obrotu.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (55a) Wszystkie zatwierdzone prospekty emisyjne, lub ewentualnie wykaz tych prospektów emisyjnych z linkiem do strony internetowej ESMA, powinny zostać opublikowane na stronie internetowej właściwego organu w rodzimym państwie członkowskim emitenta, a każdy prospekt emisyjny musi zostać przekazany ESMA przez właściwy organ wraz z odpowiednimi danymi umożliwiającymi jego klasyfikację. ESMA powinien zapewnić system scentralizowanego gromadzenia informacji na temat prospektów emisyjnych zapewniający ogółowi społeczeństwa bezpłatny dostęp i odpowiednie narzędzia wyszukiwania. Prospekty emisyjne powinny być publicznie dostępne przez co najmniej 5 lat po ich opublikowaniu w celu zapewnienia, aby okres, w którym są publicznie dostępne, był dostosowany do okresu obowiązującego dla rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE. Prospekt emisyjny powinien jednak zawsze być dostępny dla inwestorów – na ich wniosek – nieodpłatnie w formie papierowej.
- (56) Należy również zharmonizować reklamy, aby uniknąć osłabienia zaufania publicznego i naruszenia sprawnego funkcjonowania rynków finansowych. Uczciwość i zgodność reklam ze stanem faktycznym oraz ich spójność z treścią prospektu emisyjnego mają kluczowe znaczenie dla ochrony inwestorów, w tym inwestorów detalicznych, a sprawowanie nadzoru nad tymi reklamami stanowi nieodłączny element funkcji właściwych organów.
- (57) Wszelkie nowe znaczące czynniki, istotne błędy lub istotne niedokładności mogące wpływać na ocenę inwestycji, powstające po publikacji prospektu emisyjnego, ale przed zamknięciem oferty lub rozpoczęciem obrotu na rynku regulowanym, powinny zostać odpowiednio ocenione przez inwestorów i dlatego wymagają zatwierdzenia i rozpowszechnienia suplementu do prospektu emisyjnego bez zbędnej zwłoki.

- (58) W celu zwiększenia pewności prawa należy uściślić odnośne terminy, w jakich emitent musi opublikować suplement do prospektu emisyjnego i w jakich inwestorzy mają prawo do wycofania zgody na przyjęcie oferty po opublikowaniu suplementu. Z jednej strony, wymóg uzupełnienia prospektu emisyjnego suplementem powinien mieć zastosowanie w momencie zaistnienia nowego znaczącego czynnika, istotnego błędu lub istotnej niedokładności przed upływem terminu ważności oferty lub do momentu rozpoczęcia obrotu papierami wartościowymi na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później. Z drugiej strony, prawo do wycofania zgody na przyjęcie oferty powinno mieć zastosowanie jedynie w przypadku, gdy prospekt emisyjny odnosi się do oferty publicznej papierów wartościowych, a nowy czynnik, błąd lub niedokładność zaistniały przed upływem terminu ważności oferty i dostawą papierów wartościowych. Stąd prawo do wycofania zgody powinno być powiązane z momentem zaistnienia nowego czynnika, błędu lub nowej niedokładności będących powodem sporządzenia suplementu i powinno zakładać, że takie sprawcze zdarzenie zachodzi w chwili, gdy oferta jest otwarta, i przed dostawą papierów wartościowych. W celu zwiększenia pewności prawa, w suplemencie do prospektu emisyjnego należy sprecyzować, kiedy wygasa prawo do wycofania zgody. Pośrednicy finansowi powinni ułatwiać prowadzenie postępowań, gdy inwestorzy korzystają z przysługującego im prawa do wycofania zgody.
- (59) Obowiązek emitenta dotyczący tłumaczenia całego prospektu emisyjnego na wszystkie właściwe języki urzędowe zniechęca do przeprowadzania ofert transgranicznych lub notowania na kilku rynkach równolegle. W celu ułatwienia przeprowadzania ofert transgranicznych, w przypadku gdy prospekt emisyjny został sporządzony w języku zwyczajowo przyjętym za język międzynarodowych finansów, na język urzędowy lub języki urzędowe przyjmujących lub macierzystych państw członkowskich należy przetłumaczyć jedynie podsumowanie.
- (60) Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien być uprawniony do otrzymania od właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego świadectwa potwierdzającego, że prospekt emisyjny został sporządzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powinien również powiadomić emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu emisyjnego o wydaniu świadectwa zatwierdzenia prospektu emisyjnego skierowanego do organu przyjmującego państwa członkowskiego w celu zapewnienia emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu co do tego, czy powiadomienie faktycznie nastąpiło i kiedy miało miejsce.

- (60a) W przypadku gdy niniejsze rozporządzenie zezwala emitentowi na wybór macierzystego państwa członkowskiego do celów zatwierdzenia prospektu emisyjnego, należy zapewnić, by taki emitent mógł wykorzystać jako część składową prospektu emisyjnego dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny, który został już zatwierdzony przez właściwy organ innego państwa członkowskiego. Należy zatem wprowadzić system powiadamiania między właściwymi organami w celu zapewnienia, by taki dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny, nie podlegał weryfikacji lub zatwierdzeniu przez właściwy organ zatwierdzający prospekt emisyjny oraz by właściwe organy pozostawały odpowiedzialne jedynie za tę część składową prospektu emisyjnego, którą zatwierdziły, w tym w przypadku późniejszego sporządzenia suplementu.
- (61) W celu zapewnienia, aby cele niniejszego rozporządzenia zostały w pełni osiągnięte, konieczne jest również włączenie do jego zakresu stosowania papierów wartościowych emitowanych przez emitentów podlegających przepisom państw trzecich. Emitenci z państw trzecich sporządzający prospekt emisyjny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinni wyznaczyć przedstawiciela, aby pełnił funkcję punktu kontaktowego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić wymianę informacji i współpracę z organami państw trzecich w zakresie skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia, właściwe organy powinny dokonać ustaleń w zakresie współpracy ze swoimi odpowiednikami w państwach trzecich. Każde przekazanie danych osobowych dokonywane na podstawie tych ustaleń powinno być zgodne z dyrektywą 95/46/WE oraz z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (62) Wielość właściwych organów państw członkowskich mających różne obowiązki może generować niepotrzebne koszty i powodować pokrywanie się obowiązków bez zapewnienia jakichkolwiek dodatkowych korzyści. W każdym państwie członkowskim należy wyznaczyć jeden właściwy organ do zatwierdzania prospektów emisyjnych i do przyjęcia odpowiedzialności za sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia. Ten właściwy organ powinien zostać ustanowiony jako organ administracyjny, w formie umożliwiającej zagwarantowanie jego niezależności od podmiotów gospodarczych i uniknięcie konfliktów interesów. Wyznaczenie właściwego organu do zatwierdzania prospektów emisyjnych nie powinno wykluczać współpracy między tym właściwym organem a innymi podmiotami, takimi jak organy regulacyjne w obszarze bankowości i ubezpieczeń lub organy odpowiedzialne za notowania, w celu zapewnienia skutecznej weryfikacji i zatwierdzania prospektów emisyjnych jednakowo w interesie emitentów, inwestorów, uczestników rynku i rynków. Delegowanie przez właściwy organ zadań na inny podmiot powinno być dozwolone, wyłącznie, jeżeli ma związek z publikowaniem zatwierdzonych prospektów emisyjnych.

- (63) Zbiór skutecznych narzędzi, uprawnień i zasobów, jakim dysponują właściwe organy państw członkowskich, zapewnia skuteczność nadzoru. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem w szczególności określić minimalny zbiór uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, jakie należy powierzyć właściwym organom państw członkowskich zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli wymaga tego prawo krajowe, uprawnienia te powinny być wykonywane na podstawie wniosku do właściwych organów sądowych. Korzystając ze swoich uprawnień na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy i ESMA powinny działać obiektywnie i bezstronnie, a także powinny zachować niezależność decyzyjną.
- (64) Do celów wykrywania naruszeń niniejszego rozporządzenia konieczne jest, aby właściwe organy miały dostęp do miejsc, które nie są prywatnym miejscem zamieszkania osób fizycznych, w celu zajęcia dokumentów. Dostęp do takich pomieszczeń jest konieczny, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że istnieją dokumenty i inne dane związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia i że mogą one być istotne dla udowodnienia naruszenia niniejszego rozporządzenia. Ponadto dostęp do takich pomieszczeń jest niezbędny, jeżeli osoba, od której zażądano już informacji, nie spełniła tego żądania lub też jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, aby sądzić, że w przypadku takiego żądania nie zostałoby ono spełnione lub że dokumenty lub informacje, których żądanie to dotyczy, zostałyby usunięte, zmienione lub zniszczone.
- (65) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych” oraz w celu zapewnienia wypełniania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu istotne jest podejmowanie przez państwa członkowskie niezbędnych działań mających na celu zapewnienie, aby naruszenia niniejszego rozporządzenia podlegały odpowiednim karom i środkom administracyjnym. Tego rodzaju kary i środki administracyjne powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz powinny zapewniać wspólne podejście w państwach członkowskich i efekt odstrasżający. Niniejsze rozporządzenie nie powinno ograniczać możliwości ustanawiania przez państwa członkowskie wyższych poziomów sankcji administracyjnych.
- (66) Aby zapewnić, że decyzje podejmowane przez właściwe organy mają odstrasżający efekt dla całości społeczeństwa, decyzje te powinny być zasadniczo publikowane, chyba że właściwy organ, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, uzna za konieczne publikację na zasadzie anonimowości, opóźnienie publikacji lub niepublikowanie sankcji.

- (67) Chociaż państwa członkowskie mogą ustanawiać przepisy dotyczące kar administracyjnych i sankcji karnych za te same naruszenia, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia, które podlegają krajowemu prawu karnemu do dnia [*podać datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*]. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania zarówno kar administracyjnych, jak i sankcji karnych za to samo przestępstwo, jednak powinny być w stanie takie kary i sankcje nałożyć, jeżeli zezwala im na to ich prawo krajowe. Utrzymanie sankcji karnych zamiast kar administracyjnych za naruszenia niniejszego rozporządzenia nie powinno jednak ograniczać ani w żaden inny sposób naruszać zdolności właściwych organów do współpracy, udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z właściwymi organami w innych państwach członkowskich do celów niniejszego rozporządzenia, w tym po skierowaniu odnośnych naruszeń do właściwych organów sądowych w ramach postępowania karnego.
- (68) Demaskatorzy mogą zwracać uwagę właściwych organów na nowe informacje, co pomaga tym organom w wykrywaniu przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz w nakładaniu za nie sankcji. Niniejsze rozporządzenie powinno więc zapewnić istnienie odpowiednich ustaleń, umożliwiających demaskatorom ostrzeganie właściwych organów o faktycznych lub potencjalnych naruszeniach niniejszego rozporządzenia oraz chroniących te osoby przez środkami odwetowymi.

- (69) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do progów wspomnianych w art. 1 ust. 2 lit. i), art. 1 ust. 3 lit. c) i d), informacji minimalnych zawartych w dokumentach, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. f) i g) i w art. 1 ust. 4 lit. d) i e), dostosowania definicji zawartych w art. 2, weryfikacji, zatwierdzania, przedkładania i dokonywania przeglądu uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego oraz warunków jego zmiany lub aktualizacji i warunków, w których można utracić status emitenta dokonującego częstych emisji, formatu prospektu emisyjnego, prospektu emisyjnego podstawowego i warunków ostatecznych oraz konkretnych informacji, które należy zawrzeć w prospekcie emisyjnym, informacji minimalnych zawartych w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym, ograniczonych informacji zawartych w uproszczonym dokumencie rejestracyjnym i w dokumencie ofertowym w przypadku oferty wtórnej i emisji przez MŚP, formatu dozwolonego na podstawie art. 15 ust. 2, zezwolenia na pominięcie w prospekcie pewnych informacji, procedur weryfikacji i zatwierdzania prospektów, reklamy papierów wartościowych wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia i ogólnych kryteriów równoważności prospektów sporządzonych przez emitentów z państw trzecich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia pod względem równoważności przepisów państw trzecich dotyczących prospektów emisyjnych, należy powierzyć uprawnienia wykonawcze Komisji, aby mogła podejmować decyzje w sprawie takiej równoważności. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷.
- (71) Standardy techniczne w zakresie usług finansowych powinny zapewniać należytą ochronę inwestorów i konsumentów w całej Unii. Skuteczne i właściwe byłoby powierzenie ESMA, jako organowi dysponującemu wysokim poziomem wiedzy specjalistycznej, opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych, w celu przedłożenia Komisji.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (72) Komisja powinna przyjąć opracowane przez ESMA projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do treści i formatu prezentacji historycznych kluczowych informacji finansowych do zamieszczenia w podsumowaniu; informacji włączonych przez odniesienie i innych rodzajów dokumentów wymaganych na mocy prawa Unii; publikacji prospektu emisyjnego; danych niezbędnych do klasyfikacji prospektów w systemie gromadzenia informacji prowadzonym przez ESMA; sytuacji, w których nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub istotna niedokładność w zakresie informacji zawartych w prospekcie wymaga opublikowania suplementu do prospektu; informacji wymienianych między właściwymi organami i ESMA w ramach obowiązku współpracy oraz wzoru dokumentu ustaleń o współpracy z organami nadzoru w państwach trzecich. Komisja powinna przyjąć te projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (73) Komisji należy również powierzyć uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. ESMA należy powierzyć zadanie opracowania wykonawczych standardów technicznych celem przedłożenia ich Komisji w odniesieniu do standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania o świadectwach zatwierdzenia, prospekcie emisyjnym, dokumencie rejestracyjnym, uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym, suplementie do prospektu i tłumaczeniu prospektu lub podsumowaniu, standardowych formularzy, szablonów i procedur współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami oraz procedur i formularzy wymiany informacji między właściwymi organami a ESMA.
- (74) Podczas wykonywania uprawnień delegowanych i wykonawczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem Komisja powinna przestrzegać następujących zasad:
- konieczność zapewnienia zaufania do rynków finansowych wśród inwestorów detalicznych i MŚP poprzez wspieranie wysokich norm przejrzystości na rynkach finansowych,

- konieczność dostosowania obowiązków informacyjnych określonych w prospekcie emisyjnym z uwzględnieniem wielkości emitenta i informacji, które emitent jest zobowiązany ujawnić zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE i rozporządzeniem (UE) nr 596/2014,
- konieczność ułatwienia MŚP dostępu do rynków kapitałowych, przy jednoczesnym zapewnieniu zaufania inwestorów do inwestowania w takie przedsiębiorstwa,
- konieczność zaoferowania inwestorom szerokich możliwości dokonywania konkurencyjnych inwestycji oraz poziomu jawności i ochrony dopasowanego do ich sytuacji,
- konieczność zapewnienia, by niezależne organy regulacyjne w sposób konsekwentny egzekwowały przepisy, w szczególności w odniesieniu do zwalczania przestępczości „białych kołnierzyków”,
- konieczność zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości i konsultacji ze wszystkimi uczestnikami rynku oraz z Parlamentem Europejskim i Radą,
- konieczność zachęcania do wprowadzania innowacji na rynkach finansowych, jeżeli mają one być dynamiczne i efektywne,
- konieczność zapewnienia stabilności całości systemu finansowego przez uważne monitorowanie innowacji finansowych i reagowanie na nie,
- znaczenie zmniejszenia kosztów kapitału i ułatwiania dostępu do niego,
- konieczność długoterminowego zrównoważenia kosztów i korzyści wynikających z wszelkich środków wykonawczych dla wszystkich uczestników rynku,
- konieczność wspierania międzynarodowej konkurencyjności rynków finansowych Unii bez uszczerbku dla bardzo potrzebnego rozszerzenia współpracy międzynarodowej,
- konieczność stworzenia równych warunków działania dla wszystkich uczestników rynku poprzez ustanawianie przepisów Unii za każdym razem, gdy jest to właściwe,
- konieczność zapewnienia spójności z innymi przepisami Unii w tej dziedzinie, jako że dysproporcje informacji i brak przejrzystości mogą zagrozić działaniu rynków, a przede wszystkim zaszkodzić konsumentom i małym inwestorom.

- (75) Wszelkie operacje przetwarzania danych osobowych prowadzone w ramach niniejszego rozporządzenia, takie jak wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy, powinny odbywać się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁸, zaś wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez ESMA powinny odbywać się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁹.
- (76) Nie później niż pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna przeprowadzić przegląd stosowania niniejszego rozporządzenia i ocenić w szczególności, czy system obowiązków informacyjnych w odniesieniu do ofert wtórnych i MŚP, uniwersalny dokument rejestracyjny i dokument podsumowujący prospektu nadal są właściwe, aby osiągnąć cele przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
- (77) Stosowanie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu powinno zostać odroczone w celu umożliwienia przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych oraz umożliwienia właściwym organom i uczestnikom rynku przyswojenia i zaplanowania stosowania nowych środków.
- (78) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, czyli zwiększenie ochrony inwestorów i efektywności rynku, przy jednoczesnym utworzeniu unii rynków kapitałowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (79) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (80) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię.

⁸ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel, zakres stosowania i wyłączenia

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie wymagań dotyczących sporządzania, zatwierdzania i rozpowszechniania prospektów emisyjnych, które mają być publikowane w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym znajdującym się lub działającym w państwie członkowskim.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do następujących rodzajów papierów wartościowych:
 - a) jednostek uczestnictwa emitowanych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania inne niż typu zamkniętego;
 - b) papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym emitowanych przez państwo członkowskie lub jedną z jednostek władz regionalnych lub lokalnych państwa członkowskiego, przez międzynarodowe instytucje publiczne, których członkiem jest co najmniej jedno państwo członkowskie, przez Europejski Bank Centralny lub przez banki centralne państw członkowskich;
 - c) udziałów w kapitale banków centralnych państw członkowskich;
 - d) papierów wartościowych bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowanych przez państwo członkowskie lub przez jedną z jednostek władz regionalnych lub lokalnych państwa członkowskiego;
 - e) papierów wartościowych emitowanych przez stowarzyszenia mające osobowość prawną lub organizacje non-profit, uznawane przez państwo członkowskie, w celu uzyskania przez nie środków finansowych niezbędnych do osiągnięcia ich celów o charakterze non-profit;
 - f) papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym emitowanych w sposób ciągły lub powtarzalny przez instytucje kredytowe, pod warunkiem że takie papiery wartościowe spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - (i) nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne;

- (ii) nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych rodzajów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym;
 - (iii) stanowią dowód przyjęcia depozytów podlegających zwrotowi;
 - (iv) są objęte systemem gwarancji depozytów na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE¹⁰;
- g) niezamiennych udziałów w kapitale, których głównym celem jest zapewnienie posiadaczowi prawa do użytku mieszkania lub innej formy nieruchomości lub jej części, i w przypadku gdy takie udziały nie mogą być sprzedane bez rezygnacji z tego prawa;
- h) „bostadsobligationer” emitowanych powtarzalnie przez instytucje kredytowe w Szwecji, których głównym celem jest udzielanie kredytów hipotecznych, pod warunkiem że:
- (i) wyemitowane „bostadsobligationer” są tej samej serii;
 - (ii) „bostadsobligationer” są emitowane w sposób ciągły w określonym okresie emisji;
 - (iii) warunki „bostadsobligationer” nie są zmieniane w okresie emisji;
 - (iv) sumy wynikające z emisji wspomnianych „bostadsobligationer”, zgodnie z umową spółki emitenta, są lokowane w aktywach, które zapewniają wystarczające pokrycie zobowiązania wynikającego z papierów wartościowych.
- 2a. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do oferty papierów wartościowych o całkowitej wartości w Unii mniejszej niż 500 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy.
3. Obowiązek opublikowania prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do żadnego z następujących rodzajów ofert publicznych papierów wartościowych:
- a) oferty papierów wartościowych skierowanej wyłącznie do inwestorów kwalifikowanych;
 - b) oferty papierów wartościowych skierowanej do mniej niż 150 osób fizycznych lub prawnych na państwo członkowskie, innych niż inwestorzy kwalifikowani;

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

- ba) oferty papierów wartościowych, których nominal jednostkowy jest równy co najmniej 100 000 EUR;
- c) oferty papierów wartościowych skierowanej do inwestorów, którzy nabywają papiery wartościowe o całkowitej wartości co najmniej 100 000 EUR na inwestora, dla każdej osobnej oferty;
- d) (skreślony)
- e) akcji emitowanych w celu zastąpienia już wyemitowanych akcji tej samej klasy, jeżeli emisja takich nowych akcji nie prowadzi do zwiększenia kapitału wyemitowanego;
- f) papierów wartościowych oferowanych w związku z przejęciem poprzez ofertę wymiany, pod warunkiem że opublikowany jest dokument zgodnie z art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zawierający informacje opisujące transakcję i jej wpływ na emitenta;
- g) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają zostać przydzielone w związku z połączeniem lub podziałem, pod warunkiem że opublikowany jest dokument zgodnie z art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zawierający informacje opisujące transakcję i jej wpływ na emitenta;
- h) dywidend wypłacanych obecnym akcjonariuszom w formie akcji tej samej klasy co akcje, od których płacone są takie dywidendy, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje na temat liczby i charakteru akcji oraz przesłanek i szczegółów oferty;
- i) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają zostać przydzielone obecnym lub byłym dyrektorom lub pracownikom przez ich pracodawcę lub przez przedsiębiorstwo powiązane, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje na temat liczby i charakteru papierów wartościowych oraz przesłanek i szczegółów oferty lub przydziału;
- j) papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym emitowanych w sposób ciągły lub powtarzalny przez instytucje kredytowe, w przypadku gdy całkowita zagregowana wartość oferty papierów wartościowych w Unii jest mniejsza niż 75 000 000 EUR na instytucję kredytową w okresie 12 miesięcy, pod warunkiem że takie papiery wartościowe:

- (i) nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne; oraz
- (ii) nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych rodzajów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym.

4. Obowiązek publikacji prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym następujących papierów wartościowych:

- a) papierów wartościowych zamiennych na papiery wartościowe dopuszczone już do obrotu na tym samym rynku regulowanym, pod warunkiem że stanowią one, w okresie 12 miesięcy, mniej niż 20 % liczby papierów wartościowych dopuszczonych już do obrotu na tym samym rynku regulowanym;
- b) akcji wynikających z zamiany lub wymiany innych papierów wartościowych lub z wykorzystania prawa przenoszonego przez inne papiery wartościowe, w przypadku gdy powstałe w ten sposób akcje są tej samej klasy co akcje dopuszczone już do obrotu na tym samym rynku regulowanym, pod warunkiem że powstałe akcje stanowią, w okresie 12 miesięcy, mniej niż 20 % liczby akcji tej samej klasy dopuszczonych już do obrotu na tym samym rynku regulowanym.

Niemniej jednak warunek 20 % określony w lit. b) nie ma zastosowania w żadnym z następujących przypadków:

- (i) jeżeli prospekt emisyjny sporządzono zgodnie z niniejszym rozporządzeniem albo dyrektywą 2003/71/WE w ramach oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu papierów wartościowych zapewniających dostęp do akcji;
- (ii) jeżeli papiery wartościowe zapewniające dostęp do akcji wyemitowano przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym powstałych akcji niezależnie od ich odsetka w stosunku do liczby akcji tej samej klasy dopuszczonych już do obrotu na tym samym rynku regulowanym; ani
- (iii) jeżeli akcje wynikają z obowiązkowej zamiany innych papierów wartościowych zgodnie z warunkami takich papierów wartościowych, które – w chwili ich emisji – kwalifikują się, by zaliczyć je do:

- kapitału regulacyjnego, zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucji zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
 - kapitałowego wymogu wypłacalności i minimalnego wymogu kapitałowego, zdefiniowanych, odpowiednio, w rozdziale VI sekcja 4 i sekcja 5 dyrektywy 2009/138/WE, dla zakładu ubezpieczeń;
- c) akcji wyemitowanych w celu zastąpienia akcji tej samej klasy dopuszczonych już do obrotu na tym samym rynku regulowanym, jeżeli emisja takich akcji nie prowadzi do zwiększenia kapitału wyemitowanego;
- d) papierów wartościowych oferowanych w związku z przejęciem poprzez ofertę wymiany, pod warunkiem że opublikowany jest dokument zgodnie z art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zawierający informacje opisujące transakcję i jej wpływ na emitenta;
- e) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają zostać przydzielone w związku z połączeniem lub podziałem, pod warunkiem że opublikowany jest dokument zgodnie z art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zawierający informacje opisujące transakcję i jej wpływ na emitenta;
- f) akcji, które są oferowane lub przydzielone lub mają zostać przydzielone nieodpłatnie obecnym akcjonariuszom, oraz dywidend płatnych w formie akcji tej samej klasy co akcje, w odniesieniu do których płacone są dywidendy, pod warunkiem że wspomniane akcje są tej samej klasy co akcje dopuszczone już do obrotu na tym samym rynku regulowanym i że dostępny jest dokument zawierający informacje na temat liczby i charakteru akcji oraz przesłanek i szczegółów oferty lub przydziału;
- g) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają zostać przydzielone obecnym lub byłym dyrektorom lub pracownikom przez ich pracodawcę lub przez przedsiębiorstwo powiązane, pod warunkiem że wspomniane papiery wartościowe są tej samej klasy co papiery wartościowe dopuszczone już do obrotu na tym samym rynku regulowanym i że dostępny jest dokument zawierający informacje na temat liczby i charakteru papierów wartościowych oraz przesłanek i szczegółów oferty lub przydziału;

- h) papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym emitowanych w sposób ciągły lub powtarzalny przez instytucje kredytowe, w przypadku gdy całkowita zagregowana wartość oferty papierów wartościowych w Unii jest mniejsza niż 75 000 000 EUR na instytucję kredytową w okresie 12 miesięcy, pod warunkiem że takie papiery wartościowe:
 - (i) nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne; oraz
 - (ii) nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych rodzajów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym;
- i) papierów wartościowych dopuszczonych już do obrotu na innym rynku regulowanym, przy spełnieniu następujących warunków:
 - (i) takie papiery wartościowe lub papiery wartościowe tej samej klasy są dopuszczone do obrotu na tym innym rynku regulowanym od ponad 18 miesięcy;
 - (ii) w przypadku papierów wartościowych po raz pierwszy dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym po dniu 1 lipca 2005 r. dopuszczenie do obrotu na tym innym rynku regulowanym było uzależnione od prospektu emisyjnego zatwierdzonego i opublikowanego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE;
 - (iii) z wyjątkiem sytuacji, gdy zastosowanie ma ppkt (ii), w przypadku papierów wartościowych po raz pierwszy dopuszczonych do notowań po dniu 30 czerwca 1983 r. szczegółowe dane notowań zatwierdzone zostały zgodnie z wymaganiami dyrektywy Rady 80/390/EWG¹¹ lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/34/WE¹²;
 - (iv) zostały wypełnione bieżące obowiązki dotyczące obrotu na takim innym rynku regulowanym; oraz

¹¹ Dyrektywa Rady 80/390/EWG z dnia 17 marca 1980 r. koordynująca wymagania dotyczące sporządzania, kontroli i rozpowszechniania szczegółowych danych notowań publikowanych w celu dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych (Dz.U. L 100 z 17.4.1980, s. 1).

¹² Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczania papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, s. 1).

- (v) osoba wnioskująca o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na mocy niniejszego wyłączenia udostępnia do publicznej wiadomości w państwie członkowskim rynku regulowanego, którego dotyczy wniosek o dopuszczenie do obrotu, w sposób określony w art. 20 ust. 2, dokument o treści zgodnej z art. 7, z wyjątkiem zwiększenia limitu stron określonego w art. 7 ust. 3 do 9 stron, sporządzony w języku dopuszczonym przez właściwy organ państwa członkowskiego rynku regulowanego, którego dotyczy wniosek o dopuszczenie. W dokumencie wskazuje się, gdzie można otrzymać najbardziej aktualny prospekt emisyjny i gdzie dostępne są informacje finansowe publikowane przez emitenta zgodnie ze spoczywającym na nim aktualnym obowiązkiem ujawniania informacji.

5a. Dokumenty, o których mowa w ust. 3 lit. f), g), h) i i) oraz w ust. 4 lit. d), e), f), g) oraz i) ppkt (v) niniejszego artykułu, są przekazywane do właściwego organu w macierzystym państwie członkowskim emitenta.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 42 określających informacje minimalne, które muszą być zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 3 lit. f) i g) oraz w ust. 4 lit. d) i e) niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem instrumentów rynku pieniężnego zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 17 dyrektywy 2014/65/UE, o terminie zapadalności krótszym niż 12 miesięcy;
- b) „udziałowe papiery wartościowe” oznaczają akcje i inne zbywalne papiery wartościowe równoważne akcjom w spółkach, jak również wszelkie inne rodzaje zbywalnych papierów wartościowych dających prawo nabywania dowolnych z tych pierwszych papierów wartościowych w wyniku zamiany tych drugich papierów wartościowych lub wykonania praw przez nie przenoszonych, pod warunkiem że te drugie papiery wartościowe emitowane są przez emitenta akcji bazowych lub przez jednostkę należącą do grupy takiego emitenta;

- c) „papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym” oznaczają wszystkie papiery wartościowe, które nie są udziałowymi papierami wartościowymi;
- d) „oferta publiczna papierów wartościowych” oznacza komunikat skierowany do odbiorców w dowolnej formie i za pomocą dowolnych środków, przedstawiający wystarczające informacje na temat warunków oferty i oferowanych papierów wartościowych, w celu umożliwienia inwestorowi podjęcia decyzji o nabyciu lub subskrypcji takich papierów wartościowych. Definicja ta ma również zastosowanie do plasowania papierów wartościowych poprzez pośredników finansowych;
- e) „inwestorzy kwalifikowani” oznaczają: (i) osoby lub podmioty, które są wymienione w sekcji I pkt 1)–4) załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE, oraz (ii) osoby lub podmioty, które są traktowane na ich wniosek jako klienci profesjonalni zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE lub uznawane za uprawnionych kontrahentów zgodnie z art. 30 dyrektywy 2014/65/UE, chyba że takie osoby lub podmioty wnioskuje o to, aby nie traktować ich jako klientów profesjonalnych zgodnie z sekcją I akapit ostatni załącznika II do tej dyrektywy.

Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe na wniosek emitenta informują go o klasyfikacji swoich klientów, z zastrzeżeniem przestrzegania odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych;

- f) „małe i średnie przedsiębiorstwa” („MŚP”) oznaczają:
 - spółki, które – zgodnie z ich ostatnimi rocznymi lub skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi – spełniają co najmniej dwa z następujących trzech kryteriów: średnia liczba pracowników w ciągu roku obrotowego wynosi mniej niż 250, całkowity bilans nie przekracza 43 000 000 EUR, a roczny obrót netto nie przekracza 50 000 000 EUR; albo
 - małe i średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 13 dyrektywy 2014/65/UE;
- g) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹³;

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- h) „emitent” oznacza osobę prawną, która emituje lub zamierza emitować papiery wartościowe;
- i) „oferujący” oznacza osobę prawną lub fizyczną, która publicznie oferuje papiery wartościowe;
- j) „rynek regulowany” oznacza rynek zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;
- k) „reklama” oznacza komunikat:
 - odnoszący się do konkretnej oferty publicznej papierów wartościowych lub do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym; oraz
 - mający na celu promowanie potencjalnej subskrypcji lub potencjalnego nabycia papierów wartościowych;
- l) „informacje regulowane” oznaczają wszystkie informacje zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2004/109/WE;
- m) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza:
 - (i) w przypadku wszystkich emitentów papierów wartościowych mających siedzibę w Unii niewymienionych w ppkt (ii) – państwo członkowskie, w którym emitent ma swoją siedzibę statutową;
 - (ii) w przypadku wszelkich emisji papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, których nominal jednostkowy wynosi nie mniej niż 1 000 EUR i w przypadku wszelkich emisji papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym dających prawo nabywania dowolnych zbywalnych papierów wartościowych lub otrzymania kwoty pieniężnej w wyniku ich zamiany lub wykonania praw przez nie przenoszonych, pod warunkiem że emitent papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym nie jest emitentem bazowych papierów wartościowych ani podmiotem należącym do jego grupy – państwo członkowskie, w którym emitent ma siedzibę statutową lub w którym papiery wartościowe zostały lub mają zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w którym papiery wartościowe są objęte ofertą publiczną, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie. Te same zasady mają zastosowanie do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym w walucie innej niż euro, pod warunkiem że wartość ich minimalnego nominalu jest bliska kwocie równoważnej 1 000 EUR;

- (iii) w przypadku wszystkich emitentów papierów wartościowych mających siedziby w państwie trzecim, którzy nie są wymienieni w ppkt (ii) – państwo członkowskie, w którym papiery wartościowe mają być objęte ofertą publiczną po raz pierwszy lub w którym zgłoszony został pierwszy wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie, z zastrzeżeniem późniejszego wyboru przez emitentów mających siedziby w państwie trzecim w dowolnej z poniższych okoliczności:
- gdy macierzyste państwo członkowskie nie zostało określone z wyboru tych emitentów,
 - zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. i) ppkt (iii) dyrektywy 2004/109/WE;
- n) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym dokonywana jest oferta publiczna lub składany jest wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, jeżeli nie jest to macierzyste państwo członkowskie;
- o) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inne niż typu zamkniętego” oznacza fundusze wspólnego inwestowania i przedsiębiorstwa inwestycyjne o obu następujących cechach:
- (i) pozyskują kapitał od wielu inwestorów z myślą o inwestowaniu go zgodnie z określoną polityką inwestycyjną z korzyścią dla tych inwestorów;
 - (ii) ich jednostki są na wniosek posiadacza odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z ich aktywów;
- p) „jednostki przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania” oznaczają papiery wartościowe emitowane przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jako reprezentujące prawa uczestników takiego przedsiębiorstwa do ich aktywów;
- q) „zatwierdzenie” oznacza pozytywną decyzję po przeprowadzeniu przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego weryfikacji kompletności, spójności i zrozumiałości informacji podanych w prospekcie emisyjnym;
- r) „prospekt emisyjny podstawowy” oznacza prospekt emisyjny odnoszący się do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, zgodny z art. 8 niniejszego rozporządzenia, i w stosownych przypadkach, warunki ostateczne oferty;

- s) „dni robocze” do celów niniejszego rozporządzenia oznaczają dni robocze właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, z wyłączeniem sobót, niedziel i dni ustawowo wolnych od pracy, zdefiniowane w prawie krajowym mającym zastosowanie do odpowiedniego właściwego organu;
- t) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE;
- ta) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza zorganizowaną platformę **obrotu** zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE;
- u) „rynek rozwoju MŚP” oznacza rynek rozwoju MŚP zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 12 dyrektywy 2014/65/UE;
- v) „emitent z państwa trzeciego” oznacza emitenta mającego siedzibę w państwie trzecim;
- w) „termin ważności oferty” oznacza okres, w którym potencjalni inwestorzy mogą dokonać subskrypcji na ofertę publiczną papierów wartościowych;
- x) „opłata” oznacza opłatę pobieraną przez właściwy organ w związku z konkretnym zadaniem nadzorczym wykonywanym przez ten właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Obowiązek publikacji prospektu emisyjnego i wyłączenie

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3 papiery wartościowe nie mogą być przedmiotem oferty publicznej w Unii bez wcześniejszej publikacji prospektu emisyjnego.
2. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o wyłączeniu ofert publicznych papierów wartościowych z określonego w ust. 1 obowiązku publikowania prospektu emisyjnego, pod warunkiem że:
 - a) oferta nie jest objęta obowiązkiem powiadomienia zgodnie z art. 24; oraz
 - b) całkowita wartość oferty w Unii nie przekracza kwoty pieniężnej obliczonej w okresie 12 miesięcy, która nie przekracza 10 000 000 EUR.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i ESMA o tym, czy i w jaki sposób postanawiają zastosować wyłączenie na mocy niniejszego ustępu, w tym o wybranej wartości oferty, poniżej której ma zastosowanie wyłączenie dla ofert w danym państwie członkowskim.

3. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4 papiery wartościowe nie mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym znajdującym się lub działającym w ramach Unii bez wcześniejszej publikacji prospektu emisyjnego.

Artykuł 4

Dobrowolny prospekt emisyjny

W przypadku gdy prospekt emisyjny nie jest wymagany na mocy niniejszego rozporządzenia, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym mają prawo do dobrowolnego sporządzenia prospektu emisyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli papiery wartościowe objęte są ofertą publiczną lub dopuszczane do obrotu.

Dobrowolny prospekt emisyjny zatwierdzony przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, ustalonego zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. m), pociąga za sobą wszystkie prawa i obowiązki przewidziane dla prospektu wymaganego obowiązkowo na mocy niniejszego rozporządzenia i podlega wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia, pod nadzorem tego właściwego organu.

Artykuł 5

Późniejsza odsprzedaż papierów wartościowych

Każdą późniejszą odsprzedaż papierów wartościowych, które były uprzednio przedmiotem co najmniej jednego rodzaju oferty papierów wartościowych wymienionej w art. 1 ust. 3 lit. a)–d), uznaje się za oddzielną ofertę i zastosowanie ma definicja określona w art. 2 ust. 1 lit. d) do celów ustalenia, czy odsprzedaż jest ofertą publiczną papierów wartościowych. Plasowanie emisji papierów wartościowych poprzez pośredników finansowych podlega obowiązkowi publikacji prospektu emisyjnego, chyba że jedno z wyłączeń wymienionych w art. 1 ust. 3 lit. a)–d) ma zastosowanie do ostatecznego plasowania.

W przypadku każdej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych lub ostatecznego ich plasowania poprzez pośredników finansowych nie jest wymagane sporządzenie dodatkowego prospektu emisyjnego, o ile dostępny jest ważny prospekt emisyjny zgodnie z art. 12, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie takiego prospektu pisemnie wyrażają zgodę na jego wykorzystanie.

ROZDZIAŁ II

SPORZĄDZANIE PROSPEKTU EMISYJNEGO

Artykuł 6

Prospekt emisyjny

1. Bez uszczerbku dla art. 14 ust. 2 i art. 17a ust. 1 prospekt emisyjny zawiera wszystkie niezbędne informacje.
 - 1a. Niezbędne informacje oznaczają informacje istotne dla dokonania przemyślanej oceny:
 - a) aktywów i pasywów, zysków i strat, sytuacji finansowej i perspektyw emitenta i ewentualnego gwaranta; oraz
 - b) praw związanych z danymi papierami wartościowymi; oraz
 - c) przesłanek oferty oraz jej wpływu na emitentaw celu dokonania inwestycji w te papiery wartościowe.
 - 1b. Niezbędne informacje mogą się różnić od siebie w zależności od:
 - a) charakteru emitenta;
 - b) rodzaju papierów wartościowych;
 - c) sytuacji emitenta; oraz
 - d) w stosownych przypadkach – typu inwestorów, do których skierowana jest oferta publiczna lub dopuszczenie do obrotu, niezależnie od tego, czy chodzi wyłącznie o inwestorów kwalifikowanych lub rynek, na którym dane papiery wartościowe mają zostać dopuszczone do obrotu.
 - 1c. Informacje zawarte w prospekcie emisyjnym muszą być napisane i przedstawione w łatwej do przeanalizowania formie, w sposób zwięzły i zrozumiały, z uwzględnieniem elementów określonych w ust. 1b.
2. Emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym mogą sporządzić prospekt emisyjny jako jednolity dokument lub jako zestaw dokumentów.

W prospekcie emisyjnym złożonym z zestawu dokumentów wymagane informacje dzieli się na dokument rejestracyjny, dokument ofertowy i dokument podsumowujący, bez uszczerbku dla art. 8 ust. 7. Dokument rejestracyjny zawiera informacje dotyczące emitenta. Dokument ofertowy zawiera informacje dotyczące papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub papierów wartościowych, które mają zostać dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

Artykuł 7

Podsumowanie prospektu emisyjnego

1. Prospekt emisyjny zawiera podsumowanie z kluczowymi informacjami, które są potrzebne inwestorom do zrozumienia charakteru emitenta, gwaranta i papierów wartościowych, które są oferowane lub dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym, i związanych z nimi ryzyk oraz które to informacje – czytane łącznie z pozostałymi częściami prospektu – pomagają inwestorom w podjęciu decyzji o ewentualnej inwestycji w takie papiery wartościowe.
2. Treść podsumowania musi być precyzyjna, rzetelna, łatwo zrozumiała i nie może wprowadzać w błąd. Podsumowanie musi być spójne z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego.
3. Podsumowanie sporządza się w formie krótkiego i zwięzłego dokumentu obejmującego nie więcej niż sześć stron papieru A4 po wydrukowaniu. Podsumowanie musi:
 - a) mieć układ i strukturę ułatwiające jego czytanie, a wielkość użytej czcionki musi być czytelna;
 - b) być napisane językiem i stylem ułatwiającym zrozumienie informacji, w szczególności językiem jasnym, nietechnicznym, zwięzłym i zrozumiałym.
4. Podsumowanie składa się z czterech następujących sekcji:
 - a) wprowadzenia zawierającego ostrzeżenia;
 - b) kluczowych informacji na temat emitenta;
 - c) kluczowych informacji na temat papierów wartościowych;
 - d) kluczowych informacji na temat oferty publicznej papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu.

5. Sekcja, o której mowa w ust. 4 lit. a), zawiera nazwę papierów wartościowych, informacje na temat tożsamości i danych kontaktowych emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu, informacje na temat tożsamości i danych kontaktowych macierzystego właściwego organu oraz właściwego organu, który zatwierdził dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny – o ile jest to inny organ niż macierzysty właściwy organ do celów zatwierdzenia prospektu emisyjnego – a także datę zatwierdzenia prospektu. Wprowadzenie zawiera ostrzeżenia mówiące o tym:
- a) że format podsumowania został ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu, a podsumowanie należy czytać jako wprowadzenie do prospektu emisyjnego;
 - b) że każda decyzja o inwestycji w papiery wartościowe powinna być oparta na przeanalizowaniu przez inwestora całości prospektu emisyjnego;
 - ba) że – w stosownych przypadkach – inwestor może stracić całość lub część inwestowanego kapitału;
 - c) że – w przypadku wystąpienia do sądu z roszczeniem odnoszącym się do informacji zamieszczonych w prospekcie emisyjnym – skarżący inwestor może, na mocy krajowych przepisów państw członkowskich, mieć obowiązek poniesienia kosztów przetłumaczenia prospektu emisyjnego przed rozpoczęciem postępowania sądowego;
 - d) że odpowiedzialność cywilna dotyczy wyłącznie tych osób, które przedłożyły podsumowanie, w tym jego ewentualne tłumaczenie, jednak tylko w przypadku, gdy – czytane łącznie z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego – podsumowanie wprowadza w błąd, jest nieprecyzyjne lub niespójne lub gdy – czytane łącznie z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego – nie przedstawia kluczowych informacji mających pomóc inwestorom w podjęciu decyzji o inwestycji w dane papiery wartościowe.

W przypadku gdy na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1286/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴ wymagane jest sporządzenie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym zawierają w tej sekcji ostrzeżenie w brzmieniu „Chcesz właśnie kupić produkt, który nie jest prosty i który może być trudny do zrozumienia”, jeżeli takie ostrzeżenie zostało uwzględnione w dokumencie zawierającym kluczowe informacje zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

6. Sekcja, o której mowa w ust. 4 lit. b), zawiera następujące informacje:

- a) w podsekcji zatytułowanej „Kto jest emitentem papierów wartościowych?” – krótki opis emitenta papierów wartościowych zawierający co najmniej informacje na temat:
 - jego siedziby i formy prawnej, przepisów prawa, na mocy których prowadzi działalność, jego kraju założenia oraz jego identyfikatora podmiotu prawnego (LEI), o ile taki jest;
 - jego działalności podstawowej;
 - jego głównych akcjonariuszy, w tym czy jest on bezpośrednio lub pośrednio podmiotem posiadającym lub kontrolowanym i przez kogo;
 - tożsamości jego kluczowych osób odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem;
 - tożsamości jego biegłych rewidentów;
- b) w podsekcji zatytułowanej „Jakie są kluczowe informacje finansowe dotyczące emitenta?” – wybór historycznych kluczowych informacji finansowych przedstawionych dla każdego roku obrotowego w okresie objętym historycznymi informacjami finansowymi oraz każdego późniejszego obrotowego okresu śródrocznego wraz z danymi porównawczymi z tego samego okresu w poprzednim roku obrotowym. Wymóg przedstawienia porównawczych informacji bilansowych spełnia się poprzez przedstawienie informacji bilansowych na koniec roku. Historyczne kluczowe informacje obejmują:
 - w stosownych przypadkach, informacje finansowe pro forma; oraz
 - w stosownych przypadkach, opis charakteru ewentualnych zastrzeżeń zawartych w sprawozdaniu z badania dotyczącego historycznych informacji finansowych;
- c) w podsekcji zatytułowanej „Jakie są kluczowe ryzyka właściwe dla emitenta?” – krótki opis najistotniejszych czynników ryzyka właściwych dla emitenta zawartych w prospekcie emisyjnym.

7. Sekcja, o której mowa w ust. 4 lit. c), zawiera następujące informacje:

- a) w podsekcji zatytułowanej „Jakie są główne cechy papierów wartościowych?” – krótki opis papierów wartościowych oferowanych lub dopuszczanych do obrotu, zawierający co najmniej informacje na temat:
 - ich rodzaju i klasy oraz ewentualnego kodu identyfikującego papiery wartościowe, w tym międzynarodowego kodu identyfikującego papier wartościowy (ISIN) dotyczącego danych papierów wartościowych, w stosownych przypadkach;
 - w miarę możliwości, opisu typu inwestora, któremu mają być zaoferowane papiery wartościowe, w szczególności pod kątem zdolności do poniesienia straty inwestycyjnej i pod kątem horyzontu inwestycyjnego;
 - ich waluty, nominału, w stosownych przypadkach;
 - wartości nominalnej, w stosownych przypadkach;
 - liczby wyemitowanych papierów wartościowych;
 - w stosownych przypadkach, terminu zapadalności papierów wartościowych;
 - praw związanych z papierami wartościowymi;
 - względnego uprzywilejowania papierów wartościowych w strukturze kapitału emitenta w przypadku niewypłacalności emitenta;
 - wszelkich ograniczeń dotyczących swobodnej zbywalności papierów wartościowych;
 - polityki dywidendowej lub polityki wypłat, w stosownych przypadkach;
- b) w podsekcji zatytułowanej „Gdzie papiery wartościowe będą przedmiotem obrotu?” – wskazanie, czy papiery wartościowe są lub będą przedmiotem wniosku o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub w ramach wielostronnej platformy obrotu, oraz wskazanie wszystkich rynków, na których papiery wartościowe są lub mają być przedmiotem obrotu;

- c) w podsekcji zatytułowanej „Czy papiery wartościowe są objęte gwarancją?” – krótki opis charakteru i zakresu ewentualnej gwarancji oraz krótki opis gwaranta, w tym jego ewentualny identyfikator podmiotu prawnego (LEI) oraz kluczowe informacje finansowe dotyczące tego gwaranta;
- d) w zakresie, w jakim papiery wartościowe są objęte gwarancją, w dodatkowej podsekcji zatytułowanej „Jakie są kluczowe ryzyka właściwe dla gwaranta?” – krótki opis najistotniejszych czynników ryzyka właściwych dla gwaranta zawartych w prospekcie emisyjnym;
- e) w podsekcji zatytułowanej „Jakie są kluczowe rodzaje ryzyka właściwe dla papierów wartościowych?” – krótki opis najistotniejszych czynników ryzyka właściwych dla papierów wartościowych i zawartych w prospekcie emisyjnym.

W przypadku gdy na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 wymagane jest przygotowanie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu mogą zastąpić treść określoną w niniejszym ustępie informacjami określonymi w art. 8 ust. 3 lit. b)–i) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014.

W przypadku gdy jedno podsumowanie dotyczy kilku rodzajów papierów wartościowych, które różnią się jedynie pod względem bardzo niewielu szczegółów, takich jak cena emisyjna lub termin zapadalności, zgodnie z art. 8 ust. 8 akapit ostatni, ograniczenie dotyczące objętości określone w ust. 3 wydłuża się:

- (i) o 3 dodatkowe strony w formacie A4 dla każdego dodatkowego rodzaju papierów wartościowych, jeżeli dokument zawierający kluczowe informacje zostaje zastąpiony zgodnie z akapitem drugim; lub
- (ii) o 2 dodatkowe strony w formacie A4, jeżeli dokument zawierający kluczowe informacje nie zostaje zastąpiony zgodnie z akapitem drugim.

W przypadku gdy podsumowanie zawiera informacje wymienione w ust. 7 lit. c), ograniczenie dotyczące objętości określone w ust. 3 wydłuża się o 1 dodatkową stronę w formacie A4. Ta dodatkowa strona może być stosowana wyłącznie do ujawniania kluczowych informacji finansowych dotyczących gwaranta.

8. Sekcja, o której mowa w ust. 4 lit. d), zawiera następujące informacje:
- a) w podsekcji zatytułowanej „Na jakich warunkach i zgodnie z jakim harmonogramem mogą inwestować w dane papiery wartościowe?” – w stosownych przypadkach, ogólne warunki, zasady i przewidywany harmonogram oferty, szczegółowe informacje dotyczące dopuszczenia do obrotu, plan dystrybucji, wielkość i wartość procentowa natychmiastowego rozwodnienia spowodowanego ofertą i oszacowanie łącznych kosztów emisji lub oferty, w tym szacowane koszty, jakimi emitent lub oferujący obciążają inwestora;
 - b) o ile nie jest to emitent, w sekcji zatytułowanej „Kto jest oferującym lub osobą wnioskującą o dopuszczenie do obrotu?” – krótki opis oferującego papiery wartościowe lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu, zawierający co najmniej informacje na temat:
 - jego siedziby i formy prawnej, przepisów prawa, na mocy których prowadzi działalność, i jego kraju założenia;
 - c) w sekcji zatytułowanej „Dlaczego emitent (lub oferujący) sporządził dany prospekt emisyjny?” – krótki opis przesłanek oferty lub dopuszczenia do obrotu, jak również, w stosownych przypadkach, wykorzystania i szacunkowej wartości netto wpływów, a także wskazanie, czy dana emisja podlega umowie o gwarantowaniu emisji z gwarancją przejęcia emisji, z podaniem ewentualnych części, które nie są objęte tym rozwiązaniem;
 - d) w sekcji zatytułowanej „Inne istotne informacje” – wykaz wszelkich istotnych interesów, w tym konfliktu interesów, które są właściwe dla danej emisji lub oferty, z podaniem szczegółowych informacji na temat osób, których to dotyczy, i charakteru takich interesów.
9. W każdej z sekcji opisanych w ust. 6, 7 i 8 emitent może dodać podtytuły, jeżeli uzna to za konieczne.
- 9a. W sekcjach podsumowania, o których mowa w ust. 6 lit. c) i ust. 7 lit. d) i e), można ująć nie więcej niż 10 czynników ryzyka łącznie.
10. Podsumowanie nie może zawierać odniesień do innych części prospektu emisyjnego ani informacji włączanych przez odniesienie.

- 10a. Jeżeli prospekt dotyczy dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym o nominale co najmniej 100 000 EUR, wymóg zawarcia w nim podsumowania nie obowiązuje.
11. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia treści i formatu prezentacji historycznych kluczowych informacji finansowych, o których mowa w ust. 6 lit. b), z uwzględnieniem różnych rodzajów papierów wartościowych i emitentów.

ESMA przekaże Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [podać datę przypadającą 18 miesięcy od dnia wejścia w życie] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Prospekt emisyjny podstawowy dla papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym

1. W przypadku papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, w tym warrantów w każdej formie, prospekt emisyjny może, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, składać się z prospektu emisyjnego podstawowego zawierającego wszystkie niezbędne informacje dotyczące emitenta i papierów wartościowych objętych ofertą publiczną lub papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.
2. Prospekt emisyjny podstawowy zawiera następujące informacje:
 - a) szablon zatytułowany „formularz warunków ostatecznych”, który należy wypełnić w przypadku każdej pojedynczej emisji;
 - b) adres strony internetowej, na której zostaną opublikowane warunki ostateczne.
3. Warunki ostateczne przedstawia się w formie oddzielnego dokumentu lub zamieszcza w prospekcie emisyjnym podstawowym lub suplementie do niego. Warunki ostateczne sporządza się w łatwej do przeanalizowania i zrozumiałej formie.

Warunki ostateczne obejmują jedynie informacje związane z dokumentem ofertowym i nie są wykorzystywane jako suplement do prospektu emisyjnego podstawowego. W takich przypadkach zastosowanie ma art. 17 ust. 1 lit. a).

4. Jeżeli warunki ostateczne nie są zawarte ani w prospekcie emisyjnym podstawowym, ani w suplemencie, emitent udostępnia je publicznie zgodnie z metodami określonymi w art. 20 i przekazuje je właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, możliwie najszybciej po sporządzeniu oferty publicznej i, w miarę możliwości, przed rozpoczęciem oferty publicznej lub dopuszczeniem do obrotu.

Warunki ostateczne zawierają jasne i wyraźne oświadczenie wskazujące:

- a) że warunki ostateczne zostały przygotowane do celów niniejszego rozporządzenia i muszą być interpretowane w związku z prospektem emisyjnym podstawowym i suplementem lub suplementami do niego w celu uzyskania wszystkich istotnych informacji;
 - b) gdzie prospekt emisyjny podstawowy i suplement lub suplementy do niego są opublikowane zgodnie z art. 20;
 - c) że podsumowanie pojedynczej emisji załącza się do warunków ostatecznych.
5. Prospekt emisyjny podstawowy można sporządzić jako jednolity dokument lub jako zestaw dokumentów.

W przypadku gdy emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym złożyli dokument rejestracyjny dotyczący papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym lub uniwersalny dokument rejestracyjny, zdefiniowany w art. 9, i decydują się sporządzić prospekt emisyjny podstawowy, prospekt ten składa się z następujących informacji:

- a) informacji zawartych w dokumencie rejestracyjnym lub uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym;
 - b) informacji, które w innym razie byłyby zamieszczone w odpowiednim dokumencie ofertowym, z wyjątkiem warunków ostatecznych, w przypadku gdy warunki ostateczne nie są ujęte w prospekcie emisyjnym podstawowym.
6. Szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych rodzajów papierów wartościowych zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym są wyraźnie rozdzielone.
7. Podsumowanie sporządza się tylko wtedy, gdy warunki ostateczne zostaną zatwierdzone lub przedłożone oraz gdy takie podsumowanie dotyczy określonej pojedynczej emisji.

8. Podsumowanie pojedynczej emisji podlega tym samym wymogom co warunki ostateczne określone w niniejszym artykule i stanowi załącznik do tych warunków.

Podsumowanie pojedynczej emisji musi być zgodne z art. 7 i przedstawiać kluczowe informacje na temat prospektu emisyjnego podstawowego i warunków ostatecznych. Podsumowanie zawiera następujące dane:

- a) informacje zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym i odpowiednie warunki ostateczne, które to informacje odnoszą się jedynie do pojedynczej emisji, w tym kluczowe informacje na temat emitenta;
- b) odpowiednie informacje podane w warunkach ostatecznych, które wcześniej pozostawiono niewypełnione w prospekcie emisyjnym podstawowym.

W przypadku gdy warunki ostateczne dotyczą kilku rodzajów papierów wartościowych, które różnią się jedynie pod względem bardzo niewielu szczegółów, takich jak cena emisyjna czy termin zapadalności, dozwolone jest załączenie jednego podsumowania pojedynczej emisji dla wszystkich tych papierów wartościowych, pod warunkiem że informacje dotyczące poszczególnych rodzajów papierów wartościowych są wyraźnie rozdzielone.

9. Informacje zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym uzupełnia się, w razie potrzeby, zgodnie z art. 22.

Jeżeli zgodnie z art. 22 ust. 1 pojawia się obowiązek uzupełnienia prospektu emisyjnego podstawowego, prawo do wycofania zgody przyznane na mocy art. 22 ust. 2 ma zastosowanie nawet wtedy, gdy suplement zostanie opublikowany po wygaśnięciu ważności prospektu emisyjnego podstawowego.

10. Oferta publiczna papierów wartościowych może być kontynuowana po wygaśnięciu ważności prospektu emisyjnego podstawowego, w ramach którego została rozpoczęta, pod warunkiem że kolejny prospekt emisyjny podstawowy zostanie zatwierdzony i opublikowany nie później niż ostatniego dnia ważności poprzedniego prospektu emisyjnego podstawowego. Warunki ostateczne takiej oferty zawierają wyraźne ostrzeżenie na pierwszej stronie wskazujące ostatni dzień ważności poprzedniego prospektu emisyjnego podstawowego oraz miejsce, w którym opublikowany zostanie kolejny prospekt emisyjny podstawowy. W kolejnym prospekcie emisyjnym podstawowym przedstawia się lub włącza przez odniesienie formularz warunków ostatecznych z pierwotnego prospektu emisyjnego podstawowego i umieszcza się odniesienie do warunków ostatecznych, które dotyczą kontynuowanej oferty.

Artykuł 9

Uniwersalny dokument rejestracyjny

1. Każdy emitent, którego papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wielostronnej platformie obrotu, może w każdym roku obrotowym sporządzić dokument rejestracyjny w formie uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego opisującego organizację przedsiębiorstwa, jego działalność, sytuację finansową, wyniki finansowe i perspektywy, strukturę zarządzania i akcjonariatu.
2. Emitent, który zdecyduje się sporządzić uniwersalny dokument rejestracyjny w każdym roku obrotowym, przekazuje go do zatwierdzenia właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2 i 4.

W przypadku gdy emitent uzyskał zatwierdzenie uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego przez właściwy organ w każdym roku obrotowym przez trzy kolejne lata, kolejne uniwersalne dokumenty rejestracyjne można przedkładać właściwemu organowi bez wcześniejszego zatwierdzenia.

W przypadku gdy emitent nie złoży następnie uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego w jednym roku obrotowym, traci przywilej składania bez zatwierdzenia, a wszystkie kolejne uniwersalne dokumenty rejestracyjne muszą być przedkładane właściwemu organowi do zatwierdzenia, dopóki warunek określony w akapicie drugim nie zostanie ponownie spełniony.

W swoim wniosku do właściwego organu emitent wskazuje, czy uniwersalny dokument rejestracyjny jest przedkładany do zatwierdzenia czy bez zatwierdzenia.

Jeżeli emitent zwraca się o powiadomienie o swoim uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym na podstawie art. 24a, emitent, o którym mowa w akapicie drugim, przedkłada swój uniwersalny dokument rejestracyjny do zatwierdzenia.

3. Emitenci, w przypadku których – przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – dokument rejestracyjny sporządzony zgodnie z załącznikiem I lub XI do rozporządzenia (WE) nr 809/2004¹⁵ był zatwierdzany przez właściwy organ przez co najmniej trzy kolejne lata i których dokument rejestracyjny był następnie przez nich składany, zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/71/WE, lub zatwierdzany co roku, mogą składać uniwersalny dokument rejestracyjny bez wcześniejszego zatwierdzenia zgodnie z ust. 2 akapit drugi, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
4. Po zatwierdzeniu lub złożeniu bez zatwierdzenia uniwersalny dokument rejestracyjny oraz zmiany do niego, o których mowa w ust. 7 i 9, są podawane do wiadomości publicznej bez zbędnej zwłoki zgodnie z ustaleniami określonymi w art. 20.
5. Uniwersalny dokument rejestracyjny spełnia wymogi językowe ustanowione w art. 25.
6. Informacje można włączyć przez odniesienie do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego zgodnie z warunkami określonymi w art. 18.
7. Po złożeniu lub zatwierdzeniu uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego emitent może w każdej chwili zaktualizować informacje zawarte w tym dokumencie poprzez przekazanie właściwemu organowi zmian do tego dokumentu.
8. Właściwy organ może w każdej chwili dokonać przeglądu treści każdego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, który został złożony bez wcześniejszego zatwierdzenia, oraz treści zmian do tego dokumentu.

Przegląd prowadzony przez właściwy organ obejmuje weryfikację kompletności, spójności i zrozumiałości informacji podanych w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym i zmianach do tego dokumentu.

¹⁵ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. L 149 z 30.4.2004, s. 3).

9. Jeżeli właściwy organ w trakcie przeglądu stwierdzi, że uniwersalny dokument rejestracyjny nie spełnia standardów kompletności, zrozumiałości i spójności lub że potrzebne są zmiany lub dodatkowe informacje, powiadamia o tym emitenta.

Emitent musi uwzględnić żądanie właściwego organu dotyczące zmiany lub dodatkowych informacji dopiero w kolejnym uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym składanym na kolejny rok obrotowy, z wyjątkiem sytuacji gdy emitent chce wykorzystać uniwersalny dokument rejestracyjny jako część składową prospektu emisyjnego przedłożonego do zatwierdzenia. W takim przypadku emitent przedstawia zmiany do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego nie później niż w momencie składania wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 5.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, jeżeli właściwy organ powiadamia emitenta o tym, że jego żądanie w sprawie wprowadzenia zmian dotyczy pominięcia lub istotnego błędu lub istotnej niedokładności, które mogłyby wprowadzić opinię publiczną w błąd w odniesieniu do faktów i okoliczności niezbędnych do dokonania przemyślanej oceny emitenta, emitent przedstawia zmianę do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego bez zbędnej zwłoki.

Właściwy organ może zażądać skonsolidowanej wersji zmienionego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego w sytuacji, gdy jest to konieczne aby zapewnić zrozumiałość informacji zawartych w tym dokumencie.

10. Przepisy ust. 7 i 9 mają zastosowanie tylko wtedy, gdy uniwersalny dokument rejestracyjny nie jest wykorzystywany jako część składowa prospektu emisyjnego. Ilekroć uniwersalny dokument rejestracyjny jest wykorzystywany jako składowa część prospektu emisyjnego, jedynie przepisy art. 22 dotyczące uzupełniania prospektu mają zastosowanie w okresie między zatwierdzeniem prospektu emisyjnego a ostatecznym zamknięciem oferty publicznej lub, stosownie do przypadku, rozpoczęciem obrotu na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.
11. Emitent, który postanawia składać uniwersalny dokument rejestracyjny do zatwierdzenia lub bez zatwierdzenia co roku, o czym mowa w ust. 2 akapity pierwszy lub drugi lub w ust. 3, posiada status emitenta dokonującego częstych emisji i korzysta z szybszego procesu zatwierdzenia opisanego w art. 19 ust. 5, pod warunkiem że:

- a) po złożeniu lub przedstawieniu do zatwierdzenia każdego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego emitent przekazuje właściwemu organowi pisemne potwierdzenie, że wszystkie informacje regulowane w okresie ostatnich 18 miesięcy, jakie był zobowiązany ujawnić na mocy dyrektywy 2004/109/WE, w stosownych przypadkach, i rozporządzenia (UE) nr 596/2014, zostały przekazane i opublikowane zgodnie z wymogami ustanowionymi w tych aktach; oraz
- b) jeżeli właściwy organ podjął przegląd, o którym mowa w ust. 8, emitent zmienił swój uniwersalny dokument rejestracyjny zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 9.

Jeżeli którykolwiek z powyższych warunków nie został spełniony przez emitenta lub jeżeli pisemne potwierdzenie dla właściwego organu, o którym mowa w lit. a), jest zasadniczo nieprawidłowe, emitent traci status emitenta dokonującego częstych emisji.

12. Jeżeli uniwersalny dokument rejestracyjny przekazany właściwemu organowi lub zatwierdzony przez właściwy organ zostanie podany do publicznej wiadomości najpóźniej cztery miesiące po zakończeniu roku obrotowego i będzie zawierał informacje, które należy ujawnić w rocznym sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶, uznaje się, że emitent wywiązał się ze spoczywającego na nim na mocy tego artykułu obowiązku opublikowania rocznego sprawozdania finansowego.

Jeżeli uniwersalny dokument rejestracyjny lub zmiana do tego dokumentu przekazane właściwemu organowi lub zatwierdzone przez właściwy organ zostaną podane do publicznej wiadomości najpóźniej trzy miesiące po zakończeniu pierwszych sześciu miesięcy roku obrotowego i będą zawierały informacje, które należy ujawnić w półrocznym sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 5 dyrektywy 2004/109/WE, uznaje się, że emitent wywiązał się ze spoczywającego na nim na mocy tego artykułu obowiązku opublikowania półrocznego sprawozdania finansowego.

¹⁶ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

W przypadkach, o których mowa w akapitach pierwszym lub drugim, emitent:

- a) zamieszcza w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym wykaz odniesień określający, w którym miejscu uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego można znaleźć poszczególne elementy wymagane w rocznych i półrocznych sprawozdaniach finansowych;
- b) przedkłada uniwersalny dokument rejestracyjny zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE i udostępnia go w ramach urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE;
- c) zamieszcza w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym oświadczenie osoby upoważnionej sformułowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 4 ust. 2 lit. c) i w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/109/WE.

13. Ust. 12 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy macierzyste państwo członkowskie emitenta do celów niniejszego rozporządzenia jest również jego macierzystym państwem członkowskim do celów dyrektywy 2004/109/WE oraz gdy uniwersalny dokument rejestracyjny został sporządzony zgodnie z wymogami dotyczącymi języka ustanowionymi w art. 20 dyrektywy 2004/109/WE.

14. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42 w celu określenia procedury weryfikacji, zatwierdzania, składania i przeglądu uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, a także warunków wprowadzania zmian w tym dokumencie oraz okoliczności, w których może dojść do utraty statusu emitenta dokonującego częstych emisji.

Akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do *[18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie]*.

14a. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 42, akty delegowane określające schematy, w których wskazuje się informacje minimalne, jakie muszą się znaleźć w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym, a także specjalny schemat uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego instytucji kredytowych.

Schemat taki musi zapewniać, by uniwersalny dokument rejestracyjny zawierał niezbędne informacje na temat emitenta w celu zapewnienia możliwości wykorzystania tego samego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego również na potrzeby kolejnych ofert publicznych lub dopuszczania do obrotu udziałowych papierów wartościowych i papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym. Jeżeli chodzi o informacje finansowe, analizę operacyjną i finansową, perspektywy i ład korporacyjny, informacje takie muszą być w możliwie największym stopniu zgodne z informacjami, które należy ujawnić w rocznych i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4 i 5 dyrektywy 2004/109/WE, łącznie ze sprawozdaniem zarządu i oświadczeniem o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.

Te akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do *[18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie]*.

Artykuł 10

Prospekty emisyjne składające się z zestawu dokumentów

1. Emitent, którego dokument rejestracyjny został już zatwierdzony przez właściwy organ, ma obowiązek sporządzenia jedynie dokumentu ofertowego i dokumentu podsumowującego, w stosownych przypadkach, jeżeli papiery wartościowe objęte są ofertą publiczną lub dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym. W takim przypadku dokument ofertowy i dokument podsumowujący podlegają osobnemu zatwierdzeniu.

Jeżeli od dnia zatwierdzenia dokumentu rejestracyjnego doszło do wystąpienia nowego znaczącego czynnika, istotnego błędu lub istotnej niedokładności odnoszących się do informacji zawartych w dokumencie rejestracyjnym, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych, suplement do dokumentu rejestracyjnego przedkłada się do zatwierdzenia najpóźniej w momencie przedkładania dokumentu ofertowego i dokumentu podsumowującego. W tym przypadku prawo do wycofania zgody, o którym mowa w art. 22 ust. 2, nie ma zastosowania.

Dokument rejestracyjny i suplement do niego, w stosownych przypadkach, wraz z dokumentem ofertowym i dokumentem podsumowującym stanowią prospekt emisyjny po zatwierdzeniu przez właściwy organ.

- 1a. Po zatwierdzeniu, dokument rejestracyjny jest udostępniany publicznie bez zbędnej zwłoki i zgodnie z ustaleniami określonymi w art. 20 w zakresie publikacji prospektu emisyjnego.

2. Emitent, którego uniwersalny dokument rejestracyjny został już zatwierdzony przez właściwy organ, ma obowiązek sporządzenia jedynie dokumentu ofertowego i dokumentu podsumowującego, jeżeli papiery wartościowe objęte są ofertą publiczną lub dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym. W takim przypadku dokument ofertowy, dokument podsumowujący oraz wszelkie zmiany do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego przedłożone od chwili zatwierdzenia uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego podlegają osobnemu zatwierdzeniu.

W przypadku gdy emitent przedstawił uniwersalny dokument rejestracyjny bez zatwierdzenia, zatwierdzeniu podlega cała dokumentacja, łącznie ze zmianami do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, mimo że dokumenty te w dalszym ciągu traktuje się jako odrębne.

Uniwersalny dokument rejestracyjny, zmieniony zgodnie z przepisami art. 9 ust. 7 lub 9, wraz z dokumentem ofertowym i dokumentem podsumowującym, stanowi prospekt emisyjny po zatwierdzeniu przez właściwy organ.

Artykuł 11

Odpowiedzialność związana z prospektem emisyjnym

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiedzialność za informacje podane w prospekcie emisyjnym spoczywała co najmniej na emitencie lub jego organach administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych, oferującym, osobie wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub gwarancie. Osoby odpowiedzialne za prospekt emisyjny są wyraźnie wskazane w prospekcie emisyjnym z imienia, nazwiska oraz funkcji lub, w przypadku osób prawnych, z firmy (nazwy) i statutowych siedzib oraz przedstawione są ich oświadczenia, że według ich najlepszej wiedzy informacje zawarte w prospekcie emisyjnym są zgodne ze stanem faktycznym i że prospekt emisyjny nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące odpowiedzialności cywilnej miały zastosowanie do osób odpowiedzialnych za informacje podane w prospekcie emisyjnym.

Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby żadna osoba nie ponosiła odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia, chyba że:

- (i) czytany łącznie z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego – wprowadza w błąd, jest nieprecyzyjny lub niespójny, lub

(ii) czytany łącznie z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego – nie przedstawia kluczowych informacji mających pomóc inwestorom w podjęciu decyzji o inwestycji w dane papiery wartościowe.

Podsumowanie zawiera wyraźne ostrzeżenie w tym zakresie.

3. Odpowiedzialność za informacje podane w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym spoczywa na osobach, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w przypadku, gdy uniwersalny dokument rejestracyjny jest wykorzystywany jako część składowa zatwierdzonego prospektu emisyjnego. Przepisy te pozostają bez uszczerbku dla art. 4 i 5 dyrektywy 2004/109/WE, jeżeli informacje wynikające z tych artykułów są ujęte w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym.

Artykuł 12

Ważność prospektu emisyjnego, prospektu emisyjnego podstawowego i dokumentu rejestracyjnego

1. Prospekt emisyjny lub prospekt emisyjny podstawowy, niezależnie od tego, czy stanowi on jednolity dokument, czy też składa się z zestawu dokumentów, zachowuje ważność przez okres 12 miesięcy od zatwierdzenia w przypadku ofert publicznych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, o ile został uzupełniony suplementem wymaganym na podstawie art. 22.

Jeżeli prospekt emisyjny lub prospekt emisyjny podstawowy składają się z zestawu dokumentów, termin ważności tych dokumentów rozpoczyna bieg z dniem zatwierdzenia dokumentu ofertowego.

2. Dokument rejestracyjny, który został zatwierdzony wcześniej, jest ważny przez okres 12 miesięcy od zatwierdzenia.

Upływ terminu ważności takiego dokumentu rejestracyjnego nie wywiera wpływu na ważność prospektu emisyjnego, którego część składową stanowi ten dokument.

3. Uniwersalny dokument rejestracyjny zachowuje ważność na potrzeby wykorzystania go jako części składowej prospektu emisyjnego przez okres 12 miesięcy od zatwierdzenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy, lub złożenia uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 akapit drugi.

Upływ terminu ważności takiego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego nie wywiera wpływu na ważność prospektu emisyjnego, którego część składową stanowi ten dokument.

ROZDZIAŁ III

TREŚĆ I FORMAT PROSPEKTU EMISYJNEGO

Artykuł 13

Informacje minimalne i format

1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 42 akty delegowane dotyczące formatu prospektu emisyjnego, prospektu emisyjnego podstawowego oraz warunków ostatecznych i schematów określających szczegółowe informacje, które muszą być zawarte w prospekcie emisyjnym, unikając powielania informacji, w przypadku gdy prospekt emisyjny składa się z zestawu dokumentów.

Przy opracowywaniu różnych schematów prospektów emisyjnych w szczególności zwraca się uwagę na następujące kwestie:

- a) różne rodzaje informacji potrzebnych inwestorom, odnoszących się do udziałowych papierów wartościowych w porównaniu z papierami wartościowymi o charakterze nieudziałowym; przyjmuje się spójne podejście do informacji wymaganych w prospekcie emisyjnym w przypadku papierów wartościowych mających podobne uzasadnienie ekonomiczne, zwłaszcza pochodnych papierów wartościowych;
- b) poszczególne typy i cechy ofert oraz dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym. Informacje wymagane w prospekcie emisyjnym muszą być odpowiednie z punktu widzenia inwestorów zainteresowanych papierami wartościowymi o charakterze nieudziałowym o nominalnej jednostkowym co najmniej 100 000 EUR;
- c) używany format i informacje wymagane w prospektach emisyjnych podstawowych odnoszących się do papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, w tym warrantów w każdej formie;
- d) w stosownych przypadkach – publiczny charakter emitenta;
- e) w stosownych przypadkach – specyficzny charakter działalności prowadzonej przez emitenta.

Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 42, akty delegowane określające schemat, w którym wskazuje się informacje minimalne, jakie muszą się znaleźć w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym, a także specjalny schemat uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego instytucji kredytowych.

Schemat taki musi zapewniać, by uniwersalny dokument rejestracyjny zawierał wszystkie niezbędne informacje na temat emitenta, tak aby można było korzystać z tego samego uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego również na potrzeby kolejnych ofert publicznych lub dopuszczania do obrotu udziałowych papierów wartościowych lub papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym. Jeżeli chodzi o informacje finansowe, analizę operacyjną i finansową, perspektywy i ład korporacyjny, informacje takie muszą być w możliwie największym stopniu zgodne z informacjami, które należy ujawnić w rocznych i półrocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 4 i 5 dyrektywy 2004/109/WE, łącznie ze sprawozdaniem zarządu i oświadczeniem o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego.

2. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, opierają się na standardach w dziedzinie informacji finansowych i niefinansowych określonych przez międzynarodowe organizacje komisji papierów wartościowych, w szczególności przez IOSCO, i na indykatywnych załącznikach I, II i III do niniejszego rozporządzenia. Te akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do [18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie].

Artykuł 14

System obowiązków informacyjnych dla ofert wtórnych

1. W przypadku oferty publicznej papierów wartościowych lub dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na sporządzenie prospektu emisyjnego w ramach systemu obowiązków informacyjnych dla ofert wtórnych mogą zdecydować się następujące osoby:
 - a) emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku rozwoju MŚP w sposób ciągły od co najmniej ostatnich 18 miesięcy i którzy emitują papiery wartościowe zamienne z tymi, które zostały już wcześniej wyemitowane;
 - b) emitenci, których udziałowe papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku rozwoju MŚP w sposób ciągły od co najmniej ostatnich 18 miesięcy i którzy emitują papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym;
 - c) oferujący papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku rozwoju MŚP w sposób ciągły przez co najmniej ostatnich 18 miesięcy.

Prospekt sporządzony w ramach tego systemu obowiązków informacyjnych składa się ze specjalnego dokumentu rejestracyjnego, z którego mogą korzystać osoby określone w lit. a), b) i c), oraz specjalnego dokumentu ofertowego, z którego mogą korzystać osoby określone w lit. a) i c), a także z dokumentu podsumowującego, w stosownych przypadkach.

2. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 i bez uszczerbku dla art. 17a ust. 1 prospekt emisyjny sporządzony w ramach systemu obowiązków informacyjnych dla ofert wtórnych zawiera istotne informacje, których inwestorzy potrzebują, aby móc podjąć przemyślaną decyzję inwestycyjną, dzięki:
- zrozumieniu perspektyw emitenta, wpływu emisji i ewentualnego nabycia lub nabyć na emitenta oraz wszelkich znaczących zmian, jakie zaszły w działalności i sytuacji finansowej emitenta i gwaranta od końca ostatniego roku obrotowego, oraz
 - dokonaniu przemyślanej oceny konkretnej emisji opisanej w prospekcie emisyjnym, zwłaszcza praw związanych z papierami wartościowymi, przesłanek emisji i wykorzystania wpływów.

Informacje w prospekcie emisyjnym przedstawia się w łatwej do przeanalizowania, zwięzłej i zrozumiałej formie, z uwzględnieniem informacji regulowanych, które zostały już publicznie ujawnione na podstawie dyrektywy 2004/109/WE, w stosownych przypadkach, i rozporządzenia (UE) nr 596/2014.

3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42 w celu określenia ograniczonych informacji, które muszą zostać ujęte w schematach mających zastosowanie w ramach systemu obowiązków informacyjnych dla ofert wtórnych.

Schematy te obejmują co najmniej roczne i półroczne informacje finansowe, które zostały opublikowane w ciągu 12 miesięcy poprzedzających zatwierdzenie prospektu emisyjnego, oświadczenie o kapitale obrotowym, informacje dotyczące kapitalizacji i zadłużenia, ujawnienie ewentualnych konfliktów interesów oraz skróconą prezentację najnowszych i istotnych informacji ujawnionych na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014.

Te akty delegowane opierają się na indykatywnych załącznikach III i IV do niniejszego rozporządzenia i zostaną przyjęte do dnia *[18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie]*.

Artykuł 15

System obowiązków informacyjnych dla MŚP

1. MŚP i oferujący papiery wartościowe, które zostały wyemitowane przez MŚP, mogą zdecydować się na sporządzenie prospektu emisyjnego w ramach systemu obowiązków informacyjnych dla MŚP w przypadku oferty publicznej papierów wartościowych, o ile żadne ich papiery wartościowe nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

Prospekt emisyjny w ramach tego systemu obowiązków informacyjnych składa się z dokumentu podsumowującego, specjalnego dokumentu rejestracyjnego i specjalnego dokumentu ofertowego.

2. MŚP i oferujący korzystający z systemu obowiązków informacyjnych, o którym mowa w ust. 1, i oferujący udziały lub papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym, które nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne, nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych rodzajów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym, są uprawnieni do sporządzania prospektu emisyjnego w formie skonstruowanym jako kwestionariusz o ustandaryzowanej treści wypełniany przez emitenta lub oferującego. W tym celu zarówno specjalny dokument rejestracyjny, jak i specjalny dokument ofertowy muszą zostać sporządzone w tej postaci. Prospekty emisyjne sporządzone w tym formacie obejmują dokument podsumowujący sporządzony zgodnie z art. 7.
3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42 w celu określenia informacji, jakie należy uwzględnić w schematach mających zastosowanie w ramach systemu obowiązków informacyjnych dla MŚP, oraz określenia fakultatywnego formatu dopuszczalnego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1 i art. 13 ust. 1, przy określaniu treści specjalnego dokumentu rejestracyjnego i specjalnego dokumentu ofertowego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja tak dostosowuje wymogi, aby skupić się na informacjach, które mają istotne znaczenie i są użyteczne przy dokonywaniu inwestycji w papiery wartościowe wyemitowane przez MŚP, i zapewnia proporcjonalność między wielkością przedsiębiorstwa a kosztami opracowania prospektu emisyjnego, z uwzględnieniem:

- a) potrzeby ułatwienia MŚP dostępu do rynków kapitałowych oraz zminimalizowania kosztów ponoszonych przez MŚP;
- b) potrzeby dostarczenia inwestorom wystarczających informacji, by mogli podjąć przemyślaną decyzję inwestycyjną;

- c) wielkości emitenta i działalności przez niego prowadzonej;
- d) potrzeby zapewnienia odmiennych wymogów dla przedsiębiorstw, które funkcjonują w swojej aktualnej dziedzinie działalności gospodarczej krócej niż trzy lata; oraz
- e) różnych rodzajów informacji potrzebnych inwestorom, odnoszących się do udziałowych papierów wartościowych i papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym.

Schematy prospektu emisyjnego określają minimalny zakres informacji objętych obowiązkiem, co obejmuje następujące podstawowe informacje:

- (i) – podstawowe informacje dotyczące emitenta, w tym – choć nie tylko:
 - imię i nazwisko/nazwę emitenta lub oferującego oraz osób odpowiedzialnych za prospekt emisyjny;
 - ogólny zarys działalności gospodarczej emitenta i jego perspektywy;
 - czynniki ryzyka związane z emitentem;
 - informacje finansowe dotyczące emitenta, obejmujące zbadane historyczne informacje finansowe za ostatnie 2 lata obrotowe (lub krótszy okres – od początku działalności emitenta) w przypadku udziałowych papierów wartościowych lub za ostatni rok obrotowy (lub krótszy okres – od początku działalności emitenta) w przypadku papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym; oraz
 - informacje dotyczące organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla;
- (ii) – podstawowe informacje o papierach wartościowych oraz o ofercie, w tym – choć nie tylko:
 - czynniki ryzyka związane z papierami wartościowymi;
 - warunki papierów wartościowych oraz opis wszelkich praw związanych z papierami wartościowymi;
 - warunki oferty, łącznie z ceną sprzedaży; oraz
 - przesłanki oferty i wykorzystanie wpływów;

- (iii) podstawowe informacje na temat gwarancji związanych z papierami wartościowymi oraz krótki opis najistotniejszych czynników ryzyka i informacji finansowych właściwych dla gwaranta, o ile takie występują.

Te akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do [wpisać datę 18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie].

- 4. ESMA opracowuje wytyczne dla MŚP i oferujących dotyczące sposobu sporządzania prospektu emisyjnego w formacie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Procedury określone w art. 16 ust. 3 akapity drugi do czwartego rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 nie mają zastosowania.

Artykuł 16

Czynniki ryzyka

- 1. Czynniki ryzyka figurujące w prospekcie emisyjnym muszą ograniczać się do ryzyk właściwych dla danego emitenta lub dla danych papierów wartościowych i gwaranta, w stosownych przypadkach, i mających istotne znaczenie dla podjęcia przemyślanej decyzji inwestycyjnej, co znajduje odzwierciedlenie w treści dokumentu rejestracyjnego i dokumentu ofertowego.

Oceniając, czy dane ryzyko zostanie ujęte w prospekcie emisyjnym, emitent analizuje prawdopodobieństwo zmaterializowania się takiego ryzyka oraz wagę negatywnego wpływu takiego ryzyka.

Każdy czynnik ryzyka musi zostać adekwatnie opisany, z wyjaśnieniem sposobu, w jaki wpływa on na emitenta lub oferowane papiery wartościowe. Emitent może ujawnić swoją ocenę prawdopodobieństwa zmaterializowania się takiego ryzyka oraz wagi negatywnego wpływu takiego ryzyka, z wykorzystaniem skali jakościowej o stopniach niskim, średnim i wysokim.

Czynniki ryzyka są przyporządkowywane niewielkiej liczbie kategorii w zależności od swojego charakteru. W każdej kategorii w pierwszej kolejności wymieniane są najistotniejsze czynniki ryzyka według oceny emitenta w momencie zatwierdzania prospektu emisyjnego.

2. Komisja przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 42, dotyczące: specyfiki i istotności czynników ryzyka; analizy prawdopodobieństwa oraz wagę czynników ryzyka; oraz przyporządkowania do poszczególnych kategorii.

Te akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do [wpisać datę 18 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie].

Artykuł 17

Ostateczna cena lub liczba papierów wartościowych

1. W przypadku braku możliwości zawarcia w prospekcie emisyjnym informacji na temat ostatecznej ceny lub liczby papierów wartościowych, które będą oferowane publicznie:
 - a) w prospekcie emisyjnym zamieszcza się informacje o metodzie, kryteriach lub warunkach, w oparciu o które można ustalić wyżej wymienione elementy, lub – jeżeli chodzi o cenę – podaje się informacje o cenie maksymalnej, lub – w przypadku liczby – podaje się maksymalną liczbę; lub
 - b) zgoda na nabycie lub subskrypcję papierów wartościowych może być wycofana przez co najmniej dwa dni robocze po przedstawieniu ostatecznej ceny lub liczby papierów wartościowych, które będą oferowane publicznie.

Ostateczna cena i liczba oferowanych papierów wartościowych przedstawiane są właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i publikowane zgodnie z art. 20 ust. 2.

Artykuł 17a

Pominięcie informacji

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może zezwolić na pominięcie w prospekcie emisyjnym niektórych informacji, które powinny się w nim znaleźć, jeżeli uzna, że spełniony jest dowolny z poniższych warunków:
 - a) ujawnienie takich informacji byłoby sprzeczne z interesem publicznym;

- b) ujawnienie takich informacji mogłoby poważnie zaszkodzić emitentowi, oferującemu lub osobie wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym, pod warunkiem że pominięcie tych informacji nie groziłoby wprowadzeniem opinii publicznej w błąd co do stanu faktycznego i okoliczności istotnych dla przemysłowej oceny dotyczącej emitenta, oferującego lub ewentualnego gwaranta oraz praw związanych z papierami wartościowymi, których dotyczy prospekt emisyjny;
- c) tego rodzaju informacje mają niewielkie znaczenie w odniesieniu do danej oferty lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym i nie wywarłyby wpływu na ocenę sytuacji finansowej i perspektyw emitenta, oferującego lub gwaranta.

Właściwy organ co roku przekazuje ESMA sprawozdanie dotyczące informacji, na pominięcie których wyraził zgodę.

- 2. Bez uszczerbku dla odpowiednich informacji udzielanych inwestorom, w wyjątkowym przypadku gdy określone informacje, które powinny znaleźć się w prospekcie emisyjnym, nie mają odniesienia dla sfery działalności emitenta lub dla formy prawnej emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub dla papierów wartościowych, których dotyczy dany prospekt emisyjny, prospekt emisyjny zawiera informacje równoważne wymaganym, chyba że takie informacje nie istnieją.
- 3. W przypadku gdy papiery wartościowe są gwarantowane przez państwo członkowskie, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym mogą przy sporządzaniu prospektu emisyjnego zgodnie z art. 4 pominąć informacje o tym państwie członkowskim.
- 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 w celu określenia przypadków, w których dopuszcza się możliwość pominięcia informacji zgodnie z ust. 2, z uwzględnieniem wspomnianych w ust. 2 sprawozdań przekazywanych ESMA przez właściwe organy.

Artykuł 18

Włączenie przez odniesienie

1. Informacje mogą zostać włączone do prospektu emisyjnego przez odniesienie, jeżeli zostały wcześniej lub równocześnie opublikowane w formie elektronicznej, jeżeli zostały sporządzone w języku spełniającym wymogi ustanowione w art. 25 i jeżeli zostały zamieszczone w jednym z następujących dokumentów:
 - a) dokumentach, które zostały zatwierdzone przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub przekazane takiemu organowi zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2003/71/WE;
 - b) dokumentach rejestracyjnych, o których mowa w art. 6 ust 2, i uniwersalnych dokumentach rejestracyjnych, o których mowa w art. 9;
 - c) dokumentach, o których mowa w art. 1 ust. 3 lit. f), g), h) oraz i), a także w art. 1 ust. 4 lit. d), e), f), g) oraz lit. i) ppkt (v);
 - d) dokumentach zawierających informacje regulowane zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. l);
 - e) dokumentach zawierających roczne i śródroczne informacje finansowe;
 - f) sprawozdaniach z badania i sprawozdaniach finansowych;
 - g) sprawozdaniach z działalności zdefiniowanych w art. 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE¹⁷;
 - h) oświadczeniach o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego zdefiniowanych w art. 20 dyrektywy 2013/34/UE;
 - i) sprawozdaniu na temat określenia wartości składnika aktywów lub wartości przedsiębiorstwa;

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- j) [sprawozdaniach na temat wynagrodzeń zdefiniowanych w art. [X] *[zmienionej dyrektywy dotyczącej praw akcjonariuszy¹⁸]*;
- k) akcie założycielskim i umowie spółki.

Informacje takie muszą stanowić najnowsze informacje dostępne emitentowi.

Jeżeli tylko niektóre części dokumentu zostały włączone przez odniesienie, w prospekcie emisyjnym zawiera się oświadczenie stwierdzające, że części dokumentu, które nie zostały włączone przez odniesienie, nie są istotne dla inwestora, albo że zostały one omówione w innej części prospektu.

- 2. Włączając informacje przez odniesienie, emitenci, oferujący lub osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym zapewniają dostępność tych informacji. W szczególności w prospekcie emisyjnym przedstawia się wykaz odniesień, aby zapewnić inwestorom możliwość łatwego zidentyfikowania poszczególnych elementów informacji, oraz hiperłącza do wszystkich dokumentów zawierających informacje, które zostały włączone przez odniesienie. Te hiperłącza pozostają dostępne przez okres publikacji prospektu emisyjnego określony w art. 20 ust. 7.
- 3. W miarę możliwości wraz z pierwszym projektem prospektu emisyjnego przedłożonym właściwemu organowi, a w każdym przypadku w trakcie procesu przeglądu prospektu, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym przedkładają w formacie elektronicznym umożliwiającym wyszukiwanie wszelkie informacje włączone do prospektu emisyjnego przez odniesienie.
- 4. Aby zapewnić spójną harmonizację w odniesieniu do niniejszego artykułu, ESMA może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu zaktualizowania wykazu, o którym mowa w ust. 1, poprzez włączenie do niego dodatkowych rodzajów dokumentów, które zgodnie z prawem Unii muszą zostać przekazane organowi publicznemu lub zatwierdzone przez organ publiczny.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

¹⁸ [Dz.U. C [...] z [...], s. [...].]

ROZDZIAŁ IV

ZASADY ZATWIERDZANIA I PUBLIKACJI PROSPEKTU EMISYJNEGO

Artykuł 19

Weryfikacja i zatwierdzanie prospektu emisyjnego

1. Prospekt emisyjny nie może zostać opublikowany, dopóki nie zostanie zatwierdzony przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.
2. Właściwy organ powiadamia emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym o swojej decyzji dotyczącej zatwierdzenia prospektu emisyjnego w terminie 10 dni roboczych od przekazania projektu prospektu emisyjnego.

Jeżeli właściwy organ nie podejmie decyzji w sprawie prospektu emisyjnego w terminie określonym w niniejszym ustępie oraz w ust. 3 i 5, nie uznaje się tego za zatwierdzenie prospektu emisyjnego.

Właściwy organ powiadamia ESMA o zatwierdzeniu prospektu emisyjnego i każdego suplementu do niego tak szybko, jak to możliwe i nie później niż do końca pierwszego dnia roboczego po powiadomieniu o zatwierdzeniu emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, przedłuża się do 20 dni roboczych, jeżeli oferta publiczna obejmuje papiery wartościowe wyemitowane przez emitenta, którego żaden prospekt emisyjny nie był dotąd zatwierdzany przez odpowiedni właściwy organ w macierzystym państwie członkowskim emitenta.

Termin 20 dni roboczych ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do pierwszego przedłożenia projektu prospektu emisyjnego. Jeżeli konieczne jest przedłożenie kolejnych dokumentów zgodnie z ust. 4, zastosowanie ma termin określony w ust. 2.

Jeżeli początkowo przedłożone dokumenty były niekompletne, tak że brakowało w nich istotnych informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, takich jak odnośne historyczne informacje finansowe, wówczas termin 20 dni roboczych ma zastosowanie do kolejnych przedkładanych dokumentów.

4. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że projekt prospektu emisyjnego nie spełnia standardów kompletności, zrozumiałości i spójności niezbędnych do jego zatwierdzenia, lub jeżeli uzna, że należy wprowadzić w nim zmiany lub uzupełnić go o dodatkowe informacje:
- a) zawiadania emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym w terminach przewidzianych, odpowiednio, w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu o przedłożeniu projektu prospektu emisyjnego lub dodatkowych informacji, przedstawiając stosowne uzasadnienie; oraz
 - b) termin, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna wówczas bieg dopiero od dnia przedłożenia zmienionego projektu prospektu emisyjnego lub żądanych dodatkowych informacji właściwemu organowi.
5. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 4 termin, o którym mowa w tych ustępach, ulega skróceniu do 5 dni roboczych w przypadku emitentów dokonujących częstych emisji, o których mowa w art. 9 ust. 11, w tym emitentów dokonujących częstych emisji korzystających z procedury powiadamiania określonej w art. 24a. Emitent dokonujący częstych emisji informuje właściwy organ co najmniej 5 dni roboczych przed planowanym terminem przedłożenia wniosku o zatwierdzenie.
- Emitent dokonujący częstych emisji przekazuje właściwemu organowi wniosek zawierający konieczne zmiany do uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, w stosownych przypadkach, do dokumentu ofertowego i dokumentu podsumowującego przedłożonych do zatwierdzenia.
6. Właściwe organy publikują na swoich stronach internetowych informacje dotyczące procedury weryfikacji i zatwierdzania, aby ułatwić sprawne i terminowe zatwierdzanie prospektów emisyjnych. Informacje te obejmują m.in. informacje na temat punktów kontaktowych w odniesieniu do zatwierdzania. Emitent, oferujący, osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego mają możliwość bezpośredniego komunikowania się i współdziałania z pracownikami właściwego organu w trakcie całego procesu zatwierdzania prospektu emisyjnego.

7. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może przekazać zatwierdzenie prospektu emisyjnego właściwemu organowi innego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem uprzedniego powiadomienia ESMA o tym fakcie i uzyskania zgody danego właściwego organu. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje złożoną dokumentację, wraz ze swoją decyzją o zgodzie na przekazanie, w formie elektronicznej, właściwemu organowi drugiego państwa członkowskiego w tym samym dniu, w którym podjął odnośną decyzję. O takim przekazaniu powiadamia się emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym w terminie trzech dni roboczych od dnia podjęcia decyzji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego. Termin, o którym mowa w ust. 2 i 3, ma zastosowanie od dnia podjęcia decyzji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego. Art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 nie ma zastosowania do przekazania zatwierdzenia prospektu emisyjnego zgodnie z niniejszym ustępem. Uznaje się, że właściwy organ drugiego państwa członkowskiego, któremu przekazano zatwierdzenie prospektu emisyjnego, jest właściwym organem w macierzystym państwie członkowskim do celów niniejszego rozporządzenia w chwili przekazania zatwierdzenia prospektu emisyjnego.
8. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na odpowiedzialność właściwego organu, który podlega w dalszym ciągu wyłącznie przepisom prawa krajowego.
- Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe dotyczące odpowiedzialności właściwych organów miały zastosowanie wyłącznie do zatwierdzania prospektów emisyjnych przez ich właściwe organy.
9. Wysokość opłat pobieranych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego z tytułu zatwierdzenia prospektów emisyjnych, dokumentów rejestracyjnych, w tym uniwersalnych dokumentów rejestracyjnych, dokumentów ofertowych i dokumentów podsumowujących, suplementów i zmian, a także wysokość opłat pobieranych z tytułu złożenia uniwersalnych dokumentów rejestracyjnych, zmian do nich i warunków ostatecznych podaje się do wiadomości publicznej przynajmniej na stronie internetowej właściwego organu.
10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 w celu określenia procedur weryfikacji kompletności, zrozumiałości i spójności prospektu emisyjnego oraz procedury zatwierdzania tego prospektu.

11. ESMA korzysta z uprawnień przysługujących mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 do promowania konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do procedur weryfikacji i zatwierdzania stosowanych przez właściwe organy przy ocenianiu kompletności, spójności i zrozumiałości informacji zawartych w prospekcie emisyjnym. W szczególności ESMA wspiera konwergencję w obszarze skuteczności i metodyki weryfikacji przez właściwe organy informacji przedstawionych w prospekcie emisyjnym.
12. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA organizuje i przeprowadza co najmniej jedną wzajemną ocenę procedur weryfikacji i zatwierdzania stosowanych przez właściwe organy, w tym ocenę powiadomień o zatwierdzeniu wymienianych między właściwymi organami. Wzajemna ocena służy również ocenieniu wpływu różnych podejść do weryfikacji i zatwierdzania stosowanych przez właściwe organy na zdolność emitenta do pozyskania kapitału w Unii Europejskiej. Sprawozdanie z takiej wzajemnej oceny publikuje się nie później niż po upływie trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. W ramach wspomnianej wzajemnej oceny ESMA – w stosownych przypadkach – zwraca się o opinie lub porady do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 20

Publikacja prospektu emisyjnego

1. Po zatwierdzeniu prospektu emisyjnego emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym podają ten prospekt do wiadomości publicznej z odpowiednim wyprzedzeniem i najpóźniej w chwili rozpoczęcia oferty publicznej lub dopuszczenia stosownych papierów wartościowych do obrotu.

W przypadku pierwszej oferty publicznej klasy akcji, które zostały po raz pierwszy dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, prospekt udostępnia się publicznie co najmniej sześć dni roboczych przed wygaśnięciem oferty.
2. Prospekt emisyjny, niezależnie od tego, czy stanowi on jednolity dokument, czy też składa się z zestawu dokumentów, uznaje się za podany do wiadomości publicznej w chwili jego opublikowania w formie elektronicznej na dowolnej z poniższych stron internetowych:

- a) stronie internetowej emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu; lub
- b) stronie internetowej pośredników finansowych dokonujących plasowania lub sprzedaży papierów wartościowych, w tym upoważnionych płatników; lub
- c) na stronie internetowej rynku regulowanego, na którym wnioskuje się o dopuszczenie do obrotu; lub
- d) stronie internetowej operatora wielostronnej platformy obrotu, jeżeli nie wnioskuje się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym.

3. Cały prospekt emisyjny, łącznie z podsumowaniem, publikuje się w specjalnej części strony internetowej, która musi być łatwo dostępna z poziomu strony głównej. Prospekt emisyjny musi zostać zapisany w formacie zapewniającym możliwość jego pobrania, wydrukowania i przeszukiwania, którego to formatu nie można modyfikować.

Dokumenty zawierające informacje włączone do prospektu emisyjnego przez odniesienie, suplementy lub warunki ostateczne związane z prospektem oraz odrębny egzemplarz podsumowania muszą zostać udostępnione w tej samej części strony internetowej, w której udostępniono prospekt – w razie konieczności można zamieścić hiperłącza do tych dokumentów.

4. Dostęp do prospektu emisyjnego nie może być uzależniony od zakończenia procesu rejestracji, zaakceptowania zastrzeżenia prawnego o ograniczeniu odpowiedzialności ani uiszczenia opłaty. Filtrów uprzedzających o tym, w której jurysdykcji lub jurysdykcjach dokonywana jest oferta, i obligujących inwestorów do ujawnienia kraju siedziby lub wskazania, że nie są rezydentami w konkretnym kraju lub jurysdykcji, nie uznaje się za zastrzeżenia prawne o ograniczeniu odpowiedzialności.
5. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie zatwierdzone prospekty emisyjne lub przynajmniej wykaz zatwierdzonych prospektów emisyjnych, w tym hiperłącza do specjalnych części stron internetowych, o których mowa w ust. 3, a także informacje na temat przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, w których prospekty są przedmiotem powiadomienia zgodnie z art. 24. Opublikowany wykaz wraz z hiperłączami jest na bieżąco aktualizowany, a każdy element pozostaje na stronie internetowej co najmniej przez okres, o którym mowa w ust. 7.

W chwili powiadomienia ESMA o zatwierdzeniu prospektu emisyjnego lub dowolnego suplementu do niego właściwy organ przekazuje ESMA egzemplarz prospektu i wszelkich suplementów do niego w formie elektronicznej wraz z danymi, których ESMA potrzebuje do sklasyfikowania prospektu w systemie gromadzenia informacji, o którym mowa w ust. 6, oraz do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. 45.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego publikuje informacje na temat wszystkich powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 24 na swojej stronie internetowej.

6. Tak szybko, jak to możliwe ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie prospekty emisyjne otrzymane od właściwych organów, w stosownych przypadkach wraz z suplementami do nich, warunkami ostatecznymi i powiązanymi tłumaczeniami, a także informacje na temat przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich, w których prospekty są przedmiotem powiadomienia zgodnie z art. 24. Opublikowanie prospektów zapewnia się poprzez ich wprowadzenie do systemu gromadzenia informacji zapewniającego ogółowi społeczeństwa możliwość uzyskania nieodpłatnego dostępu do tych prospektów i skorzystania z funkcji wyszukiwania.
7. Wszystkie prospekty emisyjne zatwierdzone po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia pozostają publicznie dostępne przez co najmniej 5 lat od dnia ich publikacji na stronach internetowych, o których mowa w ust. 2 i 6.
- 7a. Zatwierdzony prospekt emisyjny zawiera wyraźne ostrzeżenie wskazujące termin wygaśnięcia ważności danego prospektu. Ostrzeżenie wskazuje również, że obowiązek uzupełnienia prospektu emisyjnego z powodu wystąpienia nowych znaczących czynników, istotnych błędów lub istotnych niedokładności nie będzie miał zastosowania, kiedy prospekt emisyjny straci ważność.
8. Jeżeli prospekt emisyjny obejmuje kilka dokumentów lub jeżeli zawiera informacje włączone do niego przez odniesienie, dokumenty i informacje składające się na prospekt mogą zostać opublikowane i być dystrybuowane oddzielnie, o ile zostaną podane do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 2. Jeżeli prospekt emisyjny składa się z zestawu dokumentów zgodnie z art. 10, każdy dokument wchodzący w skład prospektu emisyjnego niebędący dokumentem włączonym przez odniesienie musi wskazywać miejsce, w którym można uzyskać dostęp do pozostałych dokumentów, które zostały już zatwierdzone przez właściwy organ lub przekazane temu organowi.

9. Treść i forma prospektu emisyjnego lub suplementów do prospektu emisyjnego podawanych do wiadomości publicznej muszą zawsze odpowiadać treści i formie pierwotnej wersji zatwierdzonej przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.
10. Emitent, oferujący, osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu lub pośrednicy finansowi dokonujący plasowania lub sprzedaży papierów wartościowych dostarczają egzemplarz prospektu emisyjnego w formie papierowej nieodpłatnie każdej osobie fizycznej lub prawnej, która tego zażąda. Obowiązek dostarczenia prospektu emisyjnego w formie papierowej ogranicza się do jurysdykcji, w których jest składana oferta publiczna lub w których ma miejsce dopuszczenie do obrotu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
11. Aby zapewnić spójną harmonizację procedur określonych w niniejszym artykule, ESMA może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania wymogów dotyczących publikacji prospektu emisyjnego.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

12. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia danych niezbędnych do sklasyfikowania prospektów emisyjnych, o których mowa w ust. 5.

ESMA przekaze Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[podać datę przypadającą 18 miesięcy od dnia wejścia w życie]* r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 21

Reklama

1. Do każdego rodzaju reklamy odnoszącej się do publicznej oferty papierów wartościowych, albo do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym stosuje się zasady zawarte w ust. 2–4a. Ust. 2–4 mają zastosowanie jedynie w przypadku, gdy emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu mają obowiązek sporządzenia prospektu emisyjnego.

2. Reklamy muszą wskazywać, że prospekt emisyjny został lub zostanie opublikowany, i określać, gdzie inwestorzy mogą lub będą mogli go otrzymać.
3. Reklamy muszą być wyraźnie oznaczone jako takie. Informacje zawarte w reklamie muszą być precyzyjne i nie mogą wprowadzać w błąd. Informacje zawarte w reklamie muszą być również zgodne z informacjami zawartymi w prospekcie emisyjnym, jeżeli został już opublikowany, lub z informacjami, które muszą znaleźć się w prospekcie emisyjnym, jeżeli prospekt emisyjny zostanie opublikowany w późniejszym terminie.
4. Wszystkie informacje dotyczące oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym ujawniane w formie ustnej lub pisemnej, nawet jeżeli nie są przeznaczone do celów reklamowych, muszą być zgodne z informacjami zawartymi w prospekcie emisyjnym.
- 4a. Jeżeli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie jest wymagany prospekt emisyjny na podstawie art. 1 ust. 3 i 4, istotne informacje przedstawiane przez emitenta lub oferującego i skierowane do inwestorów kwalifikowanych lub szczególnych kategorii inwestorów, w tym informacje ujawniane w ramach spotkań odnoszących się do ofert papierów wartościowych, ujawnia się wszystkim kwalifikowanym inwestorom lub specjalnym kategoriom inwestorów, do których skierowana jest wyłączna oferta. W przypadku gdy wymagana jest publikacja prospektu emisyjnego, informacje takie zawiera się w prospekcie emisyjnym lub w suplemencie do prospektu emisyjnego zgodnie z art. 22 ust. 1.
5. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym rozpowszechniana jest reklama, posiada uprawnienia do kontrolowania zgodności działalności reklamowej odnoszącej się do oferty publicznej papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym z zasadami, o których mowa w ust. 2–4a. W razie potrzeby właściwy organ w macierzystym państwie członkowskim wspomaga właściwy organ w państwie, w którym rozpowszechniana jest reklama, w przeprowadzeniu oceny zgodności reklamy z informacjami zawartymi w prospekcie emisyjnym.

Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 30 ust. 1 weryfikacja reklam przez właściwy organ nie stanowi warunku wstępnego oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu w żadnym przyjmującym państwie członkowskim.

O wykorzystaniu dowolnych uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych określonych w art. 30 w związku z egzekwowaniem przepisów niniejszego artykułu przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamiany jest właściwy organ w macierzystym państwie członkowskim emitenta.

6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do niniejszego artykułu i zapewnienia uniknięcia negatywnych skutków dla celu w postaci działalności transgranicznej w ramach Unii, ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby doprecyzować przepisy określone w ust. 2–4a, w tym w odniesieniu do rozpowszechniania reklam zapowiadających zamiar publicznego oferowania papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, w szczególności przed udostępnieniem prospektu emisyjnego do wiadomości publicznej lub przed rozpoczęciem subskrypcji. Te regulacyjne standardy techniczne muszą również ustanawiać procedury współpracy między właściwym organem w macierzystym państwie członkowskim a właściwym organem w państwie członkowskim, w którym rozpowszechniana jest reklama, w sytuacji gdy właściwe organy korzystają ze swoich uprawnień kontrolowania działalności reklamowej zgodnie z ust. 5.

ESMA przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [wstawić datę].

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA opracowuje wytyczne i zalecenia dotyczące kontroli sprawowanej na podstawie ust. 5 przez właściwe organy na mocy niniejszego artykułu. Te wytyczne i zalecenia są skierowane do właściwych organów z myślą o ustanowieniu spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w odniesieniu do nadzorowania reklam oraz o zapewnieniu wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii. Wytyczne te uwzględniają potrzebę zapewnienia, by kontrola sprawowana przez właściwe organy na podstawie ust. 5 była zgodna z funkcjonowaniem procedury powiadamiania określonej w art. 24, przy jednoczesnym minimalizowaniu obciążenia administracyjnego dla emitentów składających transgraniczne oferty w Unii.

8. Niniejszy artykuł nie narusza innych przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących reklam lub udzielania informacji, ani przepisów państw członkowskich wykonujących te przepisy unijne.

Artykuł 22

Suplementy do prospektu emisyjnego

1. W suplementie do prospektu emisyjnego bez zbędnej zwłoki wskazuje się każdy nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub istotną niedokładność odnoszące się do informacji zawartych w prospekcie emisyjnym, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych i które powstały lub zostały zauważone w okresie między zatwierdzeniem prospektu emisyjnego a zamknięciem terminu ważności oferty lub rozpoczęciem obrotu na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

Tego rodzaju suplement zatwierdza się w taki sam sposób jak prospekt emisyjny maksymalnie w ciągu pięciu dni roboczych i publikuje go na co najmniej takich samych warunkach jak warunki, jakie miały zastosowanie w momencie publikacji pierwotnego prospektu zgodnie z art. 20. W razie potrzeby do podsumowania i wszelkich jego tłumaczeń również załącza się suplement w celu uwzględnienia nowych informacji przedstawionych w suplementie do prospektu emisyjnego.

2. Jeżeli prospekt emisyjny odnosi się do oferty publicznej papierów wartościowych, inwestorom, którzy wyrazili już zgodę na nabycie lub subskrypcję papierów wartościowych przed publikacją suplementu, przysługuje prawo do wycofania tej zgody, z którego mogą skorzystać w terminie dwóch dni roboczych od publikacji suplementu, o ile nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub istotną niedokładność, o których mowa w ust. 1, zaistniały przed zamknięciem terminu ważności oferty lub dostarczeniem papierów wartościowych, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej. Termin ten może zostać przedłużony przez emitenta lub oferującego. Ostateczny termin wygaśnięcia prawa do wycofania zgody określa się w suplementie. Suplement zawiera wyraźne oświadczenie dotyczące prawa do wycofania zgody, które jasno wskazuje:

(i) którzy inwestorzy mają prawo wycofać zgodę;

(ii) okres, w którym inwestorzy mogą skorzystać z przysługującego im prawa do wycofania zgody; oraz

(iii) z kim mogą się skontaktować inwestorzy, gdyby chcieli skorzystać z prawa do wycofania zgody.

3. Jeżeli emitent przygotowuje suplement dotyczący informacji zawartych w prospekcie emisyjnym podstawowym, które dotyczą tylko jednej emisji lub szeregu pojedynczych emisji, prawo inwestorów do wycofania wyrażonej zgody przysługujące im zgodnie z ust. 2 ma zastosowanie wyłącznie do danej lub danych emisji, a nie do żadnych innych emisji papierów wartościowych w oparciu o prospekt emisyjny podstawowy.
4. Jeżeli nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub istotna niedokładność, o których mowa w ust. 1, odnoszą się wyłącznie do informacji zawartych w dokumencie rejestracyjnym lub w uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym i jeżeli taki dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny wchodzi jednocześnie w skład szeregu prospektów emisyjnych, sporządza się i przedstawia do zatwierdzenia tylko jeden suplement. W takim przypadku w suplemencie wskazuje się wszystkie prospekty emisyjne, do których się on odnosi.
5. Sprawdzając suplement przed zatwierdzeniem, właściwy organ może zażądać włączenia do suplementu skonsolidowanej wersji uzupełnianego prospektu emisyjnego, dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego w charakterze załącznika, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia zrozumiałości informacji przedstawionych w prospekcie. Tego rodzaju żądanie traktuje się jak żądanie udzielenia dodatkowych informacji na podstawie art. 19 ust. 4. Emitent może również dobrowolnie umieścić skonsolidowaną wersję uzupełnianego prospektu emisyjnego, dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego w charakterze załącznika.
6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji przepisów niniejszego artykułu oraz w celu uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających sytuacje, w których wystąpienie nowego znaczącego czynnika, istotnego błędu lub istotnej niedokładności w odniesieniu do informacji zamieszczonych w prospekcie emisyjnym wiąże się z koniecznością opublikowania suplementu do prospektu emisyjnego.

ESMA przekaze Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[podać datę przypadającą 18 miesięcy po dniu wejścia w życie]* r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ V
TRANSGRANICZNE OFERTY I DOPUSZCZENIA DO OBROTU ORAZ UŻYCIE
JĘZYKÓW

Artykuł 23

Unijny zakres zatwierdzania prospektów emisyjnych

1. Bez uszczerbku dla art. 35, jeżeli oferta publiczna lub dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym są przewidziane w co najmniej jednym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie, prospekt emisyjny zatwierdzony przez macierzyste państwo członkowskie i wszelkie suplementy do niego zachowują ważność do celów oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu w dowolnej liczbie przyjmujących państw członkowskich, o ile ESMA oraz właściwy organ każdego przyjmującego państwa członkowskiego zostały powiadomione zgodnie z art. 24. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich nie mogą wszczynać żadnych procedur zatwierdzających ani administracyjnych w odniesieniu do prospektów emisyjnych zatwierdzonych przez właściwe organy innych państw członkowskich.
2. Jeżeli po zatwierdzeniu prospektu emisyjnego ujawnione zostaną nowe znaczące czynniki, istotne błędy lub istotne niedokładności, o których mowa w art. 22, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wymaga zatwierdzenia publikacji suplementu zgodnie z art. 19 ust. 1. ESMA i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego mogą poinformować właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego o konieczności przekazania nowych informacji.

Artykuł 24

Powiadomienie

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego – na wniosek emitenta, oferującego lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego, w terminie jednego dnia roboczego od otrzymania takiego wniosku lub, jeżeli wniosek został złożony razem z projektem prospektu emisyjnego, w terminie jednego dnia roboczego od dnia zatwierdzenia prospektu emisyjnego – powiadamia właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, przekazując mu świadectwo zatwierdzenia potwierdzające, że prospekt emisyjny został sporządzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz egzemplarz tego prospektu w formie elektronicznej.

W stosownych przypadkach do powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, załącza się tłumaczenie prospektu emisyjnego lub podsumowania wykonane w ramach obowiązków emitenta, oferującego lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu.

Emitenta, oferującego lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu emisyjnego powiadamia się o wydaniu świadectwa zatwierdzenia w tym samym czasie co właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

2. W świadectwie zamieszcza się informacje o zastosowaniu przepisów art. 17a ust. 1 i 2 wraz z uzasadnieniem.
3. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia ESMA o wydaniu świadectwa zatwierdzenia prospektu emisyjnego lub suplementu w tym samym czasie, w którym powiadamiany jest właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.
4. Jeżeli warunki ostateczne prospektu emisyjnego podstawowego będącego przedmiotem wcześniejszego powiadomienia nie zostały zamieszczone w prospekcie emisyjnym podstawowym, ani w suplementie, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje takie warunki ostateczne właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego lub przyjmujących państw członkowskich oraz ESMA w formie elektronicznej niezwłocznie po ich złożeniu.
5. Właściwe organy nie pobierają żadnych opłat z tytułu dokonania powiadomienia lub odebrania powiadomienia dotyczącego prospektów emisyjnych i suplementów do nich ani z tytułu żadnych powiązanych działań nadzorczych, ani w macierzystym państwie członkowskim ani w przyjmującym państwie członkowskim lub przyjmujących państwach członkowskich.
6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego rozporządzenia i aby uwzględnić postęp techniczny na rynkach finansowych, ESMA może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby powiadamiania o wydaniu świadectwa zatwierdzenia, prospektu emisyjnego, suplementu do prospektu emisyjnego i tłumaczenia prospektu lub podsumowania.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 24a

Powiadamianie o dokumentach rejestracyjnych lub uniwersalnych dokumentach rejestracyjnych w przypadkach gdy emitent ma możliwość wyboru macierzystego państwa członkowskiego

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie do emisji papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii), oraz do emitentów mających siedzibę w kraju trzecim, w przypadku gdy macierzyste państwo członkowskie wybrane na podstawie art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii) lub (iii) na potrzeby zatwierdzenia prospektu emisyjnego nie jest państwem członkowskim, którego właściwy organ zatwierdził dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny sporządzony przez emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym.
2. Właściwy organ, który zatwierdził dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny powiadamia – na wniosek emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie takiego dokumentu – właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, przekazując mu świadectwo zatwierdzenia potwierdzające, że dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny zostały sporządzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz egzemplarz tego dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego w formie elektronicznej.

W razie potrzeby, w zastosowaniu wymogów językowych, o których mowa w art. 25, do powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, załącza się tłumaczenie dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego wykonane w ramach obowiązków emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego.

Zastosowanie mają przepisy określone w art. 24 ust. 1 akapit trzeci oraz w ust. 2, 3 i 5.

3. Dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny, o których powiadomiono właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, może być wykorzystany jako część składowa prospektu emisyjnego przedkładanego do zatwierdzenia temu właściwemu organowi.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie może dokonywać żadnego sprawdzenia ani zatwierdzenia dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego będących przedmiotem wcześniejszego powiadomienia i zatwierdza jedynie dokument ofertowy i dokument podsumowujący po otrzymaniu powiadomienia.

4. Dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny, o których powiadomiono właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, może obejmować aneks zawierający kluczowe informacje na temat emitenta lub osoby wnioskującej o dopuszczenie, o których to informacjach mowa w art. 7 ust. 6. Zatwierdzenie dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego obejmuje aneks.

W razie potrzeby, w zastosowaniu wymogów językowych, o których mowa w art. 25, w odniesieniu do podsumowania, do powiadomienia załącza się tłumaczenie aneksu do dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego wykonane w ramach obowiązków emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego.

Przy sporządzaniu dokumentu podsumowującego zawartość aneksu zamieszcza się bez zmian w sekcji, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. b), i nie podlega sprawdzaniu przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.

5. Jeżeli nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub istotna niedokładność pojawią się lub zostaną zauważone w czasie określonym w art. 22 ust. 1 i będą dotyczyć informacji zawartych w dokumencie rejestracyjnym lub uniwersalnym dokumencie rejestracyjnym, suplement wymagany na podstawie art. 22 przedkłada się do zatwierdzenia właściwemu organowi, który zatwierdził dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego zostaje o nim powiadomiony w terminie jednego dnia roboczego po jego zatwierdzeniu, zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Jeżeli dokument rejestracyjny i uniwersalny dokument rejestracyjny wchodzi jednocześnie w skład szeregu prospektów emisyjnych, o suplemencie powiadamia się każdy właściwy organ w państwie, w którym zatwierdzony był prospekt emisyjny, i wskazuje wszystkie prospekty, do których on się odnosi.

Jeżeli aneks do dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 4, zostaje uzupełniony w celu uwzględnienia nowych informacji zawartych w suplemencie do prospektu, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nie dokonuje żadnego sprawdzania, ani zatwierdzania w odniesieniu do informacji zawartych w dokumencie podsumowującym, które są objęte aneksem.

6. W razie potrzeby właściwy organ państwa członkowskiego współpracuje i wymienia informacje z właściwym organem, który zatwierdził dokument rejestracyjny lub uniwersalny dokument rejestracyjny, zgodnie z art. 31.
7. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, ESMA może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania o wydaniu świadectwa zatwierdzenia w odniesieniu do dokumentu rejestracyjnego lub uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego, suplementu do nich i ich tłumaczenia.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 25

Stosowanie języków

1. Jeżeli oferta publiczna jest dokonywana lub wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym jest składany wyłącznie w macierzystym państwie członkowskim, prospekt emisyjny sporządza się w języku dopuszczonym przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.
2. Jeżeli oferta publiczna jest dokonywana lub wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym jest składany w co najmniej jednym państwie członkowskim, z wyłączeniem macierzystego państwa członkowskiego, prospekt emisyjny sporządza się w języku dopuszczonym przez właściwe organy tych państw członkowskich albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu.

Właściwy organ każdego przyjmującego państwa członkowskiego może zażądać przetłumaczenia podsumowania, o którym mowa w art. 7, na swój język lub języki urzędowe, ale nie może zażądać przetłumaczenia żadnej innej części prospektu emisyjnego.

Do celów weryfikacji i zatwierdzania przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego prospekt sporządza się w języku dopuszczonym przez ten organ albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu.

3. Jeżeli oferta publiczna jest dokonywana lub wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym jest składany w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym w macierzystym państwie członkowskim, prospekt emisyjny sporządza się w języku dopuszczonym przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego oraz udostępnia się go również w języku dopuszczonym przez właściwe organy poszczególnych przyjmujących państw członkowskich albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, wedle uznania emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu.

Właściwy organ każdego przyjmującego państwa członkowskiego może zażądać przetłumaczenia podsumowania, o którym mowa w art. 7, na swój język lub języki urzędowe, ale nie może zażądać przetłumaczenia żadnej innej części prospektu emisyjnego.

4. Warunki ostateczne i podsumowanie pojedynczej emisji sporządza się w tym samym języku co język, w którym sporządzono zatwierdzony prospekt emisyjny podstawowy.

Jeżeli warunki ostateczne zostały przekazane właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego lub – w przypadku gdy istnieje więcej niż jedno przyjmujące państwo członkowskie – właściwym organom przyjmujących państw członkowskich, zgodnie z art. 24 ust. 4, następujące wymogi językowe mają zastosowanie do warunków ostatecznych i podsumowania do nich załączonego:

- a) podsumowanie pojedynczej emisji załączone do warunków ostatecznych jest tłumaczone na język lub języki urzędowe każdego przyjmującego państwa członkowskiego, gdy jest to wymagane, zgodnie z akapitem drugim ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu;
- b) jeżeli prospekt emisyjny podstawowy ma być przetłumaczony na podstawie ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, warunki ostateczne i podsumowanie pojedynczej emisji załączone do nich podlegają tym samym wymogom dotyczącym tłumaczenia jak prospekt emisyjny podstawowy.

5. Jeżeli wnioskuje się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym o nominale jednostkowym co najmniej 100 000 EUR w co najmniej jednym państwie członkowskim, prospekt emisyjny sporządza się w języku dopuszczonym przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmujących państw członkowskich, albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, wedle wyboru emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu, w zależności od przypadku.

ROZDZIAŁ VI
PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE EMITENTÓW MAJĄCYCH SIEDZIBĘ
W PAŃSTWACH TRZECICH

Artykuł 26

***Oferta papierów wartościowych lub dopuszczenie do obrotu na podstawie prospektu emisyjnego
sporządzonego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem***

1. Emitent z państwa trzeciego zamierzający dokonać oferty publicznej papierów wartościowych w Unii lub ubiegać się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym Unii na podstawie prospektu sporządzonego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem musi uzyskać zatwierdzenie swojego prospektu emisyjnego, zgodnie z art. 19, przez właściwy organ swojego macierzystego państwa członkowskiego ustalonego zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (iii). Ten prospekt emisyjny i emitent z państwa trzeciego podlegają wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia pod nadzorem właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego.
2. Emitent z państwa trzeciego wyznacza przedstawiciela mającego siedzibę w jego macierzystym państwie członkowskim. Emitent z państwa trzeciego przekazuje właściwemu organowi dane dotyczące tożsamości i dane kontaktowe swojego przedstawiciela.
3. Przedstawiciel pełni funkcję punktu kontaktowego emitenta z państwa trzeciego w Unii do celów niniejszego rozporządzenia i za jego pośrednictwem prowadzona jest wszelka oficjalna korespondencja z właściwym organem, w tym ewentualna oficjalna korespondencja dotycząca egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

Przedstawiciel nie ponosi odpowiedzialności za treść prospektu emisyjnego, ani za przestrzeganie przez emitenta z państwa trzeciego przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Oferta papierów wartościowych lub dopuszczenie do obrotu na podstawie prospektu emisyjnego sporządzonego zgodnie z ustawodawstwem państwa trzeciego

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego emitenta z państwa trzeciego może zatwierdzić prospekt emisyjny dotyczący oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym sporządzony zgodnie z ustawodawstwem krajowym emitenta z państwa trzeciego i podlegający temu ustawodawstwu, jeżeli wymogi informacyjne nałożone w tym ustawodawstwie państwa trzeciego są równoważne wymogom informacyjnym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.
2. W przypadku oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych emitowanych przez emitenta z państwa trzeciego w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie zastosowanie mają wymogi ustanowione w art. 23, 24 i 25.
3. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 42 określające ogólne kryteria równoważności w oparciu o wymogi określone w art. 6, 7, 8 i 13.

Na podstawie powyższych kryteriów Komisja może przyjmować środki wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43, stwierdzające, że dane państwo trzecie zapewnia równoważność prospektów emisyjnych sporządzonych w tym państwie z przepisami niniejszego rozporządzenia na podstawie swojego prawa krajowego. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

Artykuł 28

Współpraca z państwami trzecimi

1. Do celów art. 27 oraz, w stosownych przypadkach, do celów art. 26, właściwe organy państw członkowskich zawierają porozumienia o współpracy z organami nadzoru państw trzecich w zakresie wymiany informacji z organami nadzoru w państwach trzecich oraz w zakresie egzekwowania obowiązków wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia w państwach trzecich. Tego rodzaju porozumienia o współpracy zapewniają co najmniej skuteczną wymianę informacji umożliwiającą właściwym organom wywiązywanie się z obowiązków spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia.

Właściwy organ informuje ESMA i pozostałe właściwe organy o zamiarze zawarcia takiego porozumienia.

2. Do celów art. 27 oraz, w razie potrzeby, do celów art. 26, ESMA ułatwia i koordynuje opracowywanie porozumień o współpracy między właściwymi organami a odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich.

Aby zapewnić spójną harmonizację niniejszego artykułu, ESMA może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych zawierające wzór dokumentu porozumień o współpracy, z którego właściwe organy państw członkowskich powinny w miarę możliwości korzystać.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W razie potrzeby ESMA ułatwia i koordynuje również wymianę – między właściwymi organami – informacji uzyskanych od organów nadzoru państw trzecich, które to informacje mogą okazać się istotne przy podejmowaniu działań przewidzianych w art. 36 i 37.

3. Właściwe organy zawierają porozumienia o współpracy w sprawie wymiany informacji z organami nadzoru państw trzecich wyłącznie w przypadku, gdy ujawniane informacje są objęte gwarancjami tajemnicy służbowej, które są co najmniej równoważne gwarancjom określonym w art. 33. Celem takiej wymiany informacji musi być zapewnienie właściwym organom możliwości wywiązywania się z powierzonych im zadań.

ROZDZIAŁ VII

ESMA I WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 29

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ administracyjny odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz za zapewnienie stosowania przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie odpowiednio informują Komisję, ESMA i pozostałe właściwe organy innych państw członkowskich.

Właściwy organ jest całkowicie niezależny od wszystkich uczestników rynku.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić swoim właściwym organom na przekazanie osobom trzecim zadania elektronicznej publikacji zatwierdzonych prospektów emisyjnych zgodnie z wymogami art. 20 ust. 5.

Każdego przekazania zadań innym podmiotom dokonuje się na mocy konkretnej decyzji określającej zadania, które mają być realizowane, oraz warunki ich realizacji, opatrzonej klauzulą zobowiązującą dany podmiot, aby działał i był zorganizowany w taki sposób, by nie dopuścić do wystąpienia konfliktów interesów oraz aby zapewnić, by informacje uzyskiwane przy wykonywaniu przekazanych zadań nie były wykorzystywane w sposób nieuczciwy, ani nie uniemożliwiały konkurencji. W takiej decyzji określa się również wszystkie ustalenia dokonane między właściwym organem a podmiotem, któremu przekazano zadania.

Ostateczna odpowiedzialność za nadzorowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz za zatwierdzenie prospektu emisyjnego spoczywa na właściwym organie wyznaczonym zgodnie z ust. 1.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA oraz właściwe organy innych państw członkowskich o podjęciu decyzji, o której mowa w akapicie drugim, przekazując szczegółowe informacje na temat warunków przekazania zadań.

3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla możliwości dokonywania przez państwo członkowskie odrębnych uzgodnień prawnych i administracyjnych dla europejskich terytoriów zamorskich, za których stosunki zewnętrzne to państwo członkowskie jest odpowiedzialne.

Artykuł 30

Uprawnienia właściwych organów

1. Aby wywiązywać się z obowiązków spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą – zgodnie z ustawodawstwem krajowym – posiadać co najmniej uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe do:
 - a) nakładania na emitentów, oferujących lub osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym wymogu uwzględnienia w prospekcie emisyjnym dodatkowych informacji, w razie potrzeby do celów związanych z ochroną inwestorów;
 - b) nakładania na emitentów, oferujących lub osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym oraz na osoby sprawujące kontrolę nad tymi podmiotami lub kontrolowane przez te podmioty, a także na osoby mające z nimi powiązania kapitałowe wymogu przekazywania informacji i dokumentów;
 - c) nakładania na biegłych rewidentów, kadre kierowniczą i pracowników emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym oraz do pośredników finansowych, którym zlecono przeprowadzenie oferty publicznej lub złożenie wniosku o dopuszczenie do obrotu wymogu przekazywania informacji;
 - d) zawieszenia oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że naruszone zostały przepisy niniejszego rozporządzenia;
 - e) zakazania lub zawieszenia publikowania reklam lub do nakładania na emitentów, oferujących lub osoby wnioskujące o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub na odnośnych pośredników finansowych wymogu zaprzestania lub zawieszenia działalności reklamowej na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że naruszone zostały przepisy niniejszego rozporządzenia;
 - f) zakazania dokonania oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu, jeżeli właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, lub jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że mogło dojść do ich naruszenia;

- g) zawieszenia obrotu na odnośnych rynkach regulowanych, wielostronnych platformach obrotu lub zorganizowanych platformach obrotu lub do nałożenia na te rynki i platformy wymogu zawieszenia obrotu na danym rynku regulowanym lub wielostronnej platformie obrotu na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że naruszone zostały przepisy niniejszego rozporządzenia;
- h) zakazania obrotu na rynku regulowanym, wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu, jeżeli właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia;
- i) podania do wiadomości publicznej faktu, że emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu nie wywiązują się ze spoczywających na nich obowiązków;
- j) zawieszenia weryfikacji przedstawionego do zatwierdzenia prospektu emisyjnego lub zawieszenia lub ograniczenia oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu, jeżeli właściwy organ korzysta z uprawnienia do wprowadzenia zakazu lub ograniczenia zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014¹⁹, do chwili wygaśnięcia tego zakazu lub ograniczenia;
- k) odmowy zatwierdzenia dowolnego prospektu emisyjnego sporządzonego przez określonego emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu przez okres nie dłuższy niż 5 lat, jeżeli ten emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu dopuszczali się wielokrotnych i poważnych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia;
- l) ujawnienia lub nakładania na emitenta wymogu ujawnienia wszystkich istotnych informacji, które mogą mieć wpływ na ocenę papierów wartościowych oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić sprawne działanie rynku;
- m) zawieszania obrotu lub nakładania na odnośny rynek regulowany, wielostronną platformę obrotu lub zorganizowaną platformę obrotu wymogu zawieszenia obrotu papierami wartościowymi, jeżeli właściwy organ stwierdzi, że sytuacja emitenta sprawia, iż taki obrót mógłby być szkodliwy dla interesów inwestorów;

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

- n) przeprowadzania kontroli na miejscu lub dochodzenia w miejscach innych niż prywatne miejsca zamieszkania osób fizycznych, oraz wchodzenia w tym celu do pomieszczeń, aby uzyskać dostęp do dokumentów i innych danych w dowolnej postaci, w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że dokumenty i inne dane związane z przedmiotem kontroli lub dochodzenia mogą mieć znaczenie dla udowodnienia przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli wymaga tego prawo krajowe, właściwy organ może zwrócić się do odpowiedniego organu sądowego z wnioskiem o orzeczenie w sprawie użycia uprawnień, o których mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli udzielono odmowy zatwierdzenia na podstawie lit. k), właściwy organ informuje ESMA, który następnie informuje właściwe organy w innych państwach członkowskich.

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA ma prawo brać udział w kontrolach na miejscu, o których mowa w lit. n), jeżeli są one przeprowadzane wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.

- 2. Właściwe organy wykonują swoje funkcje i uprawnienia, o których mowa w ust. 1, w dowolny z wymienionych poniżej sposobów:
 - a) bezpośrednio;
 - b) we współpracy z innymi organami;
 - c) w drodze przekazania uprawnień takim organom, zachowując odpowiedzialność za wykonanie wspomnianych funkcji i uprawnień;
 - d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie stosownych środków, aby właściwe organy dysponowały wszelkimi uprawnieniami nadzorczymi i dochodzeniowymi, które są niezbędne do wypełniania ich obowiązków.
- 3a. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w odniesieniu do ofert przejęcia, transakcji łączenia i innych transakcji mających wpływ na własność lub kontrolę nad spółkami, regulowanych przez organy nadzoru wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, nakładających dodatkowe wymogi w stosunku do wymogów niniejszego rozporządzenia.

4. Uznaje się, że osoba udostępniająca informacje właściwemu organowi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie narusza żadnych ograniczeń w ujawnianiu informacji nałożonych przez umowę lub jakiegokolwiek przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne oraz nie może zostać pociągnięta do żadnej odpowiedzialności w związku z takim powiadomieniem.
5. Ust. 1–3 pozostają bez uszczerbku dla możliwości dokonywania przez państwo członkowskie odrębnych uzgodnień prawnych i administracyjnych dla europejskich terytoriów zamorskich, za których stosunki zewnętrzne to państwo członkowskie jest odpowiedzialne.

Artykuł 31

Współpraca między właściwymi organami

1. Właściwe organy współpracują ze sobą oraz z ESMA do celów niniejszego rozporządzenia. Wymieniają się one informacjami bez zbędnej zwłoki i współpracują przy czynnościach dochodzeniowych, nadzorczych i związanych z egzekwowaniem przepisów.

W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z art. 36, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi w ramach ich jurysdykcji na potrzeby otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w związku z możliwymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia oraz przekazywania podobnych informacji innym właściwym organom i ESMA w celu wypełnienia swojego obowiązku wzajemnej współpracy i współpracy z ESMA do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ może odmówić podjęcia działań na podstawie wniosku o informacje lub wniosku o współpracę przy czynnościach dochodzeniowych wyłącznie w dowolnej z następujących wyjątkowych okoliczności:
 - a) jeżeli pozytywne rozpatrzenie wniosku może mieć niekorzystny wpływ na jego własne czynności dochodzeniowe lub czynności związane z egzekwowaniem przepisów, lub w stosownych przypadkach na dochodzenie;
 - b) jeżeli zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek;

- c) jeżeli w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, zostało już wydane prawomocne orzeczenie w stosunku do tych osób w związku z tymi samymi działaniami.

- 3. Właściwe organy na wniosek natychmiast dostarczają wszelkie informacje wymagane do celów niniejszego rozporządzenia.
- 4. Właściwy organ może wystąpić o pomoc do właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie kontroli lub dochodzeń prowadzonych na miejscu.

Właściwy organ występujący o pomoc informuje ESMA o każdym wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym. W przypadku dochodzenia lub kontroli o zasięgu transgranicznym ESMA koordynuje takie dochodzenie lub taką kontrolę, jeśli wnosi o to jeden z właściwych organów.

Jeżeli właściwy organ otrzyma od właściwego organu innego państwa członkowskiego wniosek o przeprowadzenie kontroli lub dochodzenia na miejscu, może:

- a) samodzielnie przeprowadzić kontrolę lub dochodzenie na miejscu;
- b) zezwolić właściwemu organowi, który złożył wniosek, na udział w kontroli lub dochodzeniu na miejscu;
- c) zezwolić właściwemu organowi, który złożył wniosek, na samodzielne przeprowadzenie kontroli lub dochodzenia na miejscu;
- d) wyznaczyć biegłych rewidentów lub ekspertów do przeprowadzenia kontroli lub dochodzenia na miejscu; lub
- e) wykonać określone zadania związane z działaniami nadzorczymi wspólnie z pozostałymi właściwymi organami.

- 5. Właściwe organy mogą zgłaszać ESMA sytuacje, w których wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został rozpatrzony odmownie lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w rozsądnym terminie. Bez uszczerbku dla postanowień art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w sytuacjach, o których mowa w zdaniu pierwszym, ESMA może skorzystać z uprawnień przysługującego mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. ESMA może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które mają być przedmiotem wymiany między właściwymi organami, zgodnie z ust. 1.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. ESMA może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów współpracy i wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 32

Współpraca z ESMA

1. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują z ESMA zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.
2. Właściwe organy niezwłocznie udzielają ESMA wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
3. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu, ESMA może opracować projekt wykonawczych standardów technicznych w celu określenia procedur i form wymiany informacji, o których mowa w ust. 2.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 33

Tajemnica zawodowa lub służbowa

1. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami na podstawie niniejszego rozporządzenia, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobistych, uznaje się za informacje poufne oraz obejmuje obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, chyba że w momencie ich przekazania właściwy organ stwierdzi, iż informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla danego właściwego organu lub dla dowolnej jednostki, której ten właściwy organ przekazał swoje uprawnienia. Informacje objęte tajemnicą zawodową lub służbową nie mogą zostać ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem przypadków określonych w prawie Unii lub prawie krajowym.

Artykuł 34

Ochrona danych

W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia właściwe organy wypełniają swoje zadania do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi transponującymi dyrektywę 95/46/WE.

W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez ESMA w ramach niniejszego rozporządzenia ESMA przestrzega przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 35

Środki zapobiegawcze

1. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzi – lub jeżeli istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać – nieprawidłowości w działaniu emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu lub instytucji finansowych odpowiedzialnych za ofertę publiczną lub stwierdzi naruszenie przez te osoby obowiązków spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia, organ ten przekazuje swoje ustalenia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i ESMA.

2. Jeżeli mimo środków zastosowanych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu lub instytucje finansowe odpowiedzialne za ofertę publiczną nie zaprzestają naruszania stosownych przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego po powiadomieniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego i ESMA stosuje wszelkie właściwe środki w celu ochrony inwestorów oraz bez zbędnej zwłoki powiadamia o nich Komisję i ESMA.
3. Jeżeli zainteresowane właściwe organy nie zgadzają się co do dowolnego ze środków zastosowanych przez właściwy organ na mocy ust. 2, mogą zwrócić na tę sprawę uwagę ESMA, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami powierzonymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ VIII

ADMINISTRACYJNE ŚRODKI I SANKCJE

Artykuł 36

Administracyjne środki i sankcje

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych przysługujących właściwym organom na mocy art. 30 oraz prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie przyznają właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym – uprawnienia do stosowania odpowiednich środków administracyjnych i nakładania sankcji administracyjnych co najmniej w odniesieniu do:
 - a) naruszeń art. 3, 5 i 6, art. 7 ust. 1–10, art. 8, art. 9 ust. 9–13, art. 10, art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 i 2, art. 16 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 17a, art. 18 ust. 1–3, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1–4 i 7–10, art. 21 ust. 2–4, art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 25 niniejszego rozporządzenia;
 - b) braku współpracy lub niepoddania się czynnościom dochodzeniowym lub kontroli lub wnioskowi objętych art. 30.

Do dnia *[podać datę przypadającą 12 miesięcy po dniu wejścia w życie]* r. państwa członkowskie mogą postanowić, że nie ustanowią przepisów dotyczących sankcji administracyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, jeżeli naruszenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), już podlegają sankcjom karnym określonym w prawie krajowym. W takim przypadku państwa członkowskie informują szczegółowo Komisję i ESMA o odpowiednich przepisach ich prawa karnego.

Do dnia *[podać datę przypadającą 12 miesięcy po dniu wejścia w życie]* r. państwa członkowskie szczegółowo powiadamiają Komisję i ESMA o przepisach, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim. Niezwłocznie powiadamiają Komisję i ESMA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z prawem krajowym, by w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w ust. 1 lit. a), właściwe organy miały uprawnienia do nakładania co najmniej następujących administracyjnych sankcji i środków:
- a) podania do wiadomości publicznej informacji wskazującej osobę fizyczną lub podmiot prawny odpowiedzialne za naruszenie oraz charakter naruszenia;
 - b) nakazu zobowiązującego osobę fizyczną lub podmiot prawny odpowiedzialne za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania stanowiącego naruszenie;
 - c) maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej dwukrotnej wartości korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, o ile można je określić;
 - d) w przypadku osoby prawnej – maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub – w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie krajowej na dzień *[wstawić datę wejścia w życie]* r. lub 3 % całkowitych rocznych obrotów danej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający.

W przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odnośnym prawem Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;

- e) w przypadku osoby fizycznej – maksymalnych administracyjnych sankcji pieniężnych w wysokości co najmniej 700 000 EUR lub – w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie krajowej na dzień [wstawić datę wejścia w życie] r.

- 3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe sankcje lub środki oraz wyższe kary administracyjne niż te, które przewidziano w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 37

Wykonywanie uprawnień nadzorczych i uprawnień do nakładania sankcji

- 1. Przy określaniu rodzaju i poziomu administracyjnych sankcji i środków właściwe organy biorą pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:
 - a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
 - c) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
 - d) wpływ naruszenia na interesy inwestorów detalicznych;
 - e) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;

- f) zakres współpracy osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- g) poprzednie naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie;
- h) środki zastosowane po popełnieniu naruszenia przez osobę za nie odpowiedzialną w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu.

2. W wykonywaniu swoich uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych i stosowania innych środków administracyjnych na podstawie art. 36 właściwe organy ściśle współpracują w celu zapewnienia, aby wykonywanie przez nie uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz nakładane przez nie administracyjne sankcje i środki były skuteczne i odpowiednie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Koordynują one swoje działania w celu uniknięcia powtarzania i pokrywania się działań przy wykonywaniu przysługujących im uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych oraz przy nakładaniu administracyjnych sankcji i środków w sprawach transgranicznych.

Artykuł 38

Prawo do odwołania

Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje podejmowane na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia były właściwie uzasadnione i podlegały prawu do odwołania się przed sądem.

Artykuł 39

Zgłaszanie naruszeń

1. Właściwe organy ustanawiają skuteczne mechanizmy umożliwiające zgłaszanie im rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz zachęcające do takiego zgłaszania.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy:
 - a) szczegółowe procedury odbierania zgłoszeń w sprawie rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń oraz działania następce w związku z tymi zgłoszeniami, w tym ustanowienie bezpiecznych kanałów komunikacji dla takich zgłoszeń;

- b) stosowną ochronę pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, którzy zgłaszają naruszenia – co najmniej przed odwetem, dyskryminacją i innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania ze strony ich pracodawcy lub osób trzecich;
 - c) ochronę tożsamości i danych osobowych zarówno osoby zgłaszającej naruszenia, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, na wszystkich etapach procedury, chyba że takie ujawnienie informacji wymagane jest prawem krajowym w kontekście dalszych czynności dochodzeniowych lub późniejszego postępowania sądowego.
3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć zachęty finansowe dla osób oferujących istotne informacje dotyczące rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń niniejszego rozporządzenia, które to zachęty przyznawane są zgodnie z prawem krajowym, jeżeli osoby takie nie podlegają innym już istniejącym obowiązkom zgłaszania takich informacji wynikających z przepisów prawa lub umowy i pod warunkiem że informacje te są nowe oraz że skutkują nałożeniem sankcji administracyjnej lub karnej lub zastosowaniem innego środka administracyjnego z tytułu naruszenia niniejszego rozporządzenia.
4. Państwa członkowskie wymagają, aby pracodawcy zaangażowani w działalność, która jest regulowana do celów usług finansowych, dysponowali odpowiednimi procedurami dotyczącymi zgłaszania rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przez swoich pracowników drogą wewnętrzną za pomocą specjalnego, niezależnego i odrębnego kanału.

Artykuł 40

Publikacja decyzji

1. Właściwe organy publikują na swojej urzędowej stronie internetowej decyzję nakładającą administracyjną sankcję lub środek za naruszenie niniejszego rozporządzenia niezwłocznie po poinformowaniu o tej decyzji osoby podlegającej sankcji. Publikacja taka obejmuje co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych. Obowiązek ten nie ma zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

2. Jeżeli właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości podmiotów prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub jeżeli takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub prowadzonym czynnościom dochodzeniowym, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy:
- a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji lub środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;
 - b) opublikowały decyzję nakładającą sankcję lub środek w sposób zanonimizowany, który jest zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odpowiednich danych osobowych. W przypadku podjęcia decyzji o publikacji informacji o sankcji lub środku w sposób zanonimizowany publikacja stosownych danych może zostać odroczone o rozsądny okres, jeśli przewiduje się, że w takim okresie powody uzasadniające anonimową publikację przestaną istnieć;
 - c) nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji lub środka, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
 - (i) aby stabilność rynków finansowych nie została zagrożona;
 - (ii) proporcjonalności opublikowania takich decyzji w odniesieniu do środków uznanych za mało istotne.
3. Jeżeli od decyzji o nałożeniu sankcji lub środka przysługuje odwołanie do odpowiednich organów sądowych lub innych organów, właściwe organy informują też o tym natychmiast na swojej urzędowej stronie internetowej oraz zamieszczają na niej wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku tego odwołania. Ponadto publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję o nałożeniu sankcji lub środka.
4. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie dane opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Opublikowane dane osobowe pozostawia się na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 41

Zgłaszanie sankcji do ESMA

1. Właściwy organ corocznie przekazuje ESMA zbiorcze informacje dotyczące wszystkich administracyjnych sankcji i środków nałożonych zgodnie z art. 36. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z art. 36 ust. 1, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 36 ust. 1, ich właściwe organy co roku przedstawiają ESMA zagregowane i zanonimizowane dane dotyczące wszystkich wszczętych dochodzeń i nałożonych sankcji karnych. ESMA publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.

2. W przypadku gdy właściwy organ podał do wiadomości publicznej informacje o sankcjach administracyjnych lub karnych lub innych środkach administracyjnych, równocześnie zgłasza te administracyjne sankcje lub środki ESMA.

3. Właściwe organy informują ESMA o wszystkich administracyjnych sankcjach lub środkach nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z art. 40 ust. 2 lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o wyniku takich odwołań. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy otrzymywały informacje oraz prawomocne orzeczenia dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych, oraz aby przekazywały te dane ESMA. ESMA prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych jej sankcjach wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Wspomniana baza danych jest dostępna wyłącznie właściwym organom i jest aktualizowana na podstawie informacji przedstawianych przez właściwe organy.

ROZDZIAŁ IX

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 42

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 5 i 6, art. 2 ust. 2, art. 9 ust. 14, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 17a ust. 4, art. 19 ust. 10, art. 21 ust. 6 i art. 27 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [podać datę wejścia w życie] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 5 i 6, art. 2 ust. 2, art. 9 ust. 14, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 17a ust. 4, art. 19 ust. 10, art. 21 ust. 6 i art. 27 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 5 i 6, art. 2 ust. 2, art. 9 ust. 14, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 17a ust. 4, art. 19 ust. 10, art. 21 ust. 6 i art. 27 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 43

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE²⁰. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 44

Uchylenie

1. Dyrektywę 2003/71/WE uchyła się ze skutkiem od dnia [*podać datę rozpoczęcia stosowania*], z wyjątkiem art. 4 ust. 2 lit. a) i g) dyrektywy 2003/71/WE, które uchyła się ze skutkiem od dnia [*podać datę wejścia w życie*] i następujących przepisów dyrektywy 2003/71/WE, które uchyła się ze skutkiem od dnia [*podać datę przypadającą 12 miesięcy po dniu wejścia w życie*]:
 - art. 1 ust. 2 lit. h);
 - art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. e);
2. Odesłania do dyrektywy 2003/71/WE traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.
3. (skreślony)

²⁰ Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

4. Prospekty emisyjne zatwierdzone zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2003/71/WE przed dniem [podać datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r. w dalszym ciągu podlegają wspomnianemu prawu krajowemu do momentu, gdy wygaśnie ich ważność lub gdy upłyną 24 miesiące od dnia [podać datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r., w zależności od tego, która z tych dat przypadnie wcześniej.

Artykuł 45

Sprawozdanie ESMA dotyczące prospektów emisyjnych

1. Na podstawie dokumentów podanych do wiadomości publicznej za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 20 ust. 6, ESMA co roku publikuje sprawozdanie zawierające statystyki dotyczące prospektów emisyjnych zatwierdzonych i będących przedmiotem powiadomienia w Unii, a także analizę tendencji, z uwzględnieniem rodzajów emitentów, w szczególności MŚP, i rodzajów emisji, zwłaszcza wartości oferty, rodzaju zbywalnych papierów wartościowych, rodzaju systemu obrotu oraz nominału.
2. Sprawozdanie takie zawiera w szczególności:
 - a) analizę zakresu stosowania w całej Unii systemów obowiązków informacyjnych określonych w art. 14 i 15 oraz uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego określonego w art. 9;
 - b) statystyki dotyczące prospektów emisyjnych podstawowych i warunków ostatecznych oraz dotyczące prospektów emisyjnych sporządzonych jako zestaw dokumentów lub jako jednolity dokument;
 - c) państwa członkowskie statystyki dotyczące średnich i całkowitych wartości ofert publicznych papierów wartościowych podlegających niniejszemu rozporządzeniu w odniesieniu do spółek nienotowanych na giełdzie, spółek, których papiery wartościowe znajdują się w obrocie na wielostronnych platformach obrotu, w tym na rynkach rozwoju MŚP, oraz spółek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych. W stosownych przypadkach w ramach tego rodzaju statystyk zapewnia się podział na pierwsze oferty publiczne i kolejne oferty oraz na udziałowe papiery wartościowe i papiery wartościowe o charakterze nieudziałowym;
 - d) statystyki dotyczące stosowania procedur powiadamiania określonych w art. 24 i 24a, w tym podział według państw członkowskich liczby świadectw zatwierdzenia będących przedmiotem powiadomienia w związku z prospektami emisyjnymi, dokumentami rejestracyjnymi i uniwersalnymi dokumentami rejestracyjnymi.

Artykuł 46

Przegląd

Do dnia *[podać datę przypadającą 5 lat po wejściu w życie]* r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

W sprawozdaniu ocenia się m.in., czy podsumowanie prospektu emisyjnego, systemy obowiązków informacyjnych określone w art. 14 i 15 oraz uniwersalny dokument rejestracyjny określony w art. 9 nadal są zasadne w kontekście realizowanych przez nie celów. W sprawozdaniu uwzględnia się wyniki wzajemnej oceny, o której mowa w art. 19 ust. 12.

Artykuł 47

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia *[podać datę przypadającą 24 miesiące po wejściu w życie]*, z wyjątkiem art. 1 ust. 2a i art. 3 ust. 2, które stosuje się od dnia *[podać datę przypadającą 12 miesięcy po wejściu w życie]*, i art. 1 ust. 4 lit. a) i b), które stosuje się od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.
3. Do dnia *[podać datę przypadającą 24 miesiące po dniu wejścia w życie]* r. państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne w celu zapewnienia zgodności z art. 11, art. 19 ust. 8, art. 29, 30, 36, 37, 38, 39, 40 i 41.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
PROSPEKT EMISYJNY

I. Podsumowanie

II. Tożsamość dyrektorów, członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, doradców i biegłych rewidentów

Celem jest wskazanie przedstawicieli przedsiębiorstwa i innych osób fizycznych zaangażowanych w ofertę przedsiębiorstwa lub dopuszczenie do obrotu; są to osoby odpowiedzialne za sporządzenie prospektu emisyjnego i osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych.

III. Opis oferty i przewidywany harmonogram

Celem jest przedstawienie podstawowych informacji dotyczących przeprowadzenia każdej oferty i wskazanie najważniejszych terminów odnoszących się do takiej oferty.

A. Statystyki oferty

B. Metody i przewidywany harmonogram

IV. Podstawowe informacje

Celem jest podsumowanie podstawowych informacji o kondycji finansowej przedsiębiorstwa, jego kapitalizacji i czynnikach ryzyka. Jeżeli sprawozdania finansowe zawarte w dokumencie są przeformułowywane w celu odzwierciedlenia istotnych zmian w strukturze grupowej lub zasadach rachunkowości przedsiębiorstwa, wybrane dane finansowe również muszą zostać przeformułowane.

A. Wybrane dane finansowe

B. Kapitalizacja i zadłużenie (dla udziałowych papierów wartościowych)

C. Przesłanki oferty i wykorzystanie wpływów

D. Czynniki ryzyka

V. Informacje o przedsiębiorstwie

Celem jest przedstawienie informacji o działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, wytwarzanych przez nie produktach lub świadczonych usługach i czynnikach wpływających na jego działalność. Celem jest także przedstawienie informacji dotyczących adekwatności i przydatności rzeczowych aktywów trwałych przedsiębiorstwa, jak również jego planów przyszłego zwiększenia bądź zmniejszenia zdolności produkcyjnych.

A. Historia i rozwój przedsiębiorstwa

B. Zarys ogólny działalności

C. Struktura organizacyjna

D. Rzeczowe aktywa trwałe

VI. Analiza operacyjna i finansowa oraz perspektywy

Celem jest przedstawienie wyjaśnienia przez zarząd czynników, które wpłynęły na kondycję finansową i wyniki operacyjne przedsiębiorstwa w odniesieniu do historycznych okresów objętych sprawozdaniami finansowymi, oraz przeprowadzonej przez zarząd oceny czynników i tendencji, które zgodnie z przewidywaniami będą mieć znaczący wpływ na kondycję finansową i wyniki operacyjne przedsiębiorstwa w przyszłych okresach.

A. Wyniki działalności operacyjnej

B. Płynność i zasoby kapitałowe

C. Badania i rozwój, patenty i licencje itp.

D. Tendencje

VII. Dyrektorzy, członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla i pracownicy

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących dyrektorów i kadry kierowniczej przedsiębiorstwa, które umożliwią inwestorom ocenę ich doświadczenia, kwalifikacji i poziomu wynagrodzenia oraz ich relacji z przedsiębiorstwem.

A. Dyrektorzy i członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla

B. Wynagrodzenia

C. Praktyki organów zarządzających i nadzorujących

D. Pracownicy

E. Własność akcji

VIII. Główni akcjonariusze i transakcje z podmiotami powiązanymi

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących głównych akcjonariuszy i innych podmiotów, którzy mogą kontrolować przedsiębiorstwo lub wywierać na nie wpływ. Przedstawiane są również informacje dotyczące transakcji zawieranych przez przedsiębiorstwo z osobami powiązanymi z przedsiębiorstwem oraz informacje na temat tego, czy warunki takich transakcji są uczciwe dla przedsiębiorstwa.

A. Główni akcjonariusze

B. Transakcje z podmiotami powiązanymi

C. Interesy biegłych i doradców

IX. Informacje finansowe

Celem jest określenie, które sprawozdania finansowe muszą zostać zawarte w dokumencie i jakie okresy należy objąć, a także wskazanie daty sporządzenia sprawozdań finansowych i innych informacji o charakterze finansowym. Zasady rachunkowości i badania, które zostaną zaakceptowane do użycia przy sporządzaniu i badaniu sprawozdań finansowych, zostaną ustalone zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i rewizji finansowej.

A. Skonsolidowane sprawozdania finansowe i inne informacje finansowe

B. Znaczące zmiany

X. Informacje szczegółowe na temat oferty i dopuszczenia do obrotu

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących oferty i dopuszczenia do obrotu papierów wartościowych, planu dystrybucji papierów wartościowych oraz powiązanych zagadnień.

A. Oferta i dopuszczenie do obrotu

B. Plan dystrybucji

C. Rynki

D. Sprzedający posiadacze papierów wartościowych

E. Rozwodnienie (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

F. Koszty emisji

XI. Informacje dodatkowe

Celem jest przedstawienie informacji, z których większość ma charakter ustawowy, nieprzedstawionych w innych częściach prospektu emisyjnego.

A. Kapitał zakładowy

B. Akt założycielski i umowa spółki

C. Istotne umowy

D. Kontrole dewizowe

E. Ostrzeżenie o skutkach podatkowych

F. Dywidendy i upoważnieni płatnicy

G. Oświadczenie biegłych

H. Dokumenty do wglądu

I. Informacje uzupełniające

DOKUMENT REJESTRACYJNY

I. Tożsamość dyrektorów, członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, doradców i biegłych rewidentów

Celem jest wskazanie przedstawicieli przedsiębiorstwa i innych osób fizycznych zaangażowanych w ofertę przedsiębiorstwa lub dopuszczenie do obrotu; są to osoby odpowiedzialne za sporządzenie prospektu emisyjnego i osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych.

II. Podstawowe informacje dotyczące emitenta

Celem jest podsumowanie podstawowych informacji o kondycji finansowej przedsiębiorstwa, jego kapitalizacji i czynnikach ryzyka. Jeżeli sprawozdania finansowe zawarte w dokumencie są przeformułowywane w celu odzwierciedlenia istotnych zmian w strukturze grupowej lub zasadach rachunkowości przedsiębiorstwa, wybrane dane finansowe również muszą zostać przeformułowane.

A. Wybrane dane finansowe

B. Kapitalizacja i zadłużenie (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

C. Czynniki ryzyka związane z emitentem

III. Informacje o przedsiębiorstwie

Celem jest przedstawienie informacji o działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, wytwarzanych przez nie produktach lub świadczonych usługach i czynnikach wpływających na jego działalność. Celem jest także przedstawienie informacji dotyczących adekwatności i przydatności rzeczowych aktywów trwałych przedsiębiorstwa, jak również jego planów przyszłego zwiększenia bądź zmniejszenia zdolności produkcyjnych.

A. Historia i rozwój przedsiębiorstwa

B. Zarys ogólny działalności

C. Struktura organizacyjna

D. Rzeczowe aktywa trwałe

IV. Analiza operacyjna i finansowa oraz perspektywy

Celem jest przedstawienie wyjaśnienia przez zarząd czynników, które wpłynęły na kondycję finansową i wyniki operacyjne przedsiębiorstwa w odniesieniu do historycznych okresów objętych sprawozdaniami finansowymi, oraz przeprowadzonej przez zarząd oceny czynników i tendencji, które zgodnie z przewidywaniami będą mieć znaczący wpływ na kondycję finansową i wyniki operacyjne przedsiębiorstwa w przyszłych okresach.

- A. Wyniki działalności operacyjnej
- B. Płynność i zasoby kapitałowe
- C. Badania i rozwój, patenty i licencje itp.
- D. Tendencje

V. Dyrektorzy, członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla i pracownicy

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących dyrektorów i kadry kierowniczej przedsiębiorstwa, które umożliwią inwestorom ocenę ich doświadczenia, kwalifikacji i poziomu wynagrodzenia oraz ich relacji z przedsiębiorstwem.

- A. Dyrektorzy i członkowie kadry kierowniczej wyższego szczebla
- B. Wynagrodzenia
- C. Praktyki organów zarządzających i nadzorujących
- D. Pracownicy
- E. Własność akcji

VI. Główni akcjonariusze i transakcje z podmiotami powiązanymi

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących głównych akcjonariuszy i innych podmiotów, którzy mogą kontrolować przedsiębiorstwo lub wywierać na nie wpływ. Przedstawiane są również informacje dotyczące transakcji zawieranych przez przedsiębiorstwo z osobami powiązanymi z przedsiębiorstwem oraz informacje na temat tego, czy warunki takich transakcji są uczciwe dla przedsiębiorstwa.

- A. Główni akcjonariusze
- B. Transakcje z podmiotami powiązanymi
- C. Interesy biegłych i doradców

VII. Informacje finansowe

Celem jest określenie, które sprawozdania finansowe muszą zostać zawarte w dokumencie i jakie okresy należy objąć, a także wskazanie daty sporządzenia sprawozdań finansowych i innych informacji o charakterze finansowym. Zasady rachunkowości i badania, które zostaną zaakceptowane do użycia przy sporządzaniu i badaniu sprawozdań finansowych, zostaną ustalone zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i rewizji finansowej.

A. Skonsolidowane sprawozdania finansowe i inne informacje finansowe

B. Znaczące zmiany

VIII. Informacje dodatkowe

Celem jest przedstawienie informacji, z których większość ma charakter ustawowy, nieprzedstawionych w innych częściach prospektu emisyjnego.

A. Kapitał zakładowy

B. Akt założycielski i umowa spółki

C. Istotne umowy

D. Oświadczenie biegłych

E. Dokumenty do wglądu

F. Informacje uzupełniające

DOKUMENT OFERTOWY

I. Tożsamość dyrektorów, członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, doradców i biegłych rewidentów

Celem jest wskazanie przedstawicieli przedsiębiorstwa i innych osób fizycznych zaangażowanych w ofertę przedsiębiorstwa lub dopuszczenie do obrotu; są to osoby odpowiedzialne za sporządzenie prospektu emisyjnego i osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych.

II. Opis oferty i przewidywany harmonogram

Celem jest przedstawienie podstawowych informacji dotyczących przeprowadzenia każdej oferty i wskazanie najważniejszych terminów odnoszących się do takiej oferty.

A. Statystyki oferty

B. Metody i przewidywany harmonogram

III. Podstawowe informacje dotyczące emitenta

Celem jest podsumowanie podstawowych informacji o kondycji finansowej przedsiębiorstwa, jego kapitalizacji i czynnikach ryzyka. Jeżeli sprawozdania finansowe zawarte w dokumencie są przeformułowywane w celu odzwierciedlenia istotnych zmian w strukturze grupowej lub zasadach rachunkowości przedsiębiorstwa, wybrane dane finansowe również muszą zostać przeformułowane.

A. Kapitalizacja i zadłużenie (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

B. Informacje dotyczące kapitału obrotowego (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

C. Przesłanki oferty i wykorzystanie wpływów

D. Czynniki ryzyka

IIIa. Podstawowe informacje o papierach wartościowych

Celem jest przedstawienie podstawowych informacji na temat oferowanych / dopuszczanych do obiegu papierów wartościowych.

- A. Opis rodzaju i klasy oferowanych / dopuszczanych do obiegu papierów wartościowych.
- B. Waluta emitowanych papierów wartościowych.
- C. Względne uprzywilejowanie papierów wartościowych w strukturze kapitału emitenta w przypadku niewypłacalności emitenta.
- D. Dywidendy, polityka wypłat, przepisy dotyczące należnych odsetek lub opis aktywów bazowych, w tym metody stosowanej do powiązania aktywów bazowych i stawki, oraz wskazanie, gdzie można uzyskać informacje na temat przeszłych i przyszłych wyników aktywów bazowych i ich zmienności.
- E. Opis ewentualnych praw związanych z papierami wartościowymi, w tym ewentualne ograniczenia tych praw, i procedury wykonania tych praw.

IV. Interesy biegłych

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących transakcji zawieranych przez przedsiębiorstwo z biegłymi lub doradcami zatrudnionymi na zasadzie prowizji.

V. Informacje szczegółowe na temat oferty i dopuszczenia do obrotu

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących oferty i dopuszczenia do obrotu papierów wartościowych, planu dystrybucji papierów wartościowych oraz powiązanych zagadnień.

- A. Oferta i dopuszczenie do obrotu
- B. Plan dystrybucji
- C. Rynki
- D. Sprzedający posiadacze papierów wartościowych
- E. Rozwodnienie (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)
- F. Koszty emisji

VI. Informacje dodatkowe

Celem jest przedstawienie informacji, z których większość ma charakter ustawowy, nieprzedstawionych w innych częściach prospektu emisyjnego.

A. Kontrole dewizowe

B. Ostrzeżenie o skutkach podatkowych

C. Dywidendy i upoważnieni płatnicy

D. Oświadczenie biegłych

E. Dokumenty do wglądu

ZAŁĄCZNIK IV

DOKUMENT REJESTRACYJNY DLA OFERT WTÓRNYCH

I. Tożsamość dyrektorów, członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, doradców i biegłych rewidentów

Celem jest wskazanie przedstawicieli przedsiębiorstwa i innych osób fizycznych zaangażowanych w ofertę przedsiębiorstwa lub dopuszczenie do obrotu; są to osoby odpowiedzialne za sporządzenie prospektu emisyjnego i osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych.

II. Podstawowe informacje dotyczące emitenta

Celem jest aktualizacja podstawowych informacji, w tym – w stosownych przypadkach – informacji *pro forma* (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych), prognoz/szacunków dotyczących zysków, kondycji finansowej emitenta, jego kapitalizacji i czynników ryzyka.

- A. Czynniki ryzyka
- B. Informacje o tendencjach dotyczących działalności gospodarczej i perspektyw emitenta co najmniej na bieżący rok obrotowy; lub – dla papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym – oświadczenie, że nie wystąpiły żadne istotne niekorzystne zmiany w perspektywach emitenta od czasu opublikowania jego ostatniego zbadanego sprawozdania finansowego lub, jeśli emitent nie może przedstawić takiego oświadczenia, szczegóły dotyczące takich istotnych niekorzystnych zmian.
- C. Znaczące zmiany w sytuacji finansowej lub handlowej emitenta, które wystąpiły od czasu zakończenia ostatniego okresu obrotowego, dla którego opublikowane zostały zbadane informacje finansowe albo okresowe informacje finansowe, lub stosowne oświadczenie negatywne.

III. Konflikty interesów (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących ewentualnych konfliktów interesów pomiędzy którymkolwiek z dyrektorów, członków kadry kierowniczej wyższego szczebla i pracowników w odniesieniu do transakcji opisanych w prospekcie emisyjnym.

IV. Główni akcjonariusze i transakcje z podmiotami powiązanymi (wyłącznie dla udziałowych papierów wartościowych)

Celem jest przedstawienie informacji dotyczących głównych akcjonariuszy i innych podmiotów, którzy mogą kontrolować przedsiębiorstwo lub wywierać na nie wpływ. Przedstawiane są również informacje dotyczące transakcji zawieranych przez przedsiębiorstwo z osobami

powiązanymi z przedsiębiorstwem oraz informacje na temat tego, czy warunki takich transakcji są uczciwe dla przedsiębiorstwa.

- A. Główni akcjonariusze
 - B. Transakcje z podmiotami powiązanymi
 - C. Interesy biegłych i doradców
-